

కమ్యూనిజం

సంపుటి 45

సంచిక 9

2020
సెప్టెంబరు

సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక

532

ఈ సంచికలో

- నిరంకుశత్వం వైపు భారత్ పయనం
- నేటి సంక్షోభాన్ని అణ్ణాయుధాలు పరిష్కరించలేవు
- క్విట్ ఇండియా ఉద్యమానికి ద్రోహం చేసిన సావర్కర్, శ్యాంప్రసాద్ ముఖర్జీ
- మారుతున్న సమాజంలో కులాలు, వర్గాలు
- ధ్వంసం చేసిన వారు జాతిని నిర్మించలేరు-నాశనం చేస్తారు
- హిట్లర్ స్ఫూర్తితో రాజ్యాంగ వ్యతిరేక నిర్బంధ శ్రమకు బాటలు
- వలసకార్మికుల సమస్యలు-చట్టాలు
- లౌకిక రాజ్యాంగమే భారతదేశ దేవాలయం
- ఇంకా...

ఆంధ్ర రాష్ట్ర కమ్యూనిస్టు ప్రథమ కార్యదర్శి కామ్రేడ్ పోలేపెద్ది నరశింహమూర్తి

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ 1925 డిసెంబర్‌లో ఆవిర్భవించి, ఆంధ్రలో దశాబ్దం తరువాత 1934 సెప్టెంబరులో ఆవిర్భవించింది. సమావేశానికి వివిధ ప్రాంతాల నుండి హాజరైన కామ్రేడ్స్ 7గురు సభ్యులతో ఆర్గనైజింగ్ కమిటీని, పుచ్చలపల్లి సుందరయ్యను కార్యదర్శిగా ఎన్నుకున్నారు. ఆయనతోపాటు మద్దుకూరి చంద్రశేఖరరావు, పోలేపెద్ది నరశింహమూర్తి కమిటీలో ఉన్నారు. ఆంధ్రరాష్ట్ర కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపనలో సుందరయ్యతోపాటు ప్రధానపాత్ర వహించాడు.

కామ్రేడ్ పోలేపెద్ది నరశింహమూర్తి తెనాలిలో సనాతన వైదిక కుటుంబంలో జన్మించాడు. తండ్రి సుబ్బారావు, తల్లి లక్ష్మమ్మ. వారికి నలుగురు ఆడపిల్లలు, ఇద్దరు మగపిల్లలు కాగా నరశింహమూర్తి రెండవ కుమారుడు. హైస్కూల్ విద్యార్థిగా ఉండగానే స్వాతంత్ర్య ఉద్యమానికి ఆకర్షితుడై 1931లో శాసనోల్లంఘన ఉద్యమంలో పాల్గొన్నాడు. పోలీసులు అరెస్టుచేసి జైలులో నిర్బంధించారు.

హైస్కూలు విద్యను పూర్తిచేసిన నరశింహమూర్తి జైలు నుండి రాగానే పై చదువులకొరకు పులుపుల వెంకటశివయ్య, పొన్నం వీరరాఘవయ్య గార్లతో కలిసి బెనారస్ విశ్వవిద్యాలయానికి వెళ్లారు. అక్కడ కమ్యూనిస్టు గ్రూపుతో సంబంధాలు పెట్టుకొని చంద్ర రాజేశ్వరరావు, చంద్ర రామలింగయ్యతో కలిసి మార్క్సిస్టు సాహిత్యం అధ్యయనం చేశాడు. ఆనాడు బెనారస్‌లో చదువుకున్న విద్యార్థులు అనేకమంది గాంధీ శాసనోల్లంఘన ఉద్యమాన్ని మధ్యలోనే ఆపి వేయడంతో ప్రత్యామ్నాయ పోరాటాలను ప్రత్యేకించి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం వైపు వచ్చారు. వారిలో పోలేపెద్ది నరశింహమూర్తి ఒకరు.

బెనారస్ నుండి తిరుగు ప్రయాణమైన పోలేపెద్ది తెనాలి చేరుకొని జొన్నలగడ్డ రామలింగయ్య, మాడభూషి వెంకటాద్రి గార్లతో కలిసి గుంటూరులో కమ్యూనిస్టు గ్రూపును ఏర్పాటు చేశారు. సత్యాగ్రహోద్యమంలో పాల్గొని జైలు శిక్షలు అనుభవించి బయటకు వచ్చిన యువకులతో సంబంధాలు పెట్టుకొని కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపనకు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు.

గుంటూరు జిల్లా కమ్యూనిస్టుల మొదటి సమావేశం 1935 ఏప్రిల్ 17వ తేదీన గుంటూరులో జరిగింది. ఆ సమావేశానికి నరశింహమూర్తితో పాటు జొన్నలగడ్డ రామలింగయ్య, ప్రతాప రామసుబ్బయ్య, ముత్తేవి మాధవాచార్య, పులుపుల వెంకటశివయ్య తదితర 17 మంది కామ్రేడ్స్ హాజరయ్యారు. ఆ సమావేశంలో 5

గురితో జిల్లా కమిటీని, నరశింహమూర్తిని జిల్లా కార్యదర్శిగా ఎన్నుకున్నారు. తెనాలిలో కూడా మరొక పార్టీ శాఖను ఏర్పాటుచేసి గుంటూరు, తెనాలిలో ప్రెస్‌వర్క్సర్స్, మున్సిపల్, బండ్ల ముఠా కార్మిక సంఘాలు స్థాపించి కార్మికోద్యమానికి శ్రీకారం చుట్టారు.

సెప్టెంబరు 1936లో పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య అరెస్టు కావడంతో పోలేపెద్ది రాష్ట్ర పార్టీ కార్యదర్శి బాధ్యతలు చేపట్టి ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీపై నిషేధం ఉండటంతో అనేక నిర్బంధాలను, కుటుంబ సమస్యలను లెక్కచేయకుండా పార్టీ నిర్మాణాన్ని పెంచడానికి అహర్నిశలు కృషి చేశారు. పార్టీ సాహిత్యాన్ని పార్టీ సభ్యులకు, శాఖలకు అందచేయుటలో ఏ మాత్రం వెరవలేదు.

ఆరోగ్యాన్ని లెక్కచేయకుండా పార్టీ కోసం, ప్రజల కోసం రాత్రింబవళ్లు కష్టపడటంతో అనారోగ్యానికి గురి కావల్సి వచ్చింది. తనకున్న 12 ఎకరాలను పార్టీ కోసం ఖర్చు చేశాడు. చివరకు కటిక దరిద్రాన్ని కూడా అనుభవించాడు. కొన్ని సందర్భాలలో తినడానికి తిండి లేక పస్తులున్న సందర్భాలు లేకపోలేదు. ఒక్కోసారి అన్నంలోకి కూర లేక ఉప్పునీళ్లు కలుపుకొని తిన్నారంటే నరశింహమూర్తి ఎంత త్యాగధనుడో అర్థమవుతుంది. చివరకు అనారోగ్యంతో 1947 డిసెంబరు 7న కన్నుమూశారు. భార్య లలితాంబ 1968లో చనిపోయింది. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం కోసం, పీడిత ప్రజల విముక్తి కోసం జీవితాన్ని త్యాగం చేసిన విప్లవమూర్తి నరశింహమూర్తి.

విషయ సూచిక

1. నిరంకుశత్వం వైపు భారత్ పయనం
జస్టిస్ ఎ.పి.షా (ఫీల్డ్ హైకోర్టు మాజీ ప్రధాన న్యాయమూర్తి) 4
2. నేటి సంక్షోభాన్ని అణ్వాయుధాలు పరిష్కరించలేవు
జెర్ని కోర్డిన్ (బ్రిటన్ పార్లమెంట్ సభ్యుడు) 7
3. క్విట్ ఇండియా ఉద్యమానికి ద్రోహం చేసిన
సావర్కర్, శ్యాంప్రసాద్ ముఖర్జీ
షంఘల్ ఇస్లాం 9
4. మారుతున్న సమాజంలో కులాలు, వర్గాలు
ఈడ్డుగంటి నాగేశ్వరరావు 12
5. ధ్వంసం చేసిన వారు జాతిని నిర్మించలేరు
నాశనం చేస్తారు
సిద్ధార్థ్ వరదరాజన్ 14
6. హిట్లర్ స్ఫూర్తితో రాజ్యాంగ వ్యతిరేక నిర్బంధ
శ్రమకు బాటలు
వెలుగుల రాధాకృష్ణమూర్తి 16
7. వలసకార్మికుల సమస్యలు-చట్టాలు
చలసాని వెంకట రామారావు,
సిపిఐ రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు 19
8. లౌకిక రాజ్యాంగమే భారతదేశ దేవాలయం
ఇ.టి. మహమ్మద్ బషీర్ 22
9. ఈ అన్యాయం ఎప్పటికీ ఇలాగే కొనసాగదు!
అనువాదం : శివలక్ష్మి 24
10. ఆర్థిక వ్యవస్థను పెంచే ప్రయత్నంలో
పాతపాఠాలను మరచిన మోడీ ప్రభుత్వం
ప్రజామేష్ మూలె 29
11. లెనినిజం అంటే ఏమిటి?
మార్క్స్ మెమోరియల్ లైబ్రరీ 30
13. ప్రజా విప్లవ ప్రత్యామ్నాయం
(కమ్యూనిస్టు పార్టీల సమాచారం)
ఎం.సి.వెంకటేశ్వరు 32
14. బెలారస్ స్వాతంత్ర్యానికి మేము మద్దతిస్తాం
హంగరి వర్క్స్ పార్టీ
34
15. మతము - రాజకీయం
పి.ఆర్.ఆర్. 36
16. వ్యవసాయరంగంపై కరోనా ప్రభావం
-పరిష్కార మార్గాలు
పి.ఎల్.నరసింహులు 38

సంపాదకవర్గం

ఈడ్డుగంటి నాగేశ్వరరావు (చైర్మన్)
ఎం.సి. వెంకటేశ్వర్లు (సంపాదకుడు)
జి. ఓబులేసు
గర్లం కోటేశ్వరరావు
ఎం. విజయకుమార్

లేద ప్రశ్నలు

గతం, వర్తమానకాలం, భవిష్యత్ కాలంలోనూ ప్రశ్నలు- సమాధానాలు, చర్చల ద్వారా వాస్తవాన్ని నిర్ధారించుకోవడం సహజ ప్రక్రియ. బుద్ధుని తాత్విక బోధనలన్నీ ప్రశ్నలు-సమాధానాల రూపంలోనే సాగాయి. భారతదేశం రూపొందించుకున్న రాజ్యాంగం - రాజ్యాంగసభ ద్వారా నెలల తరబడి చర్చించబడ్డాయి జరిగిన తరువాతనే పార్లమెంట్ ఆమోదించింది. నెలకొన్న సభలు కూడా అదే కోవలోనే వస్తాయి.

ఏడు దశాబ్దాల స్వాతంత్ర్యంలో వివిధ రాష్ట్రాలలో అనేకమంది ముఖ్యమంత్రులు, కేంద్రంలో ప్రధానమంత్రులు అధికారాన్ని చేపట్టారు. ప్రజాస్వామ్యాన్ని అమలుజరుపుటలో అనేక లోపాలు బలహీనతలున్నా, నియంతృత్వ విధానాలు అమలు జరిపినా-అంతిమంగా రాజ్యాంగ సూత్రాలనూ, కోర్టుల తీర్పులనూ గౌరవించారు. వ్యవస్థాగతమైన బలహీనతలు అనెకం ఉన్నా 70 సంవత్సరాలుగా లౌకికవాదం, ప్రజాస్వామ్యం వర్ధిల్లుతూనే ఉంది. ఇంతవరకు ఒక్క ముఖ్యమంత్రి అయినా, ప్రధానమంత్రి అయినా నాకు ప్రజలు అధికారం కట్టబెట్టారు కాబట్టి నేను చేసిందే చట్టం, నేను చెప్పిందే న్యాయం, నేనే రాజును అని మూర్ఖంగా ప్రవర్తించి వారు ఎవరూ లేరనే చెప్పవచ్చు.

కానీ నేడు ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి వైఖరి, ఏడాది పాలన ఇప్పుడు ఉన్నదనుటలో ఆశ్చర్యపడవలసిందేమి లేదు. ప్రధానంగా మూడు రాజధానుల ఏర్పాటు, కమిషన్ తొలగింపు విద్యావిధానంలో ఇంగ్లీషు మాధ్యమం ప్రవేశ పెట్టడం, కోర్టులకే కృతం తీరస్కరించడం, తిరిగి సుప్రీంకోర్టుకు వెళ్ళడం అక్కడా ప్రభుత్వానికి చుక్కెదురు కావడం. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రజలు నిత్యం గమనిస్తున్నారు. వారికి నివృత్తి కాని అనేక ప్రశ్నలు ఎదురవుతున్నాయి.

అసలు ముఖ్యమంత్రికి ప్రజానుకూలంగా పాలన చేయాలన్న ఆలోచన ఉన్నదా? రాష్ట్ర ప్రజలు 51శాతంమంది ఓట్లీసి 95శాతం మంది శాసనసభ్యులను ఎన్నుకోవడం వెనుక రాజ్యాంగ ప్రమేయం లేదా? రాజధాని అమరావతి పీక నులిమి మూడు రాజధానులు ఏర్పాటు వెనుక స్వార్థ రాజకీయ ప్రయోజనాలా? లేక ప్రజలకోసమా? పాలనావికేంద్రీకరణతో రాష్ట్ర వ్యవస్థ సాధ్యమా? రాజధాని ఏర్పాటుకు ఏ మాత్రం ఖర్చు లేకుండా 35000 ఎకరాలు ఇచ్చిన రైతులను కాపాడవలసిన బాధ్యత లేదా? వారిని బీధుల పాలు చేసి 250 రోజులుగా ఉద్యమం పెళ్ళిస్తూ అమరావతి రైతులు, మహిళలపై లాఠీలు ప్రయోగించి కేసులుపెట్టి వేధించడం ప్రజాశాంతి, రాక్షసపాలనా? ఇప్పటికీ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా దాఖలైన వ్యాజ్యాలలో 80కి పైగా ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వచ్చినపుడు ఈ ప్రభుత్వానికి అధికారంలో ఉండే అర్హత ఉందా?

ఒక్క విషయం స్పష్టమవుతున్నది. అమరావతి రాజధానిని బిడిపి ఏర్పాటుచేయడం, బిడిపి మంత్రులు, నాయకులు లాభపడ్డారు. కాబట్టి విశాఖలో రాజధాని ఏర్పాటు చేయడం వ్యాజ్యం వైఎస్ఆర్ సిపి నాయకులు, తాము లాభపడాలన్న ఆలోచన ఉన్నదని అర్థమవుతున్నది. వాస్తవానికి అభివృద్ధి అనేది ప్రణాళికాబద్ధమైన కార్యక్రమాలు ఉండాలి. పాలనాపరమైన వికేంద్రీకరణ అంటే ఒక్క రాజధానిని మూడుముక్కలు చేయడం కాదు. అధికార వికేంద్రీకరణ జరగాలి. రాజ్యాంగంపై ప్రమాణం చేసి అధికార పదవులు చేపట్టిన ప్రజా ప్రతినిధులు దానికి శోధింపనిచేయాలి. కోర్టు తీర్పులను గౌరవించాలి. గత ప్రభుత్వం తీసుకున్న నిర్ణయాలలోని లోపాలు తొలగించి పాలన సాగించాలి తప్ప వాటన్నిటిని తిరగకోడి ప్రజా వ్యతిరేకంగా పాలనచేయడం పారదర్శకత అనిపించుకోదు. జగన్మోహన్ రెడ్డి పాలనపై ప్రజలే తీర్పు ఇవ్వవలసి ఉన్న నేడున్న పరిస్థితుల్లో ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలను ప్రతిఘటించవలసిన అవసరం కూడా ఉన్నది.

నిరంకుశత్వం వైపు భారత్ పయనం

జస్టిస్ ఎ.పి. షా (ఫిల్మీ హైకోర్టు మాజీ ప్రధాన న్యాయమూర్తి)

ఆగస్టు 16న పౌర సమాజ సంఘాలు ఏర్పాటు చేసిన జనతా పార్లమెంట్ సమావేశంలో ప్రారంభోపన్యాసం చేశారు.

ఈ రోజు మీ అందరకు శుభోదయం భారత పార్లమెంట్ సమావేశం ఈ సంవత్సరం జనవరి 31, 2020 న ప్రారంభమైంది. యాదృచ్ఛికంగా ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ కోవిడ్-19 మహమ్మారి కి సంబంధించి పార్లమెంటు సమావేశానికి ఒకరోజు ముందుగా అంతర్జాతీయంగా ఆరోగ్య అత్యవసర పరిస్థితిని ప్రకటించింది. మొదట నిర్ణయించిన కార్యక్రమం ప్రకారం సమావేశాలు ఏప్రిల్ 2వరకు జరగాలి. కాని 23 సమావేశాలు (సిట్టింగ్స్) తరువాత నిరవధికంగా వాయిదా వేయాలని పార్లమెంట్ నిర్ణయించింది. అప్పటి నుండి క్రియాశీల సంకేతాలు లేవు.

ఈ సంక్షోభ సమయంలో కూడా ఇతర దేశాలు ఏమి చేశాయో ఆలోచించాలి. బ్రిటన్, కెనడా, యూరోపియన్ పార్లమెంట్ విధానపరమైన మార్పులు చేసుకుని పూర్తి సమావేశాలు జరగడానికి చర్యలు తీసుకున్నాయి. భౌతికంగా కొంతమంది సభ్యులు ఇంట్లోనే ఉన్నారు. కొంతమంది వీడియో కాన్ఫరెన్స్ ద్వారా పాల్గొన్నారు. శాసనపర కార్యక్రమాలు ఎలాంటి అడ్డంకులు లేకుండా నిరంతరాయంగా జరుగుతాయన్న ధైర్యాన్నిచ్చే విధంగా రిమోట్ ఓటింగ్ను ఏర్పాటుచేశారు.

ఫ్రాన్స్, ఇటలీ, అర్జెంటైనా, బ్రెజిల్, చిలీ, ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్ అదే విధంగా పనిచేశాయి. కోవిడ్-19 ప్రభావానికి ఎక్కువగా ప్రభావితమైన స్పెయిన్ సైతం శాసనసభ కార్యక్రమాలు జరిగేలా చూసుకున్నది. మాల్టీవుల పార్లమెంట్ సమావేశాలు జరగడానికి మైక్రోసాఫ్ట్ టీం వీడియో కాన్ఫరెన్స్ సాంకేతికతను ఉపయోగించు కున్నది. 'ఈ సంక్షోభ కాలంలో ప్రపంచవ్యాప్తంగా పార్లమెంట్లో తమ ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించడం మానుకోవు. ప్రజాసంస్థలు పనిచేస్తూనే ఉండాలి'. అని మాల్టీవుల పార్లమెంట్ స్పీకర్ మహమ్మద్ నసీద్ స్పష్టం చేశాడు.

పాపం మార్చి 2020 నుండి పిశాచపట్టణంగా మిగిలిపోయిన

పార్లమెంటుకు భారతదేశంలో ప్రత్యర్థుల భావాలు ప్రతిధ్వనించినట్లు కనిపించలేదు. పార్లమెంటు మూసివేయడం భారతదేశ సాంప్రదాయాలకు విరుద్ధం. యుద్ధం, టెర్రరిస్టు దాడులు జరిగిన 1962, 1971 సంక్షోభ కాలంలో కూడా పార్లమెంట్ సమావేశాలు జరిగాయి. పొరుగుదేశాలలో మన సైన్యం పోరాడుతున్నప్పుడు కూడా పార్లమెంట్ సమావేశాలలోనే ఉంది. 2001లో పార్లమెంట్ భవనంపై ఉగ్రవాదుల దాడి జరిగిన మరుసటి రోజే పార్లమెంట్ సమావేశం జరిగింది.

భారతదేశంలో పార్లమెంట్ సభ్యులు పనిచేయలేకపోవడం కాదు. జీతాలు, భత్యాలపై పార్లమెంట్ సంయుక్త కమిటీ సమావేశం ఏప్రిల్ 2న జరిగింది. పార్లమెంట్ సభ్యుల పార్లమెంట్ నియోజకవర్గ, కార్యాలయాల భత్యాలను 30శాతం తగ్గిస్తూ సిఫారసు చేసింది. ఈ రకమైన సమస్యలపై వారు ఆన్లైన్లో కలుసుకోగలిగితే, ఎన్నికైన ప్రజా ప్రతినిధులు తమ శాసనవిధిని నిర్వర్తించడానికి వాస్తవంగా వారు సమావేశం కాలేరా?

పార్లమెంట్ పాత్ర

ఈ దశలో రాజ్యం యొక్క వివిధ పాలనా యంత్రాంగాల పాత్ర ఏమిటో అర్థం చేసుకోవడం ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. వలసభారతదేశ అనుభవాలతో అధికార యంత్రాంగం నిరంకుశత్వంపై అపనమ్మకంతో రాజ్యాంగసభ ప్రజాహక్కులు పరిరక్షకుడుగా శాసనసభ యొక్క పవిత్రతపై నమ్మకం ఉంచారు.

పార్లమెంటరీ వ్యవస్థలో కార్యనిర్వాహకవర్గం చట్టసభలకు జవాబుదారీగా ఉంటుంది. కార్యనిర్వాహకవర్గం చర్యలు, విధి నిర్వహణపై రోజువారీ లేదా కార్యక్రమాల ప్రాతిపదికగా పరిశీలన ఉంటుంది. ప్రశ్నలు, తీర్మానాలు, అవిశ్వాస తీర్మానాలు, చర్చలు, తదితర సాధనాల ద్వారా సమీక్షలుంటాయి. ఇది వివిధ పార్లమెంటరీ కమిటీల చట్టాలు

కాశ్మీర్లో ఇంటర్నెట్ పునరుద్ధరణకు సంబంధించిన తదితర విషయాలలో సుప్రీంకోర్టు మధ్యవర్తిత్వ పాత్ర నుండి వైదొలగింది. ఈ సమస్యను నిర్ణయించడానికి కార్యనిర్వాహక కమిటీకి అప్పగించింది. ఆ కమిటీ నిష్పాక్షికమైన నిర్ణయం ఎలా తీసుకోగలుగుతుంది! ఇవన్నీ సమస్యలే. వాస్తవానికి రాజ్యాంగ ఔచిత్యాన్ని గురించి ఏ వేదికలపైనా చర్చించరాదు.

అన్ని సంస్థలను పథకం ప్రకారం ప్రక్కన పెట్టి నేడు కార్య నిర్వాహక వర్గం మాత్రమే దాని కార్యకలాపాలను నిర్వహిస్తున్నది. మనం ఎన్నుకోబడిన వారి నిరంకుశత్వం యొక్క రూపం వైపు పయనిస్తున్నాము. నిజమే ప్రజాస్వామ్యం ఏవిధంగా చనిపోతుందో అనేకమంది నిపుణులు పదే పదే గుర్తు చేస్తున్నట్లుగా ఉంది.

ఇది ఒక్క భారతదేశంలోనే కాదు. ప్రపంచంలో అనేక దేశాలలో జరుగుతున్నది. మహమ్మారి కోవిడ్-19 మొదట బయటపడ్డప్పుడు దీని నువయోగించికొని అధికారాన్ని సుస్థిరం చేసుకోవడానికి అసమ్మతిని అణచివేస్తారని అనేకమంది భయపడ్డారు. భారతదేశంలో ఖచ్చితంగా జరుగుతున్నది అదే. కేంద్ర కార్యనిర్వాహక వర్గం అత్యంత శక్తిమంతంగా మారింది. జవాబుదారీ వ్యవస్థలన్నింటిని నిర్వీర్యం చేసింది.

మరియు కార్యనిర్వాహక చర్యల పర్యవేక్షణకు అదనంగా ఉంటుంది.

క్రమానుగతంగా ప్రతి ఐదు సంవత్సరాలకు ఒకసారి జరిగే ఎన్నికల ద్వారా అన్ని చర్యలకు రెండవసారి జవాబుదారీతనం, అంచనాకు అవకాశ ముంటుంది. ఎన్నికల ప్రక్రియలో ఇందిరాగాంధీ లాంటి వారిని 1977లో అధికారం నుండి తొలగించడం, తిరిగి 1980లో అధికారంలో కూర్చోబెట్టడం ఉదాహరణ.

పార్లమెంటులోపల రాజ్యసభ లేదా ఎగువ సభ పాత్ర గురించి స్పష్టంగా నిర్వచించడం జరిగింది. లోక్ సభ తొందరపాటుగా తీసుకున్న చట్టాలను నివారించడం, లోక్ సభ పరిగణనలోకి తీసుకుని ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం కల్పించడం ఎగువసభ పాత్ర. పార్లమెంట్ ఎప్పుడు పాలనా యంత్రాంగాన్ని అదుపులో ఉంచే సంస్థగా బాధ్యత నిర్వహిస్తుంది. ప్రజల తరపున ప్రాతినిధ్యం వహించిన సంస్థగా పూర్తి బాధ్యతతో వ్యవహరిస్తుంది. ఈ ప్రయోజనం నెరవేర్చుటకు ప్రశ్నలు, చర్చలు, సాధనాలుగా ఉపయోగించబడతాయి.

పార్లమెంటు పనిచేయడం మానేస్తే ఏం జరుగుతుంది? మహమ్మారి వంటి సంక్షోభంలో ప్రజలకు నాయకత్వం అందించడం లో విఫలమవుతుంది. అధికారులు ఇష్టానుసారంగా వ్యవహరించడానికి అవకాశం కలుగుతుంది. ఈ పరిస్థితుల్లో కార్యనిర్వాహక వర్గం యొక్క జవాబుదారీతనం ఒక కలగా మిగిలిపోతుంది. దాని కార్యకలాపాలపై ఎవరూ ప్రశ్నలను లేవనెత్తరు.

కార్యనిర్వాహక వర్గం యొక్క తీవ్రత

ఉదారవాద, ప్రజాస్వామ్య, లౌకిక, సామ్యవాద, రాజ్యాంగం ఎలా ఉండాలో తదితర అంశాలన్నింటిని భారత రాజ్యాంగం తనిఖీ చేస్తుంది. రాజ్యాంగం ఒక పత్రం. అది అనేక మందికి అసూయ కలిగిస్తుంది. కేంద్ర, రాష్ట్రాల మధ్య బాధ్యతల విభజన, నిజమైన స్వతంత్ర న్యాయ

వ్యవస్థలో అధికారాలను వేరుచేయడం, న్యాయవ్యవస్థ, ప్రభుత్వం, పార్లమెంటరీ వ్యవస్థ ప్రాథమిక హక్కులతో జోక్యానికి ద్వారా, రక్షణ కలిగించుట రాజ్యాంగం బాధ్యతలు నిర్వహిస్తుంది. ప్రపంచంలో ఉదారవాద దేశాల మాదిరే భారతదేశం కూడా కార్యనిర్వాహక జవాబుదారీతనాన్ని గ్రంథరూప చట్టంలో పొందుపరచింది. న్యాయవ్యవస్థ ద్వారా రాజ్యాంగానికి జవాబుదారీతనం ఉంటుంది. చట్ట నియామకాలకు కట్టుబడి ఉండేట్టు చేస్తుంది. అదే విధంగా ఇతర సంస్థలు ఆడిటర్ జనరల్, ఎన్నికల కమిషన్, మానవ హక్కుల రక్షణ కమిటీ, అవినీతి నిరోధక సంస్థలు, తదితర వాటితో పాటుగా అకాడమీ, సివిల్ సొసైటీ సంస్థల ద్వారా అదనంగా జవాబుదారీతనం ఏర్పడుతుంది. వీటిలో ప్రభుత్వేతర సంస్థలు, కార్మిక సంఘాలు, మత సంస్థలు కూడా, స్వచ్ఛంద సంస్థలు కూడా చేరుతాయి.

దురదృష్టవశాత్తు ఈరోజు ఏమి జరుగుతుందో చెప్పలేము. సాధికారతతో కూడిన కార్యనిర్వాహకవర్గం జవాబుదారీతనం ప్రతి ఒక్క దానిలో కృత్రిమత్వం కనపడుతున్నది. నుండి ఈ సంస్థలను క్రమపద్ధతిలో నాశనం చేయడానికి ప్రయత్నాలు జరిగాయి. గతంలో ఇందిరాగాంధీ చేసిన కార్యక్రమం గాకుండా భిన్న మార్గంలో ధ్వంసం చేయబడుతున్నాయి. భారత ప్రజాస్వామిక రాజ్యాన్ని ఆచరణలో కోమాలో పెట్టే విషయాలలో కార్యనిర్వాహకవర్గానికి అధిక్యత కట్టబెట్టారు.

దీనికి అనేక ఉదాహరణలు ఇవ్వవచ్చు. ప్రతి పక్ష నాయకుల హోదా ఇవ్వకుండా లేదా ప్రతిపక్ష నాయకుడిని గుర్తించకుండా ముఖ్య విషయాలలో రాజ్యసభను తిరస్కరించి బిల్లులను ద్రవ్యం చేయడం జరిగింది. అంటే అటువంటి ప్రశ్నార్థకమైన దిక్షలో లోక్ సభ ఆమోదించవచ్చు. అదేవిధంగా ఎలాంటి చర్చలు లేకుండా తరచుగా బిల్లులను ఓటింగ్ కు పెట్టి ఆమోదింప జేసుకోవడం ద్వారా అనేక విషయాలలో కార్యనిర్వాహక వర్గాన్ని అనుమతి జరిగింది. సాధారణంగా ఇతర పరిస్థితుల్లో ఎవరు ప్రశ్నించినా

అసంగతమైన స్థాయికి పార్లమెంట్ బలహీన పడిన కార్యనిర్వాహకవర్గం నిర్ధారణకు వచ్చినట్లయితే కార్యనిర్వాహక జవాబుదారీతనం బాధ్యతలు నిర్వహించడానికి ఇతర సంస్థల స్థానంలోకి వచ్చాయని ఎవరైనా విశ్వసిస్తారు. అటువంటి

ముఖ్యమైనది న్యాయవ్యవస్థ. భారతదేశ న్యాయవ్యవస్థ స్వతంత్రమైనదని మనకు మనం ఎప్పుడూ ప్రశంసిస్తుంటాము. అత్యవసర పరిస్థితి సందర్భంలో తీవ్రమైన ఉల్లంఘనలు ఉన్నప్పటికీ న్యాయవ్యవస్థ ఎల్లప్పుడూ ఏదోవిధంగా ప్రజల విశ్వాసాన్ని పునరుద్ధరించగలిగింది. భారతదేశ ప్రజాస్వామ్యం అస్తవ్యస్తంగా తయారయినప్పుడు దానిని చక్కదిద్ది గౌరవాన్ని నిలబెట్టింది. కాని ఈరోజు న్యాయవ్యవస్థ మరోసారి విఫలమైనట్లు మనకు కనిపిస్తుంది.

ఈ రోజు అనేక ముఖ్య సమస్యలు చర్చించవలసిన అవసరం ఉంది. ఇప్పటికే పార్లమెంటులో చాలా బలహీనంగా ఉన్నందున కాశ్మీర్ విభజన, పౌరసత్వ నవరణ చట్టం రాజ్యాంగం చెల్లుబాటు, చట్టానికి వ్యతిరేకంగా నిరసనలను అణచివేయటం, నేరాలుగా పరిగణించడం, దేశద్రోహం వంటి కఠినచట్టాలు, చట్టవ్యతిరేక కార్యకలాపాల నిరోధకచట్టం దుర్వినియోగం కావడం, ఎన్నికల బాండు తదితర

సమస్యల గురించి చర్చించడానికి సుప్రీంకోర్టు ప్రాధాన్యత వహించాలి. విచారకరమైనది ఏమిటంటే వీటిలో ఎక్కువ భాగం విస్మరించబడతాయి. ప్రక్కకు నెట్టబడతాయి. లేదా రహస్యంగా, నిరవధికంగా పెండింగ్లో ఉంచబడతాయి.

కాశ్మీర్లో ఇంటర్నెట్ పునరుద్ధరణకు సంబంధించిన తదితర విషయాలలో సుప్రీంకోర్టు మధ్యవర్తిత్వ పాత్ర నుండి వైదొలగింది. ఈ సమస్యను నిర్ణయించడానికి కార్యనిర్వాహక కమిటీకి అప్పగించింది. ఆ కమిటీ నిష్పాక్షికమైన నిర్ణయం ఎలా తీసుకోగలుగుతుంది! ఇవన్నీ సమస్యలే. వాస్తవానికి రాజ్యాంగ ఔచిత్యాన్ని గురించి ఏ వేదికలపైనా చర్చించరాదు.

ఈ సమయంలో ప్రధాన పాత్ర వహించవలసిన ఇతర అధికారులు, సంస్థలు మౌనంగా ఉన్నాయి. లోక్పాల్ గురించి ఇప్పటివరకు మనం వినలేదు. జాతీయ మానవహక్కుల కమిషన్ నిద్రాణమై ఉంది. కాగితంపై మాత్రమే అది కనిపిస్తుంది. ఈ స్వల్ప అవకాశాన్ని ద్రాక్షాస్త్ర సంస్థలు దుర్వినియోగం చేసినట్లు కనుపిస్తుంది.

రిజర్వు బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా, ఎన్నికల కమిషన్ అనుమానాస్పదంగా రాజీపడినట్లు కనుపిస్తుంది. సమాచార కమిషన్ పనిచేయడం

లేదు. చెబితే ఈ జాబితా పొడవవుతుంది. కాబట్టి చెప్పనవసరం లేదు. చాలా ఆందోళన కలిగిస్తుంది.

ఈ పరిస్థితుల్లో కార్యనిర్వాహక వర్గ జవాబుదారీతనం కలిగి ఉన్న అకాడమియా, ప్రెస్, పౌరసమాజం తదితర మధ్య సమాన వర్గానికి మనం వదిలివేయబడ్డాము. వీటిలో ప్రతి ఒక్కటి నాశనం చేయబడ్డాయి. లేదా పీకనొక్కి వేయబడ్డాయి. రోజూ యూనివర్సిటీలపై దాడులు జరుగుతున్నాయి. విద్యార్థులు అల్లర్లకు పాల్పడుతున్నారనో, ఉపాధ్యాయులు కుట్రలకు పాల్పడుతున్నారనో ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్నారు. భారతదేశంలో నిష్పాక్షికమైన ప్రధాన స్రవంతి నాల్గవ ఎస్టేట్ (ప్రెస్) చాలాకాలం క్రితమే మరణించింది. ప్రస్తుతం కాశ్మీర్లో అమలు జరుగుతున్న మీడియా విధానాలతో స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి కలిగిన స్వేచ్ఛామాధ్యమం అనే భావన కూడా చనిపోయింది. వివిధ మార్గాల ద్వారా పౌరసమాజం గొంతూ నెమ్మదిగా నొక్కివేయబడుతుంది.

ఈ దాడులకు ప్రస్తుత కార్యనిర్వాహక వ్యవస్థే మూలమనే దానిలో సందేహం లేదు. దీనిలో అంతర్లీన వ్యూహం ఏమిటంటే భిన్నాభిప్రాయం కలవారిని బాధించడమే. ప్రభుత్వ విధానాలకు విరుద్ధంగా అభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేసేవారిని పరిమితంగా అనుమతించినా శల్యపరీక్ష చేయడం, లేదా శిక్షించడం జరుగుతుంది. అసమ్మతి అభిప్రాయాలు వెల్లడికాకుండా చేయడమే ప్రధాన సూత్రంగా స్పష్టమవుతుంది.

అన్ని సంస్థలను పథకం ప్రకారం ప్రక్కన పెట్టి నేడు కార్యనిర్వాహక వర్గం మాత్రమే దాని కార్యకలాపాలను నిర్వహిస్తున్నది. మనం ఎన్నుకోబడిన వారి నిరంకుశత్వం యొక్క రూపం వైపు పయనిస్తున్నాము. నిజమే ప్రజాస్వామ్యం ఏవిధంగా చనిపోతుందో అనేకమంది నిపుణులు పదే పదే గుర్తు చేస్తున్నట్లుగా ఉంది.

ఇది ఒక్క భారతదేశంలోనే కాదు. ప్రపంచంలో అనేక దేశాలలో జరుగుతున్నది. మహమ్మారి కోవిడ్-19 మొదట బయటపడ్డప్పుడు దీని నుపయోగించుకొని అధికారాన్ని సుస్థిరం చేసుకోవడానికి అసమ్మతిని అణచివేస్తారని అనేకమంది భయపడ్డారు. భారతదేశంలో ఖచ్చితంగా జరుగుతున్నది అదే. కేంద్ర కార్యనిర్వాహక వర్గం అత్యంత శక్తిమంతంగా మారింది. జవాబుదారీ వ్యవస్థలన్నింటిని నిర్వీర్యం చేసింది.

ఈ పరిస్థితుల్లో ప్రజావాణిని వినిపించడం తప్ప మరో మార్గం లేదు. మనం అసమ్మతిని తెలియజేయడం కొనసాగించాలి. మన వాణిని పెంచాలి. మనం గర్వపడుతున్న ఉదార ప్రజాస్వామిక రాజ్యాన్ని పునరుద్ధరించడం మన లక్ష్యం కావాలి. దీనిలో విఫలమైతే అనేక దుష్ఫలితాలను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. మనపై నియంత్రణ లేని కార్యనిర్వాహక పెత్తనం పెరిగిపోతుంది. అనూహ్యమైన పరిణామాలను చవిచూడవలసి వస్తుంది. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన 74 సంవత్సరాల తర్వాత మనకు, మన భవిష్యత్ తరాలకు మనం చేయగలిగిన అతి తక్కువ సేవ ఇదే.

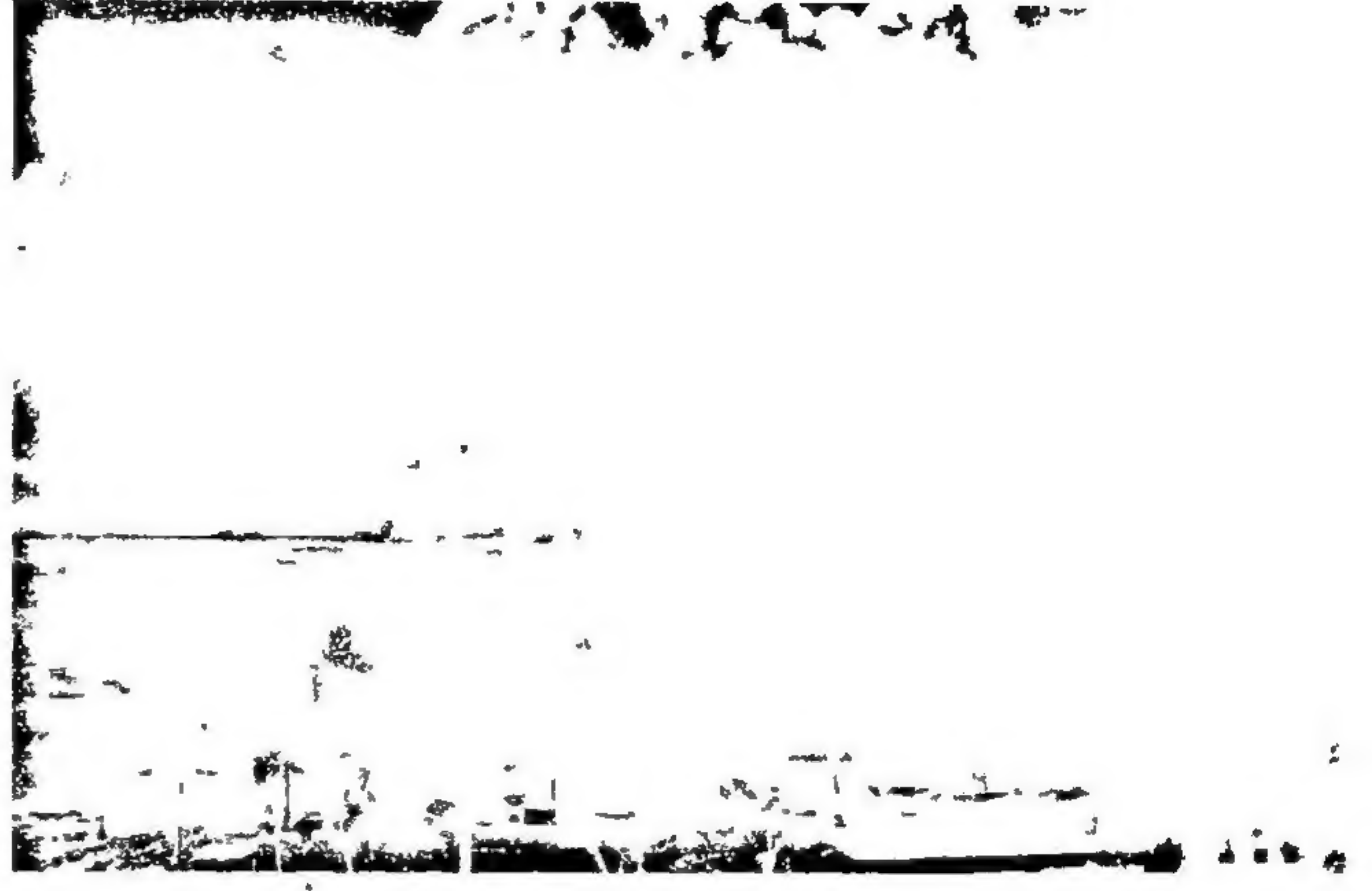
నేటి సంక్షోభాన్ని అణ్ణాయుధాలు పరిష్కరించలేవు

జెర్నీ కోర్ట్స్ (బ్రిటన్ పార్లమెంట్ సభ్యుడు) డా.

హిరోషిమా రోజుగా ఆగస్టు మనందరం గుర్తు చేసుకుంటాము. నాగసాకి, హిరోషిమాలపై అణుబాంబులు వేసిన వార్షికోత్సవం. ప్రపంచాన్ని భయకంపితం చేసిన రోజు. ఆ బాంబుల దాడిలో లక్షమంది పౌరులు, సైనికులు నిర్ధాక్షిణ్యంగా చంపబడ్డారు. ఈనాటికి కూడా బ్రిటికున్నవారు భయంకరమైన వ్యాధులు క్యాన్సర్ తదితర వ్యాధులతో బాధపడుతున్నారు.

మనం ఎన్నటికీ ఈ అమానుష ఘటనలను మరువలేము. ప్రపంచాన్ని మరో అణుబాంబుల దాడికి గురి కానీయరాదు. హిరోషిమా రోజు ప్రధానమైనరోజు. ఎందుకంటే అణుబాంబు అంటే ఏమిటనే విషయాన్ని మనందరిని ఆలోచింపజేస్తుంది. ఇది ఒక మానవహానన ఆయుధం. అది ఉపయోగించినట్లయితే మారణహోమం సృష్టిస్తుంది. లక్షలాదిమంది ప్రజలు, పశువుల ప్రాణాలను బలితీసుకుంటుంది. వందలు, వేల కోట్ల డాలర్ల ఆస్తులను ధ్వంసం చేస్తుంది. అవి వెదజల్లే రేడియేషన్ ధూళి వాతావరణాన్ని కలుషితం చేస్తుంది.

మరోసారి అణుయుద్ధం జరిగితే రెండువైపుల వేలమంది పౌరులు చనిపోతారు. మానవత్వం మంటగలుస్తుంది. పదుల కిలోమీటర్ల విస్తీర్ణం

భస్మీపటలమవుతుంది.

ఈ నేపథ్యంలో శాంతి-నిరాయుధీకరణకు ప్రచారం చేయాలి. 2021లో నిరాయుధీకరణ ఒప్పందాన్ని సమీక్షించాలన్న డిమాండ్ ముందుకు తీసుకురావాలి. కరోనా వైరస్ మహమ్మారి మన పరిస్థితి అనేక విషయాలను బహిర్గతం చేస్తుంది.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రజలందరూ పరస్పరాధారితులు. ఈ భారీ నుండి తప్పించుకోవడానికి రహస్య ప్రదేశమంటూ లేదు. విశ్వమహమ్మారి ముందు ప్రపంచంలోని అన్ని ఆయుధాలు ఎక్కడికీ పనికిరావు. దాంతోపాటు ఆర్థికవ్యవస్థపై కోవిడ్-19 ప్రభావం తీవ్రం ఉన్నది. అంతా బావుంటుందని భావించే పాశ్చాత్య దేశాలలో కేసులు అసమానతలు తీవ్రంగా ఉన్నాయి. ఆహారం కొరకు బారులు తీరే లక్షల జనమే సాక్ష్యం.

పేదల జీవితాలు మరింత దిగజారి పోతున్నాయి. వైరస్ ముందు ప్రపంచవ్యాప్తంగా శరణార్థుల శిబిరాలలో తెలియని చుట్టుముట్టింది. ఈ నూతన పరిస్థితుల్లో అణ్ణాయుధ నిరోధక ఒప్పందం పునరుద్ధరణ కానున్నది. మనం ఈ సందర్భంలో అణునిరాయుధ కరణ సమస్యను తిరిగి ఎజెండాలోకి తీసుకురావాలని డిమాండ్ చేయాలి.

అణ్ణాయుధాలు లేని ప్రపంచం కొరకు రూపొందించబడిన 1996 నిరాయుధీకరణ ఒప్పందం (ఎన్పిటి) 1960లో జరిగింది. క్షేత్ర స్థాయిలో అణ్ణాయుధాల నిర్మూలన విజయవంతం కాలేదు. అయితే 1996 గణనీయమైన పురోగతి జరిగింది.

ప్రపంచ భద్రతకు సంబంధించి ఐక్యరాజ్యసమితి నిరాయుధీ

కోవిడ్ తరువాత మొత్తం ప్రపంచం, భద్రతాసమితిలోని సభ్యదేశాలు, అణ్ణాయుధాలు కలిగిన దేశాలు పెద్ద ఎత్తున ఆర్థిక సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నాయి. అన్నిదేశాలకు అసాధారణ ప్రాధాన్యతలు ఏర్పడ్డాయి. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆరోగ్య వ్యవస్థలను పటిష్టంగా పని చేయించవలసిన పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. ప్రపంచం మొత్తంగా 65 మిలియన్ల శరణార్థుల కాపాడవలసిన పరిస్థితులున్నాయి. పర్యావరణంపై జాగ్రత్త పడవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. ఫలితం మరోసారి నిరాయుధీకరణ ఒప్పందం జరగాలి.

ప్రజల రక్షణ అవసరాలు తీర్చే విధంగా ప్రపంచాన్ని నిర్మించడానికి మనం గతం కంటే రెండింతలు ప్రయత్నాలు జరగాలి.

కమిషనర్ మిట్సెన్, జొనాతన్ గ్రనాఫ్తో ఆమెరికన్ బార్ అసోసియేషన్ నుండి జూమ్ కాన్ఫరెన్స్ ద్వారా జరిగిన చర్చలలో నేను పాల్గొన్నాను. ఎన్పిటి ప్రచ్చన్న యుద్ధం తీవ్రంగా ఉన్న 1968లో జరిగిందని జొనాతన్ గుర్తు చేశాడు. అది ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా, మధ్యాసియాలో అణ్వాయుధాలు లేని ప్రాంతంగా చేయడంలో విజయవంతమయింది అని అన్నాడు.

వచ్చే సంవత్సరం జరిగే మహాసభ అనేక సమస్యలను ఎదుర్కొనున్నది. కొరియాతో ఆరుదేశాలు జరిపిన సమావేశం కొలిక్కి రాలేదు. కొరియా ద్వీప కల్పాన్ని అణ్వస్త్ర రహిత ప్రాంతంగా చేయడానికి డొనాల్డ్ ట్రంప్-కింజోంగ్ ఉన్ మధ్య జరిగిన సమావేశం ఆశాజనకంగా ఉంది. అయితే అమెరికా, చైనా మధ్య ఉద్రిక్తతలు తగ్గవలసిన అవసరం ఉంది. కరోనావైరస్ వచ్చిన తరువాత ట్రంప్ చైనా వ్యతిరేక ధోరణికి ఆజ్ఞం పోస్తున్నాడు. అణు విసర్జన దేశాలుగా చేయడానికి ఇండియా, పాకిస్థాన్ల మధ్య ఘర్షణ, కాశ్మీర్లో జరుగుచున్న శాంతి ప్రక్రియలు కాశ్మీరీ ప్రజల హక్కులు, అవసరాలు ఈ విధానంలో భాగంగా ఉన్నాయి.

మధ్యాసియాను స్వేచ్ఛా ప్రాంతంగా చేయడానికి ఆయుధాలు సామూహిక నిర్మూలన అంశం 2010 నుండి ప్రతి ఎన్పిటి సమావేశంలో ప్రముఖంగా చర్చకు వస్తున్నది. కానీ ట్రంప్ అధికార యంత్రాంగం ఇరాన్పై కొనసాగిస్తున్న ఆంక్షలు, బహుళ పక్ష ఒప్పందాన్ని రద్దు చేసుకోవడం ఆటంకంగా ఉన్నది.

ఒప్పందానికి మద్దతుగా ప్రకటన చేయడానికి ఇజ్రాయిల్, అణ్వాయుధాలు కలిగిన దేశాలతో విస్తృత మహాసభ జరగాలి.

ఎన్పిటి ఆర్టికల్ 6 ప్రకారం అణ్వాయుధాలు కలిగిన ఐదుదేశాలు దశల వారీగా

నిరాయుధీకరణకు ప్రకటన చేయాలి. అణ్వాయుధాలను నిర్మూలించుకునే విధానంపై ఐక్యరాజ్యసమితిలో మెజారిటీ సభ్యులు ఓటు వేశారు. అధికారదండాన్ని భద్రతా సమితిలోని ఐదు శాశ్వత సభ్యులకు తిరిగి ఇవ్వడమైంది.

అణ్వాయుధాల వ్యాప్తిని అరికట్టడానికి సాంకేతిక విజ్ఞానాన్ని అందించడంపై ఎన్పిటి పరిధిలో కట్టుబడి ఉండటానికి బ్రిటన్తో సహా అన్నిదేశాలు విఫలమయ్యాయి. కొన్ని దేశాలు తేలిగ్గా తీసుకుంటున్నాయి. అణ్వాయుధాల నిర్మూలనపై ఈ ప్రభావం పడుతున్నది.

కోవిడ్ తరువాత మొత్తం ప్రపంచం, భద్రతాసమితిలోని సభ్యదేశాలు, అణ్వాయుధాలు కలిగిన దేశాలు పెద్ద ఎత్తున ఆర్థిక సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నాయి. అన్నిదేశాలకు అసాధారణ ప్రాధాన్యతలు ఏర్పడ్డాయి. ప్రపంచవ్యాపితంగా ఆరోగ్య వ్యవస్థలను పటిష్టంగా పని చేయించవలసిన పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. ప్రపంచం మొత్తంగా 65 మిలియన్ల శరణార్థుల కాపాడవలసిన పరిస్థితులున్నాయి. పర్యావరణంపై జాగ్రత్త పడవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. ఫలితం మరోసారి నిరాయుధీకరణ ఒప్పందం జరగాలి.

ప్రజల రక్షణ అవసరాలు తీర్చే విధంగా ప్రపంచాన్ని నిర్మించడానికి మనం గతం కంటే రెండింతలు ప్రయత్నాలు జరగాలి.

పేదరికం, మానవ హక్కుల ఉల్లంఘన, పర్యావరణ ధ్వంసం, సైబర్ టెర్రరిజం, వ్యాధులు ఇవన్నీ భద్రతకు ప్రమాదాలు.

వచ్చే సంవత్సరం ఎన్పిటి మహాసభ జరిగినప్పుడు పరస్పరాధారిత ప్రపంచానికి ప్రజల జీవితాలను కాపాడటానికి, జీవన కాలాన్ని పెంచడానికి, ప్రపంచ సవాళ్ళను అధిగమించడానికి అవసరమైన వనరులను మళ్ళించడానికి తగిన చర్యలను తప్పక అమలు జరపాలి. ఈ సంవత్సరం బ్రిటన్ వ్యూహాత్మక రక్షణ, భద్రతపై సమీక్ష జరపాలి. వృధాగా ఆయుధాలపై ఖర్చు పెట్టడాన్ని మనం ప్రశ్నించవలసిన అవసరం ఉన్నది. పరిశ్రమలను, ఉద్యోగాలను కాపాడుకొనుటకు పెద్ద

ఎత్తున ప్రభుత్వం నిధుల సమీకరణ చేపట్టుట, రక్షణ నిధులను మళ్ళించుటపై ఒత్తిడి చేయాలి.

నాకు 16 సం॥ల వయసులో సిఎన్డిలో చేరాను. ఇప్పటికీ దానిలో నేను సభ్యుడను. ఈ సంవత్సరం శాంతి, నిరాయుధీకరణ సాధించడానికి మనమందరం చర్చలు జరపాలి. ప్రపంచం అణ్వాయుధరహితంగా మారినప్పుడు ప్రజలు ఆనందంగా ఉంటారు. మంచి జరుగుతుంది. దానికై ప్రపంచవ్యాపితంగా ప్రజలు ముందుకు రావాలి.

'క్విట్ ఇండియా' ఉద్యమానికి ద్రోహం చేసిన సావర్కర్, శ్యాంప్రసాద్ ముఖర్జీ

షంఘల్ ఇస్లాం

'ఆగస్టు విప్లవం'గా కొనియాడబడుతున్న క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం జరిగి 78 సంవత్సరాలయింది. స్వాతంత్రోద్యమం ఉచ్చదశకు చేరిన దశలో 1942 ఆగస్టు 7న మహాత్మాగాంధీ 'క్విట్ ఇండియా' (ఇండియా నుండి వెళ్ళండి) ఉద్యమానికి పిలుపిచ్చాడు. ముంబై గవాలియా మైదాన్ టాంక్ వద్ద ఆగస్టు 9న మాట్లాడుతూ చావో-బ్రతుకో తేల్చు కోవాలని హెచ్చరించాడు. గాంధీ ఇచ్చిన పిలుపుకు యావద్భారతదేశం స్పందించింది. బ్రిటీష్ ప్రభుత్వాన్ని ఎక్కడి కక్కడ స్తంభింపజేశారు.

దాంతో బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం గాంధీ, ఇతర కాంగ్రెస్ నాయకులతో సహా 1,00,000 మందిని అరెస్ట్ చేసి జైళ్ళలో నిర్బంధించారు. సామూహికంగా జరిమానాలు విధించారు. సైన్యం, పోలీసులు జరిపిన కాల్పుల్లో వందలమంది చనిపోయారు. అనేకమంది జాతీయ నాయకులు అజ్ఞాతంలోకి వెళ్ళి రహస్య రేడియో వార్తలను ప్రసారంచేశారు. కరపత్రాలను దేశవ్యాప్తంగా పంచారు. సమాంతర ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటుచేశారు. మూడురంగుల జెండా పట్టుకుని వీధుల్లోకి వచ్చిన

అనేకమంది దేశభక్తులు పోలీసుల తూటాలకు బలి అయ్యారు. మూడురంగుల జెండాకు వందనం చేసినందుకు హిందూ మహాసభ - ఆర్ఎస్ఎస్కు సన్నిహితంగా ఉండే మైసూరు మహారాజా సాయుధ సైన్యం జరిపిన కాల్పుల్లో 22 మంది కార్యకర్తలు మరణించారు.

కాంగ్రెస్ను జాతి వ్యతిరేక చట్ట వ్యతిరేకసంస్థగా ప్రకటించి, క్విట్ ఇండియా ప్రభుత్వం హిందూ మహాసభ, ముస్లింలీగ్లు కార్యకర్తలను నిర్వహించుకోవడానికి అనుమతించిన విషయాన్ని గమనించండి.

స్వాతంత్రోద్యమంలో చారిత్రాత్మక ప్రజా ఉద్యమం క్విట్ ఇండియా ఉద్యమాన్ని కమ్యూనిస్టులు కూడా వ్యతిరేకించారు. (ప్రపంచం వెళ్ళి రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో జపాన్-ఇటలీ-జర్మనీ ఫాసిస్టుల వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నందున 'క్విట్ ఇండియా' ఉద్యమానికి సమయం కాదన్న అభిప్రాయం సిపిఐ కున్నది. అదే విధంగా మార్క్స్ సైన్యం మాస్కో పొలిమేర్లలో ఉన్నది. సోవియట్ యూనియన్ కాపాడుకోవాలన్న అంతర్జాతీయతాభావం పొరపాటు అవగాహన దారితీసింది. బ్రిటీష్ వారికి వ్యతిరేకంగా పోరాడి నిర్బంధాలకు లొంగుకుపోతే సిపిఐకున్నది. సం॥) అయితే కమ్యూనిస్టు శ్రేణులు ఆ ఉద్యమం పాల్గొన్నారు. తరువాత కాలంలో సిపిఐ దేశ ప్రజానీకానికి క్షమించుకుంటుంది. కాని హిందూత్వవాదులైన హిందూ మహాసభ, ఆర్ఎస్ఎస్ పాత్ర క్విట్ ఇండియా ఉద్యమంలో ఏమిటన్నది అర్థం కాదు. వాళ్ళు ఈ ఉద్యమాన్ని వ్యతిరేకించడమే కాదు, దానిని అణచివేయడానికి బ్రిటీష్ వాళ్ళకు అన్నివిధాలుగా సహకరించారు. దీనికి సంబంధించిన

బెంగాల్‌లో శ్యాంప్రసాద్ ముఖర్జీ ఉప ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న ముస్లింలీగ్ ప్రభుత్వం క్విట్ ఇండియా ఉద్యమాన్ని అణచివేసే బాధ్యత తీసుకున్నది. హిందూ మహాసభ ఆదేశం ప్రకారం హిందూత్వ ప్రతినిధిగా ఉన్న డా॥ ముఖర్జీ బ్రిటీష్ ప్రభువులకు సహకారాన్ని గురించి 1942 జూన్ 26న ఉత్తరం రాశాడు. ఆ ఉత్తరంలో 'ప్రస్తుత పరిస్థితుల గురించి ప్రస్తావిస్తున్నాను. కాంగ్రెస్ ప్రారంభించిన ఉద్యమం రాష్ట్రం(ప్రావిన్స్)లో తీవ్ర పరిస్థితులు ఏర్పడవచ్చు. యుద్ధ సమయంలో ఎవరైనా ప్రజాందోళనలు చేపట్టినా అల్లర్లు, అభద్రతను సృష్టించినా ఏ ప్రభుత్వమైనా తప్పనిసరిగా అణచివేస్తుంది' అని రాశాడు. ఈనాటి బజెపి మాటలు, నాటి చేతలు ఆశ్చర్యం గొలుపుతాయి.

అనేక పత్రాలు అందుబాటులో ఉన్నాయి. వాటిని అధ్యయనం చేయాలి.

ఉద్యమాన్ని అణచడానికి బ్రిటీష్ వాళ్ళతో చేతులు కలిపిన

హిందూ మహాసభ

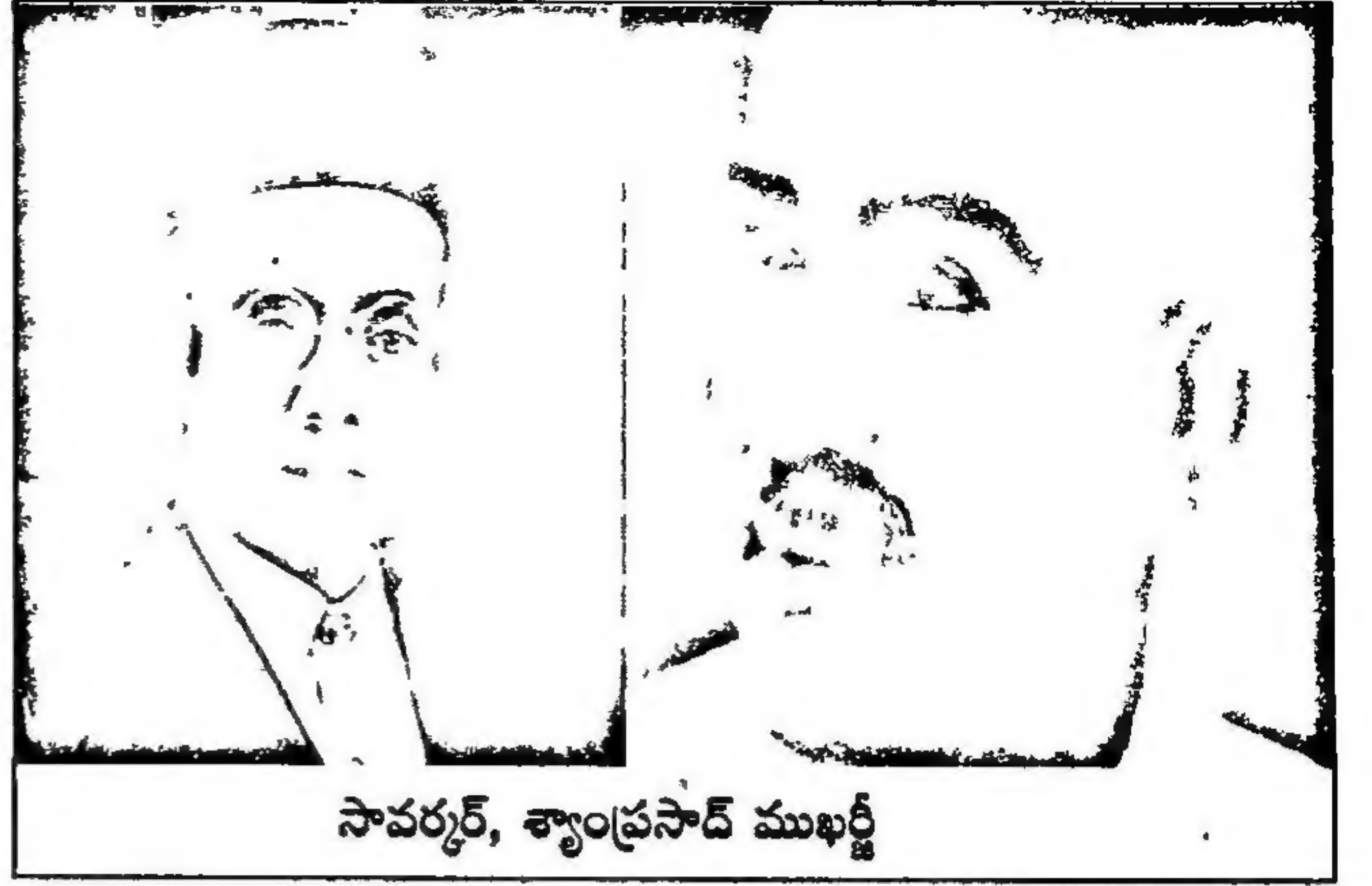
హిందూ మహాసభకు నేతృత్వం వహిస్తున్నది సావర్కర్. హిందూ మహాసభ 24వ సమ్మేళనం 1942లో కాన్పూర్‌లో జరిగింది. దానిలో బ్రిటీష్ వాళ్ళకు సహకరించే విధంగా హిందూ మహాసభ వ్యూహాన్ని రేఖామాత్రంగా సావర్కర్ వివరించాడు.

హిందూ మహాసభ బాధ్యతాయుతమైన సహకారం (బ్రిటీష్ వాళ్ళతో) అందించే ఆచరణాత్మక విధానాలను అనుసరిస్తుంది. మధ్య ఘర్షణ, కాశ్మీర్‌లో జరుగుతున్న శాంతి ప్రక్రియలు కాశ్మీరీ ప్రజల హక్కులు, అవసరాలు ఈ విధానంలో భాగంగా ఉన్నాయి.

మధ్యాసియాను స్వేచ్ఛా ప్రాంతంగా చేయడానికి ఆయుధాల సామూహిక నిర్మూలన అంశం 2010నుండి ప్రతి ఎన్‌పిటి సమావేశంలో ప్రముఖంగా చర్చకు వస్తున్నది. కాని ట్రంప్ అధికార యంత్రాంగం ఇరాన్‌పై కొనసాగిస్తున్న ఆంక్షలు, ఐహుళ పక్ష ఒప్పందాన్ని రద్దు చేసుకోవడం ఆటంకంగా ఉన్నది.

ఒప్పందానికి మద్దతుగా ప్రకటన చేయడానికి ఇజ్రాయిల్, అణ్వాయుధాలు కలిగిన దేశాలతో విస్తృత మహాసభ జరగాలి.

ఎన్‌పిటి ఆర్టికల్ 6 ప్రకారం అణ్వాయుధాలు కలిగిన ఐదు దేశాలు దశలవారీగా నిరాయుధీకరణకు ప్రకటన చేయాలి. అణ్వాయుధాలను నిర్మూలించుకునే విధానంపై ఐక్యరాజ్యసమితిలో మెజారిటీ సభ్యులు ఓటు వేశారు. అధికారదండాన్ని భద్రతాసమితిలోని ఐదు శాశ్వత

సావర్కర్, శ్యాంప్రసాద్ ముఖర్జీ

సభ్యులకు తిరిగి ఇవ్వడమైంది.

అణ్వాయుధాల వ్యాప్తిని అరికట్టడానికి సాంకేతిక విజ్ఞానాన్ని అందించడంపై ఎన్‌పిటి పరిధిలో కట్టుబడి ఉండటానికి బ్రిటన్‌తో సహా అన్నిదేశాలు విఫలమయ్యాయి. కొన్ని దేశాలు తేలిగ్గా తీసుకుంటున్నాయి. అణ్వాయుధాల నిర్మూలనపై ఈ ప్రభావం పడుతున్నది.

కోవిడ్ తరువాత మొత్తం ప్రపంచం, భద్రతా సమితిలోని సభ్యదేశాలు, అణ్వాయుధాలు కలిగిన దేశాలు పెద్ద ఎత్తున ఆర్థిక సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నాయి. అన్ని దేశాలకు అసాధారణ ప్రాధాన్యతలు ఏర్పడ్డాయి. ప్రపంచవ్యాపితంగా ఆరోగ్య వ్యవస్థలను పటిష్టంగా పని చేయించవలసిన పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. ప్రపంచం మొత్తంగా 65 మిలియన్ల శరణార్థులను కాపాడవలసిన పరిస్థితులున్నాయి. పర్యావరణంపై జాగ్రత్త పడవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

‘ప్రభుత్వాన్ని విజయవంతంగా నడిపించారు. అటు ముస్లింలీగ్, ఇటు హిందూ మహాసభ రెండు లాభపడ్డాయి’ అని చెప్పాడు. బెంగాల్, సింధ్‌లలో ముస్లింలీగ్, హిందూమహాసభ సంయుక్త ప్రభుత్వాన్ని నడిపారు.

బెంగాల్‌లో శ్యాంప్రసాద్ ముఖర్జీ ఉప ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న ముస్లింలీగ్ ప్రభుత్వం క్విట్ ఇండియా ఉద్యమాన్ని అణచివేసే బాధ్యత తీసుకున్నది. హిందూ మహాసభ ఆదేశం ప్రకారం హిందూత్వ ప్రతినిధిగా ఉన్న డా॥ ముఖర్జీ బ్రిటీష్ ప్రభువులకు సహకారాన్ని గురించి 1942 జూన్ 26న ఉత్తరం రాశాడు. ఆ ఉత్తరంలో ‘ప్రస్తుత పరిస్థితుల గురించి ప్రస్తావిస్తున్నాను. కాంగ్రెస్ ప్రారంభించిన ఉద్యమం రాష్ట్రం(ప్రావిన్స్)లో తీవ్ర పరిస్థితులు ఏర్పడవచ్చు. యుద్ధ సమయంలో ఎవరైనా ప్రజాందోళనలు చేపట్టినా అల్లర్లు, అభద్రతను సృష్టించినా ఏ ప్రభుత్వమైనా తప్పనిసరిగా అణచివేస్తుంది’ అని రాశాడు. ఈనాటి బిజెపి మాటలు, నాటి చేతలు ఆశ్చర్యం గొలుపుతాయి.

ఉప ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న శ్యాంప్రసాద్ ముఖర్జీ బెంగాల్ గవర్నర్‌కు హిందూ మహాసభ, ముస్లింలీగ్ తరపున ఉత్తరం రాస్తూ కాంగ్రెస్

భారతీయులు పెద్ద ఎత్తున విప్లవాన్ని తీసుకువచ్చినపుడు ముస్లింలీగ్‌తో కలిసి ఆర్ఎస్ఎస్ తమ బ్రిటీష్ ప్రభువులకు విశ్వాసపాత్రంగా సేవచేసిందనేది ముమ్మాటికి వాస్తవం. స్వాతంత్ర్యోద్యమ పోరాట యోధులను కర్కశంగా అణచివేయడంలో ముస్లింలీగ్, ఆర్ఎస్ఎస్ బ్రిటన్ పాలకులతో కుమ్మక్క అయ్యారు. నేడు జాతీయవాదానికి ప్రతినిధులుగా చెప్పుకుంటున్న ఈ ముఠాయే భారతదేశ పాలకులుగా ఉండటం విభ్రాంతి కలిగించే విషయం. ఈ వాస్తవాలను భారతీయులకు తెలియజేయటంతో పాటు, భారతదేశానికి వ్యతిరేకంగా వారు చేసిన ద్రోహాన్ని బహిర్గతం చేయవలసిన అవసరం ఉంది.

ప్రారంభించిన క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం నుండి బ్రిటీష్ పాలకులు బెంగాల్‌ను కాపాడారని కొనియాడాడు. ఉద్యమాన్ని అణచడంలో బ్రిటీష్ పాలకులు తీసుకున్న చర్యలను అంశాలవారీ పేర్కొన్నాడు.

‘బెంగాల్‌లో క్విట్ ఇండియా ఉద్యమాన్ని ఏ విధంగా ఎదుర్కోవాలన్నది ప్రశ్న? కాంగ్రెస్ పార్టీ తీవ్ర ప్రయత్నాలు చేసినప్పటికీ అధికార యంత్రాంగం తగిన చర్యలు తీసుకోవడం ద్వారా రాష్ట్రంలో ఉద్యమం పూర్తిగా విఫలమయింది. ఇప్పటికే ప్రజా ప్రతినిధులుగా ఉన్న కాంగ్రెస్ ఎవరి స్వాతంత్ర్యం కోసం ఈ ఉద్యమం ప్రారంభించారని చెప్పడానికి మాకు ప్రత్యేకించి మంత్రులకు అవకాశం కలిగింది. అత్యవసర పరిస్థితి ఉన్నందున కొన్ని పరిమితులుండవచ్చు. భారతీయులు బ్రిటీష్ ఎడల విశ్వాసం కలిగి ఉండాలి. అది బ్రిటన్‌ను కాపాడుటకుకాదు. ఎటువంటి ప్రయోజనాలను సమకూర్చడానికి కాదు. రాష్ట్ర రక్షణకు, స్వాతంత్ర్యం కొరకు భారతీయులు బ్రిటీష్ పాలకుల ఎడల విశ్వాసం కలిగి ఉండాలి’ అని ఎలాంటి బిడియం లేకుండా ఉత్తరంలో తెలియజేశారు.

క్విట్ ఇండియా ఉద్యమాన్ని అణచడంలో

ఆర్ఎస్ఎస్ సావర్కర్‌ను అనుసరించింది

అనేకజెండాలున్న హిందుత్వ వాదులకు, ఆర్ఎస్ఎస్‌కు క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం ఎడల దృక్పథంలో ఎలాంటి భిన్నత్వం లేదు. ఈ మహోద్యమానికి వ్యతిరేకంగా ఆర్ఎస్ఎస్ వీర్ సావర్కర్‌ను బలపర్చింది. ప్రధాన సిద్ధాంతకర్త గురుగోల్వల్కర్ క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం ఎడల వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయాలను పరిశీలిస్తే సరిపోతుంది.

‘ఋచ్చితంగా ఈ ఉద్యమం యొక్క చెడు ఫలితాలు అస్వతంత్రతకు దారితీస్తుంది. 1920-21 ఉద్యమం తరువాత బాలలు అదుపుతప్పిన విధంగా తయారవుతారు. ఇది నాయకులపై బురదచల్లడం కాదు. అయితే ఉద్యమం తరువాత అనివార్యంగా ఇటువంటివి జరుగుతాయి. ఈ పరిణామాలను సరిగా నియంత్రించలేము. ప్రజలు 1942 తరువాత (క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం) ప్రజలు, చట్టంను గురించి ఆలోచించవలసిన అవసరం లేదన్న ఆలోచనకు వస్తారు’.

బ్రిటీష్ పాలకుల అమానవీయమైన అణచివేతకు గురి చేసే దుర్మార్గ చట్టాలను భారతీయులు గుర్తించాలని హిందూత్వ ప్రవక్త గోల్వల్కర్ కోరుకున్నాడు. అతను స్వాతంత్రోద్యమ వ్యతిరేకవైఖరి తీసుకున్నాడు. ఆర్ఎస్ఎస్ కార్యకర్తలు ఇదే వైఖరిని అనుసరించారు.

‘1942లో కూడా అనేకమంది హృదయాలలో ఇదే అభిప్రాయం బలంగా ఉంది. ఆనాడు సంఘ పరివార్ దినచర్య కార్యక్రమాలను (ప్రార్థన, లారీశిక్షణ) కొనసాగించారు. ప్రత్యక్షంగా ఏమీ చేయరాదని సంఘ ప్రమాణం చేసింది. సంఘ పరివార్ వాలెంటీర్ మనసుల్లో

ఇటువంటి అభిప్రాయాలను పెంచారు. సంఘ నిర్మాణ సంస్థ సభ్యులు ఎందుకు పనికిరారు, వారి మాటలు ఉపయోగం లేనివి. అవి బయటవాళ్ళు మాట్లాడటమే కాదు సంఘ వాలెంటీర్స్ కూడా ఇదే విధంగా మాటలు మాట్లాడుతున్నారు. అసహ్యం కలుగుతున్నది’ -గోల్వల్కర్

గోల్వల్కర్ చెప్పిన రోజు వారి కార్యక్రమం అంటే ఏమిటో ఆసక్తికరంగా ఉంటుంది. బ్రిటీష్‌వాళ్ళు, ముస్లింలీగ్ యొక్క వ్యతిరేక లక్ష్యాలకు దోహదపడే విధంగా హిందూ-ముస్లింలను విడదీయడానికి ఎక్కువ సమయం పనిచేయడమన్నది వాస్తవం. ఆర్ఎస్ఎస్ క్విట్ ఇండియా ఉద్యమానికి దూరంగా ఉందని బ్రిటీష్ ఇండియా గవర్నర్ సంస్థ రిపోర్టులు తెలిపాయి. వాటిలో ఒక నివేదిక ‘సంఘ చట్టం ద్వారా ఉన్నది ప్రత్యేకించి’. 1942 ఆగస్టులో పెచ్చురిల్లిన అల్లర్లకు సంబంధించి చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించింది’ అని తెలిపింది.

భారతీయులు పెద్ద ఎత్తున విప్లవాన్ని తీసుకువచ్చినపుడు ముస్లింలకు కలిసి ఆర్ఎస్ఎస్ తమ బ్రిటీష్ ప్రభువులకు విశ్వాసవంతంగా సేవచేసిందనేది ముమ్మాటికి వాస్తవం. స్వాతంత్రోద్యమ పోరాట యోధులను కర్కశంగా అణచివేయడంలో ముస్లింలీగ్, ఆర్ఎస్ఎస్ కలిసి పాలకులతో కుమ్మక్క అయ్యారు. నేడు జాతీయవాదానికి ప్రతిఘటనగా చెప్పుకుంటున్న ఈ ముఠాయే భారతదేశ పాలకులుగా ఉండటం విభ్రాంతి కలిగించే విషయం. ఈ వాస్తవాలను భారతీయులు తెలియజేయటంతో పాటు, భారతదేశానికి వ్యతిరేకంగా వాటిని ద్రోహాన్ని బహిష్కరణ చేయవలసిన అవసరం ఉంది.

ఆర్ఎస్ఎస్ లేదా బిజెపి, క్విట్ ఇండియా ఉద్యమానికి చేసిన వ్యతిరేక కప్పిపుచ్చుకోలేరు. ఆ ఉద్యమం సందర్భంగా సంఘ నిర్మాణ సంఘాలకులుగా పూర్తి కాలం పనిచేస్తున్న ఆర్ఎస్ఎస్ సభ్యులకు గురుగోల్వల్కర్తో పాటు దీన్‌దయాల్ ఉపాధ్యాయ, బలరాజ్ మహాపాత్ర, ఎల్.కె. అద్వానీ, కె.ఆర్.మల్లాని తదితరులు ఎవరూ కూడా క్విట్ ఇండియా ఉద్యమంలో పాల్గొనలేదు. మతం ప్రాతిపదికగా వ్యతిరేక విభేదాలను ప్రేరేపించడానికి ఆర్ఎస్ఎస్, బిజెపిలు చేస్తున్న ప్రయత్నం వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి.

మారుతున్న సమాజంలో కులాలు, వర్గాలు

ఈడ్డుగంటి నాగేశ్వరరావు

కుల వ్యవస్థ అమానుషత్వాన్ని, అస్పృశ్యతను భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఏర్పడిన తొలిదినాల నుండి ఖండించింది. కుల వ్యవస్థ నిర్మూలన తన ధ్యేయంగా ప్రకటించింది. కులరహిత, వర్గరహిత సమాజం కోసం కృషి సల్పుతూ వస్తున్నది. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటం, వ్యవసాయక విప్లవం,

వర్గపోరాటాలతో కుల వ్యవస్థ వ్యతిరేక పోరాటాన్ని మేళవించి మహాద్యమాన్ని నిర్మించాలని 1930లోనే కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రకటించింది. నాడు పార్టీ ఆమోదించిన ప్లాట్ ఫారమ్ ఆఫ్ యాక్షన్ నుండి ఒక భాగాన్ని దిగువ యిస్తున్నాం.

“మనదేశంలో బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదం పాలన ఫలితంగా లక్షలాది

అక్షరాస్యతా ఉద్యమం క్రింది కులాల్లోనేగాక, స్త్రీలలో కూడా కొత్త చైతన్యాన్ని రగుల్చుతోంది. కర్మ, పునర్జన్మ సిద్ధాంతాల పట్టు ఇంకా కొనసాగుతున్నప్పటికీ పైన పేర్కొన్న ప్రజాతంత్ర భావాలు, నూతన జాగృతి పెరుగుతున్నా తక్కువ అంచనా వేయరాదు. వర్గ చైతన్యం ప్రాథమిక స్థాయిలోనే కావచ్చు. కాని అది బలపడుతున్నది. కాని పక్షంలో విశాలమైన ప్రాంతాలలో భూమి కొరకు, నివేశన స్థలాల కొరకు, ప్రజాస్వామ్య హక్కుల కొరకు, ఆర్థిక కోర్కెల కొరకు నేడు మనం చూస్తోన్న ప్రజాకార్యచరణ సాధ్యమయ్యే పనికాదు. వర్గ చైతన్యాన్ని పెంపొందించటంలో వామపక్షాల పాత్ర ప్రముఖమైనది.

సామాజిక వివక్షత, పీడనలు అవి ఏ రూపంలో కొనసాగుతున్నా వ్యతిరేకంగా ప్రజలను చైతన్యపరచేందుకు, సమీకరించేందుకు ప్రజాతంత్ర శక్తులు ఐక్యంగా పనిచేయవలసిన అవసరం ఉంది. దానికి పరిస్థితులు నేడు చాలా అనుకూలంగా వున్నాయి.

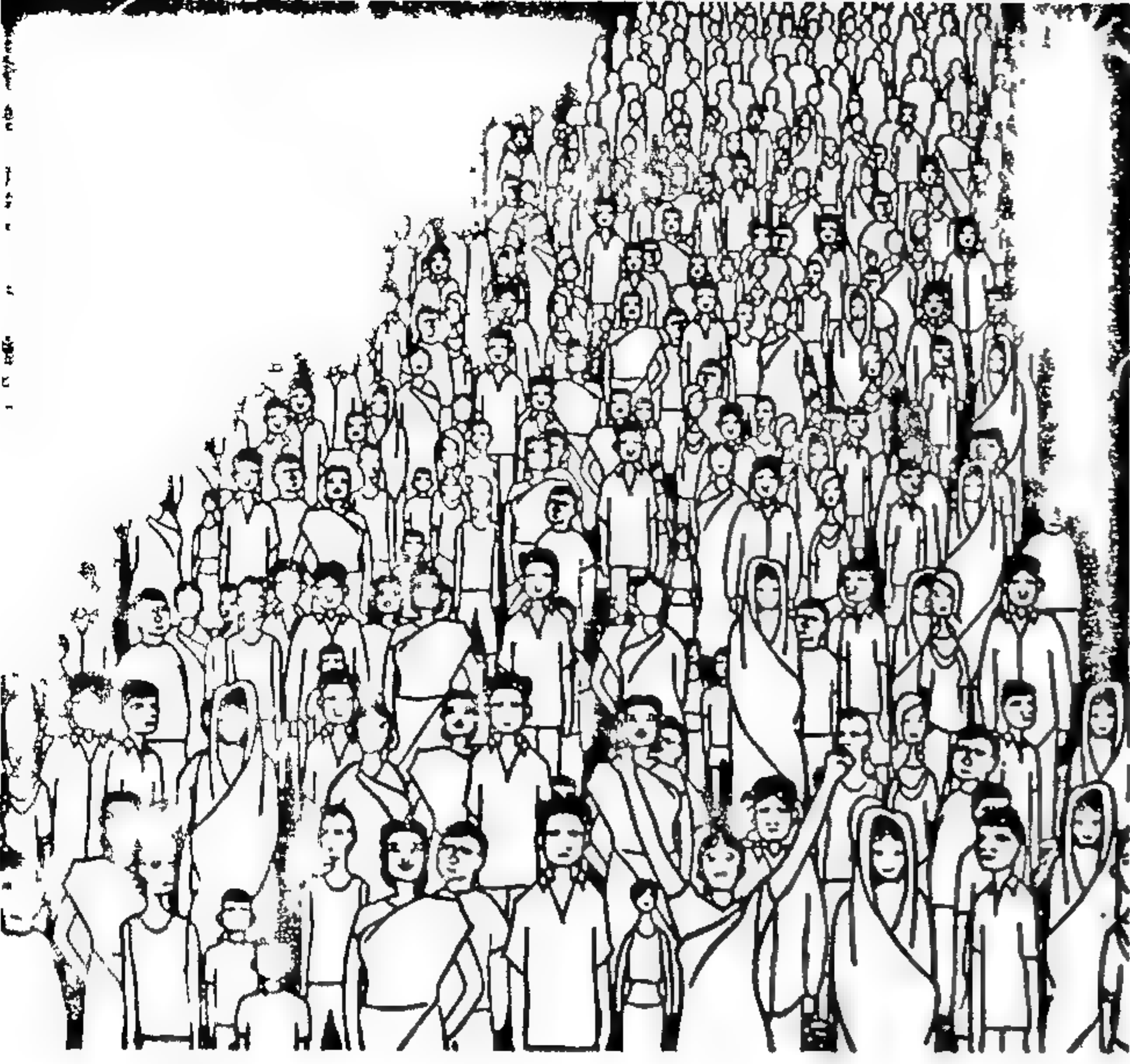
బానిసలు, సామాజికంగా వెలివేయబడ్డ అస్పృశ్యులు. అన్ని హక్కులను కోల్పోయి ఇంకా నికృష్ట జీవనాన్ని గడుపుతున్నారు. బ్రిటీష్ పాలన, భూస్వామిక వ్యవస్థ, అభివృద్ధి నిరోధక కుల వ్యవస్థ, మతం పేరుతో వంచన, గతకాలపు బానిసత్వ సంప్రదాయాలు - ఇవన్నీ భారత ప్రజల గొంతును నులిమివేస్తున్నాయి. వారి విముక్తి బాటకు అవరోధంగా నిలబడ్డాయి. వీటి పర్యవసానంగా, 20వ శతాబ్దంలో భారతదేశంలో తోటి మానవులను కలుసుకునే హక్కులేని, సమిష్టి బావుల నుండి నీరు త్రాగలేని, ఉమ్మడి పాఠశాలలో చదువు సాగించలేని అస్పృశ్యులు ఇంకా ఉన్నారు.”

“బ్రిటీష్ పాలనకు, భూస్వామ్య విధానానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికులందరితో కలిసి ఐక్య విప్లవ సంఘటనలో చేరవలసిందిగా అస్పృశ్యులకు భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది. మనదేశంలో కష్టజీవులను చీల్చే బ్రిటీష్ వారి కుతంత్రాలకు, అభివృద్ధి నిరోధకుల మోసాలకు లోనుకావద్దని కోరుతున్నది.”

“బానిసత్వం, కుల వ్యవస్థ, కుల అసమానత్వాలను అవి ఏరూపంలో కొనసాగుతున్నప్పటికీ వాటిని సంపూర్ణంగా నిర్మూలించేందుకు భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ పోరాడుతున్నది (సామాజిక, సాంస్కృతిక రంగాలన్నింటితో సహా) మనదేశ కష్టజీవుల, అస్పృశ్యుల పరిపూర్ణ సమానత్వానికి భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ పోరాడుతున్నది.”

మాటల్లోనే కాక, ఆచరణలో కుల, మత, జాతి భేదాలను అధిగమించి వర్గ ప్రాతిపదికపై కష్టజీవులను, ప్రజాతంత్ర వాదులను కమ్యూనిస్టు పార్టీ సమీకరించిన ఉజ్వల ఘట్టాలు ఈ 60 సంవత్సరాల చరిత్రలో చాలా ఉన్నాయి. బొంబాయి కార్మిక వర్గ సమ్మెలు, బెంగాల్లో తేభాగా ఉద్యమం, తెలంగాణా సాయుధ రైతాంగ పోరాటం లాంటివి కొన్ని ఉదాహరణలు మాత్రమే.

భారతదేశం యొక్క ప్రత్యేక లక్షణాలను, కులవ్యవస్థ యొక్క ప్రత్యేక సమస్యలను కమ్యూనిస్టు పార్టీ, మార్క్సిస్టు మేధావులు లోతుగా అధ్యయనం చేయలేదనే విమర్శ వుంది. మార్క్సిజాన్ని యాంత్రికంగా అర్థం చేసుకుని, వర్గ సమస్యకు అత్యంత ప్రాధాన్యత ఇచ్చి కుల సమస్యలను కేవలం ఆర్థిక, రాజకీయ పోరాటాలకు పరిమితం చేశారనే విమర్శ ఉంది. ఇటీవల కాలంలో ముఖ్యంగా 1980 దశకం నుండి తిరిగి ఈ సమస్య కుల, వర్గ సంబంధాలు, వాటి సమస్యలపై - తీవ్ర చర్చ సాగుతున్నది. పలువురు మేధావులు అధ్యయన పత్రాలను తీసుకొచ్చారు. సైద్ధాంతిక రంగంలో, సామాజిక కార్యచరణలో గతంలో వ్యక్తమయిన బలహీనతలను అధిగమించే ప్రయత్నం వామపక్ష పార్టీల నాయకుల రచనలలో, మేధావులలో వ్యక్తమవుతున్నది.

కులం-వర్గం ఒకటేనా?

దీనికి ప్రతిగా నేడు మరికొన్ని వాదనలు ముందుకు వస్తున్నాయి. భారతదేశంలోని ప్రత్యేక వరిస్థితులలో కులపోరాటమే వర్గపోరాటమంటున్నారు. కుల సంఘాలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలంటున్నారు. ఈ వాదనలలో తీవ్రబలహీనతలు ఉన్నాయి. ఈ ధోరణి శ్రమజీవుల ఐక్యతను, ప్రజాతంత్ర, శక్తులతోద్భాటును సాధించలేదు.

భారతదేశంలో 'పారిశ్రామికీకరణ ఆరంభమయిన నాటి నుండే ఆధునిక కార్మికవర్గం అవతరణ ప్రారంభమయింది. వర్తక, వాణిజ్యాలు విస్తరణ, సేవారంగం, పరిపాలనా రంగం పెరగటంతో తెల్లచొక్కా కార్మికులు, ఉద్యోగులు గణనీయమైన శక్తిగా తయారయ్యారు. వ్యవసాయ రంగంలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు పెరగటంతో గ్రామసీమలలో కొత్తవర్గ సంబంధాలు రూపొందుతున్నాయి. సామాజికంగా కొత్త గ్రూపులు, వర్గాలు రూపొందుతున్నాయనేది కఠోర వాస్తవం. ఆ ప్రాతిపదికపైనే ట్రేడ్ యూనియన్లు, రైతు, వ్యవసాయ కార్మిక, ఇతర ప్రజాసంఘాలు ఏర్పడి పనిచేస్తున్నాయి. ఉమ్మడి సమస్యలపై అవి ఆర్థిక కోర్కెలే కావచ్చు - కార్మికులను, ఉద్యోగులను సమైక్యపరచి దేశవ్యాప్త కార్యాచరణను ట్రేడ్ యూనియన్లు నిర్వహిస్తున్నాయి.

విద్యావ్యాప్తి వల్ల కొన్ని కులాలు, వర్గాల నుండి కొత్త మేధావివర్గం రూపొందుతున్నది. దీని ప్రభావాన్ని తక్కువ అంచనా వేయరాదు.

గ్రామాలలో మార్పులు ఇంతవేగంగాను లోతుగాను లేవు. కాని అన్ని కులాలలో వర్గ విభజన సుస్పష్టంగా వ్యక్తమవుతున్నది. ముఖ్యంగా రైతాంగ కులాల్లో వర్గ వైరుధ్యాలు బాహ్యంగా ముందుకు వస్తున్నాయి. కుల కట్టుబాట్లు, సంప్రదాయాలు సడలుతున్నాయి. వర్గపోరాటాలు, రాజకీయ పోరాటాలు పలు రూపాలలో సాగుతున్నాయి.

రెండోవైపు పట్టణ ప్రాంతాలలోనూ, గ్రామాలలోనూ కులచైతన్యం పెరుగుతున్నది. కులసంఘాలు తిరిగి పుట్టుకువస్తున్నాయి. కుల ఘర్షణలు

జరుగుతున్నాయి. కులవాదాలు వ్యాప్తి చెందుతున్నాయి. దీనిలో రాజకీయ ప్రేరణ ఉంది. వర్గ ప్రయోజనం ఉంది. మొత్తంగా చూస్తే కుల - వర్గ సమ్మిళిత క్రమం సాగుతున్నది. కాని ఏ అంశం బలంగా ముందుకు వస్తున్నది?

కదిలిపోతున్న కులం పునాదులు

కులం యొక్క సామాజిక పునాదులు కదిలిపోతున్నాయి. వంశపారంపర్య వృత్తులకు ఆయా కులాల వారు కట్టుబడి లేరు. ఎంపికలు, వయోజన ఓటింగ్ హక్కు ప్రజాస్వామిక రాజకీయ చైతన్యాన్ని పెంపొందిస్తున్నాయి. అట్టడుగున ఉన్న కులాల్లో, అత్యగ్రహీత, మానవహక్కుల కొరకు పోరాడే భావం, కొత్త సామాజిక చైతన్యం వ్యక్తమవు తున్నాయి. అగ్రకుల దురహంకారానికి, దౌర్జన్యాలకు వ్యతిరేకంగా సాగే పోరాటంలో దళితులకు, గిరిజనులకు అండగా జరిగే ప్రజాతంత్ర శక్తులు నిలబడుతున్నాయి. అస్పృశ్యతను నిరసించే ఉద్యమం వ్యాప్తి చెందుతుంది.

అక్షరాస్యతా ఉద్యమం క్రింది కులాల్లోనేగాక, స్త్రీలలో కూడా కొత్త చైతన్యాన్ని రగుల్చుతోంది. కర్మ, పునర్జన్మ సిద్ధాంతాల పట్టు ముంక కొనసాగుతున్నప్పటికీ పైన పేర్కొన్న ప్రజాతంత్ర భావాలు, నూతన చైతన్యం పెరుగుతున్నా తక్కువ అంచనా వేయరాదు. వర్గ చైతన్యం ప్రాచీన స్థాయిలోనే కావచ్చు. కాని అది బలపడుతున్నది. కాని పక్షంలో విశిష్ట ప్రాంతాలలో భూమి కొరకు, నివేశన స్థలాల కొరకు, ప్రజాస్వామ్య హక్కుల కొరకు, ఆర్థిక కోర్కెల కొరకు నేడు మనం చూస్తోన్న ప్రజాకారాచరణ సాధ్యమయ్యే పనికాదు. వర్గ చైతన్యాన్ని పెంపొందించటంలో వామ పక్షం పాత్ర ప్రముఖమైనది.

సామాజిక వివక్షత, పీడనలు అవి ఏ రూపంలో కొనసాగుతున్నా వ్యతిరేకంగా ప్రజలను చైతన్యపరచేందుకు, సమీకరించేందుకు ప్రజాతంత్ర శక్తులు ఐక్యంగా పనిచేయవలసిన అవసరం ఉంది. దానికి పరిస్థితులు నేడు చాలా అనుకూలంగా వున్నాయి.

సమైక్య పోరాట ప్రాధాన్యత

భారతదేశంలో సామాజిక విప్లవ క్రమం వినూత్న తరహాలో జరిగే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి. మనదేశ చరిత్రలో, ప్రాచీన సమాజంలో సైతం సామాజిక న్యాయం కొరకు మత రూపంలో, కులరూపంలో గొప్ప ఉద్యమాలు నడిచాయి. మారుతున్న ఆధునిక సమాజంలో కులపీడన, వర్గదోపిడీలకు వ్యతిరేకంగా మానవీయ సోషలిజం కల సకల రంగాలలో - సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సైద్ధాంతిక, సాంస్కృతిక, పోరాటం జరగాలి. దీనిలో దళితులు, గిరిజనులు, గ్రామీణ పేదలు, రైతులు, కార్మికులు, మధ్యతరగతి సెక్షన్లు, మేధావులు, ఇతర ప్రజావర్గాల శక్తులు ముఖ్యపాత్ర పోషిస్తాయి.

'కమ్యూనిజం' పత్రిక ఆధ్వర్యాన-1991లో విజయవాడలో జరిగిన సెమినార్లో సమర్పించిన పత్రంలోని భాగాలు

ధ్వంసం చేసిన వారు జాతిని నిర్మించలేరు-నాశనం చేస్తారు

సిద్ధార్థ్ వరదరాజన్

అయోధ్యలో దేవాలయం సంఘం దేవాలయం, కాశ్మీర్లో హక్కులపై దాడి సంఘం చేసిన దాడి. ఆగస్టు 5వ తేదీనే జరిగిన ఈ రెండు పరిణామాలతో భారతదేశం, భారతీయులకు కలిగిన ప్రయోజనం ఏమైనా ఉందా?

ఆగస్టు 5వ తేదీని వారు తెలివిగానే ఎంచుకున్నారు. ఆగస్టు 15వ తేదీన స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించుకున్న భారతీయులను అవమానించేందుకు స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో ఎన్నడూ పాల్గొనని ఆ దుష్టులు కావాలనే ఆగస్టు 5వ తేదీని నిర్ణయించుకున్నారు. ఈ తేదీ చరిత్రలో మాయని మచ్చగా మిగిలిపోతుంది. విజ్ఞానం, విద్యత్తు మీద విధ్వంసం, వినాశనం, శాంతిభద్రతల మీద నేరాలు, అక్రమాలు, సత్యం, వాస్తవంపై కల్పన, కట్టుకథలు సాధించిన విజయంగా ఈ తేదీ చరిత్రలో ఉండిపోతుంది.

ఆ రోజున మొత్తం భారత్ అంతా నిద్రపోతున్నట్లుగా మిన్నకుండగా, జమ్మూకాశ్మీర్ ప్రజలు మాత్రం కడు నిర్బంధంలో, కర్ఫ్యూ నీడలో నిద్రలేని పరిస్థితుల్లో మేల్కొనే ఉన్నారు.

ఆ రోజున....450 ఏళ్ళ నాటి మసీదు కూల్చివేతకు కుట్రకుయుక్తులు పన్నినందుకు జైలులో ఉండాల్సిన...నేరస్తుల ముఠా అదే స్థానంలో వారు దేవాలయ నిర్మాణం చేస్తున్నందుకు ఎంతో సంతోషంగా కనిపించారు. అది వారి దేవాలయం, రాముడిది కాదు, అది ఖచ్చితంగా దేశానిది కాదు.

ఈ పనులన్నింటినీ దగ్గరుండి పర్యవేక్షించిన ప్రధానమంత్రి నరేంద్ర మోడీ...తన మాతృసంస్థ రాష్ట్రీయ స్వయం సేవక్ సంఘ నిర్మిస్తున్న ఈ దేవాలయం పునాదుల్లో భారత రాజ్యాంగం మిగిలి ఉన్న అవశేషాలను సమాధి చేసేసారు. 'రాజ్యాంగంలో మిగిలి ఉన్న అవశేషాలు' అని నేను ఎందుకు అంటున్నానంటే...రాజ్యాంగంలోని కీలకమైన అంశాలు ఇప్పటికే కొట్టుకుపోయాయి, దాల్ సరస్సు జలాల్లో మునిగిపోయాయి. గత ఆగస్టులో 370వ అధికరణం, 35ఎను రద్దు చేసిన అనంతరం రోజులు, వారాలు, నెలలుగా రాజ్యాంగ ప్రతులు చెల్లాచెదురయ్యాయి, చిరిగిపోయాయి.

పౌరులకు (ప్రస్తుతం కాశ్మీర్లో, తర్వాత దేశవ్యాప్తంగా) ప్రాథమిక హక్కులు లేకుండా నిర్బంధించారు. ఎక్కడైతే తాము నేరానికి పాల్పడ్డారో అదే ప్రాంతాన్ని తమ ఆధీనంలోకి తీసుకునేందుకు హిందూ ఛాందసవాదులకు అవకాశమిచ్చారు. ఈ రెండు చర్యలూ నూతన భారతాన్ని నిర్వచించేందుకు దోహదపడతాయని మోడీ చెబుతున్నారు. తమకు మాత్రమే సంబంధించిన అంశాన్ని (దేవాలయాన్ని) మొత్తం జాతికి ఆపాదించి చెబుతున్నారు. ఇది సుప్రీంకోర్టు జోక్యం లేకుండా సాధ్యమయ్యేది కాదు. కానీ, ఒక జర్నలిస్టుగా మీడియా తీరే నన్ను తీవ్ర దిగ్భ్రాంతికి గురి చేస్తోంది.

పాలక భారతీయ జనతా పార్టీ చెబుతున్న రెండు అతి పెద్ద అబద్ధాలను

దేశంలోని ప్రముఖ మీడియా అంతా తీవ్ర ప్రచారం చేస్తోంది. ఇందులో మొదటిది...సంఘం దేవాలయం. ఇది సంఘం కోసం సంఘం చేపడుతున్న ఈ నిర్మాణం వాస్తవంగా ఒక 'హిందూ' దేవాలయమా? లేక అంతకుమించి అవాస్తవమైన 'భారతీయ' దేవాలయమా? రెండవది...రాజ్యాంగంలోని 370వ అధికరణం, 35ఎ రద్దు, జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్ర హోదా రద్దు....ఇవి ఉగ్రవాదానికి పోరాటానికి, అర్థికాభివృద్ధిని పెంచేందుకు, ఈ రాష్ట్ర ప్రజలను నిజమైన భారతీయులను చేసేందుకు ఉద్దేశించినవని చెబుతున్నారు.

అవాస్తవమైన జ్యోతిషశాస్త్రం...ఈ రెండు అతి పెద్ద అబద్ధాలను ఒకే తేదీతో ఎందుకు ముడిపెట్టిందనేది నాకు తెలియదు కానీ తాము అనుకుంటున్న నూతన భారత సూచికను చూపించేందుకు ఆర్ఎస్ఎస్. ఆ రోజుని ఎంచుకుందని ఎవరైనా పసిగడతారు.

ఆర్ఎస్ఎస్-బీజేపీ ప్రచారంలో ఎప్పుడూ ఉండేది, అన్నింటికంటే ముందుగా చెప్పేది...బాబ్రీ మసీదును కూల్చేసి ఆ స్థానంలో రామాలయాన్ని నిర్మించాలన్నదే. 1980ల మధ్యకాలం నుండి 1992, డిసెంబరు 6వ తేదీన మసీదును కూల్చేంతవరకూ ...అతి పెద్ద ఉద్యమాన్ని చేపట్టేందుకు బీజేపీ ప్రధానంగా ఆర్ఎస్ఎస్ కార్యకర్తలను ఉపయోగించుకుంది. మతశక్తులు కేంద్రీకరణ బీజేపీ పార్లమెంట్లో తన ప్రాతినిధ్యాన్ని పెంచుకునేందుకు దోహదపడింది. 1984లో రెండు సీట్లకే పరిమితమైన ఈ పార్టీ 1989కి 85 స్థానాలను సంపాదించుకుంది. దశాబ్దం తర్వాత 182 స్థానాలను చేజిక్కించుకుంది. 1999లో అటల్ బిహారీ వాజ్పేయి ప్రధాని అయ్యారు. అయితే బీజేపీ ఓట్ల శాతం మాత్రం 24 శాతానికి ఎప్పుడూ మించలేదు. మరో దశాబ్దానికి ఈ పార్టీ ఓట్ల శాతం 18 శాతానికి పడిపోయింది. బీజేపీ ఓట్లను నరేంద్ర మోడీ పెంచినప్పటికీ 2019 ఎన్నికల్లో భారతీయుల ఓట్లలో 37 శాతం మాత్రమే 'ఈ పార్టీకి వచ్చాయి. "మీరు మాతో ఉంటారా లేక మాకు వ్యతిరేకంగా ఉంటారా" అంటూ పార్టీ కోసం పోరాటం ప్రారంభించి...పార్టీ మ్యానిఫెస్టోలో అనేక అంశాలపై హామీలతో పాటు అయోధ్యలో రామాలయం అంశాన్ని కూడా చేర్చినప్పుడు వచ్చిన ఓట్లు ఇవి.

ఇక్కడ ఓట్ల శాతాన్ని నేను ఎందుకు ప్రస్తావిస్తున్నానంటే...దేవాలయ నిర్మాణం కోసం ఉన్న వాస్తవ ఆకాంక్షను అంచనా వేసేందుకు మనకున్న ఏకైక పరిశీలనాత్మక కొలత ఇదొక్కటే. ఆర్ఎస్ఎస్, బీజేపీలతో పాటు గుక్కతిప్పుకోకుండా మాట్లాడే టీవీ యాంకర్లు నేడు మనందరికీ ఏం చెబుతున్నారు... సుదీర్ఘకాలంగా దేశం చేస్తున్న డిమాండ్ను నెరవేర్చేందుకు ఆగస్టు 5వ తేదీన నరేంద్రమోడీ దేవాలయ శంకుస్థాపన చేశారంటున్నారు. ఇది సత్యదూరం, అవాస్తవం.

"శతాబ్దాలుగా జరుగుతున్న పోరాటానికి నేటితో తెరపడనుంది" అని ప్రధానమంత్రి అన్నారు. సంఘం చేసిన పోరాటం కేవలం 35 ఏళ్ళే అనే

వాస్తవాన్ని మరిచి ఈ వ్యాఖ్య చేసినట్లున్నారు. “ఈ రోజుని చూసేందుకే తాము జీవించి ఉన్నామని చాలామంది ప్రజలు బలంగా నమ్ముతున్నారని నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను” అని కూడా మోడీ అన్నారు. ఈ రోజుని చూసేందుకు వేలాదిమంది జీవించి లేరనే వాస్తవాన్ని ఆయన చెప్పలేదు. ఎందుకంటే దేవాలయం కోసం సంఘం చేసిన అకృత్యాలు, అఘాయిత్యాలు, హింసకు వారంతా బలైపోయారు.

మోడీ ఈ మందిర్ ప్రాజెక్టును సుప్రీంకోర్టు ద్వారా వేగంగా ముందకెళ్ళేలా చేశారు. ఇందుకోసం ఆయన ఆఖరికి సీబీఐ (సెంట్రల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్)ని గుప్పెట్లో పెట్టుకునేందుకు తన అధికారాలనూ ఉపయోగించారు. మసీదును కూలగొట్టిన కుట్రదారులపై క్రిమినల్ కేసులో ఎలాంటి పురోగతి లేకుండా చేసేలా ఆయన సీబీఐని బంధించారు. సుప్రీంకోర్టు తీర్పు అసహేతుకం, వివాదాస్పదం...వారి మసీదు నుండి అక్రమంగా, బలవంతంగా ముస్లింలను గెంటేయడాన్ని ఇది అంగీకరించింది. 1992లో మసీదును కూల్చేయడం నేరం, ఈ కేసులో ఇప్పటికీ విచారణను ఎదుర్కొంటున్నవారికి ఈ స్థలాన్ని ఇచ్చేందుకు అనుమతించారు. వికారమైన ఈ తీర్పును ఎలా ఇచ్చారు? ఇదెలా సాధ్యం? సంఘంపరివార్‌ను తన మార్గంలో ముందుకెళ్ళేలా అనుమతించేందుకుగాను చరిత్రాత్మకమైన మసీదు కూల్చివేత కేసులో తీర్పు ఇవ్వకపోవడం తీవ్ర నేర చర్య. ఆ తీర్పును ఇవ్వడంలో మన అత్యున్నత న్యాయస్థానం వెనకడుగు వేసిందని నేను విశ్వసిస్తున్నాను.

ఈ తీర్పు వెలువడిన వెంటనే ప్రభుత్వం ఈ ఆలయ వ్యవహారాల పర్యవేక్షణ కోసం ఒక ట్రస్టును ఏర్పాటు చేస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. విభజన జరగని ఈ ప్రాజెక్టును త్వరగా పూర్తి చేయాలనే సాకుతో...దేవాలయం కోసం సంఘం చేసిన ఘోరాల్లో కీలక సూత్రధారులు, బాబ్రీమసీదు కూల్చికూత కేసులో సీబీఐ అభియోగాలు ఉన్న నిందితులు, ఈ నేరంలో ఇప్పటికీ జైలుశిక్షను అనుభవించాల్సినవారు...నృత్య గోపాల్ దాస్, చంపత్ రాయ్‌లను ఈ ట్రస్టు అధ్యక్ష, కార్యదర్శుల్ని చేశారు.

ఈ ఆలయ శంకుస్థాపన కార్యక్రమాన్ని నరేంద్రమోడీ, యోగి ఆదిత్యనాథ్‌లు బాగా ఉపయోగించుకున్నారు. వారి వందిమాగధ మీడియా గణతంత్ర భారత్ హిందూ చట్రంలోకి ఒదుగుతోందని ఊదరగొట్టింది. భారత రాజ్యాంగం దీనిని ఎప్పుడూ అనుమతించలేదు. ఆర్ఎస్ఎస్ హిందూ రాష్ట్ర (దేశ) ప్రాజెక్టు (భావన) ఇప్పుడు మంచి ఊపు అందుకుందనడానికి, ఇది కొన్ని నెలలు, సంవత్సరాల్లో వేగంగా ముందుకెళుతుందనడానికి ఆగస్టు 5 కార్యక్రమమే స్పష్టమైన సంకేతం.

మోడీ ఈ విషయం గురించి ముందుగానే 2019 లోక్‌సభ ఎన్నికల్లోనే ప్రస్తావించారు. మైనారిటీలు అత్యధికంగా ఉన్న నియోజకవర్గం కేరళలోని వయనాడ్ ఓటర్ల నుంచి ఆయన ఈ విషయంపై దాడిని కూడా ఎదుర్కొన్నారు. హిందువులు ఉగ్రవాదులుగా మారతారనే భావనను ఆయన పరిహాసాస్పదం చేశారు. భోపాల్ నుంచి బీజేపీ అభ్యర్థిగా ప్రగ్యా రాకూర్‌ని కావాలనే ఎంపిక చేశారు.

రెండోసారి ప్రధానమంత్రి అయిన తర్వాత మోడీ తీసుకున్న తొలి ప్రధానమైన చర్య జమ్మూకాశ్మీర్‌తో రాజ్యాంగ ఏర్పాట్లపై వేటు వేయడమే.

వాస్తవంగా భారతదేశ రాష్ట్రంగా ఉన్న ఇక్కడ అంతా సజావుగానే న్నప్పటికీ ‘ట్రైపుల్ తలాక్’ గొడవలో భాగంగా ఈ చర్యకు దిగారు. ఏదాది తర్వాత స్పష్టమైనదేమంటే...కాశ్మీర్‌ల ఏకీకరణ అంటే భారత రాజ్యాంగం పౌరులందరికీ కల్పించిన హక్కులను హరించడమే. అప్పటినుంచి రాజ్యాంగం గురించి మాట్లాడేందుకు ఏ ఒక్కరూ విధంగానూ నోరు విప్పలేదు. భారతదేశంలోని మిగతా ప్రాంత ప్రజలంతా నిదానంగా తెలుసుకునేదేమంటే...కాశ్మీర్‌లకు ఎదురైన అవస్థలే తమకూ ఎదురుకానున్నాయని, తమ స్వేచ్ఛ, హక్కులు వారి హాదాకింద తీవ్రఅణచివేతకు గురవుతాయని. సాంస్కృతిక-మతపరమైన భేదాల పౌరసత్వం మీద గుర్తింపు విలువలు ప్రభావం చూపుతాయి, అవి ప్రజాస్వామ్యంతో ఎంతమాత్రం సరితూగవనే విషయాన్ని పాకిస్తాన్, బెంగాల్ దేశాల అనుభవాలు తెలియజేస్తున్నాయి. అలాంటి మార్గాన్నే మోడీ భారత్ కోసం ఎంచుకున్నారు, అందుకు ఆగస్టు 5వ తేదీ చిహ్నంగా ఉంది.

మితవాదుల ప్రాబల్యం పెరుగుతున్న ప్రస్తుత తరుణంలో మోడీ డొనాల్డ్ ట్రంప్, వ్లాదిమీర్ పుతిన్, జెయిర్ బోల్సోనారో, రెసిప్ ట్రంప్ లతో పోల్చుకోవడం ఫ్యాషన్‌గా మారింది. ఇలాంటి వ్యక్తి ఏ చర్యకైనా అడుగులు వేస్తున్నారు. మోడీ భారత్‌ను స్లోబోడాన్ మిలోసెవిక్ లాగుతున్నారు. యువ పాఠకులు అడగవచ్చు ఆయన ఎవర? ఆయనది ఇంతకుముందున్న యుగోస్లేవియాదేశం, అది ఇప్పుడు లేదు.

1990వ దశకం చివరలో భారత్‌లో సుదీర్ఘకాలం పనిచేసిన ఐక్యరాజ్యసమితి దౌత్యవేత్త ఫెడోర్ స్టార్‌సెవిక్. ఆయన భారత్‌ను యుగోస్లేవియా ఫౌరుడిగా వచ్చారు. పదవీ విరమణ తర్వాత దావాపుగా 2003 కాలంలో ఢిల్లీని వదిలి వెళ్ళేటప్పుడు “నేను తిరిగి ఏ వేదానికి వెళతానన్నది నాకు తెలియదు” అని ఆయన చెప్పిన విషయం, నాకు గుర్తుంది. మతం, జాతి, భాష, లింగితో సంబంధం లేకుండా పౌరులంతా సమానమేననే తమ దేశ భావనకు స్వస్తి చెప్పాలని యుగోస్లేవియా నాయకులు 1990వ దశకం ప్రారంభంలో నిర్ణయించారు. నేను అది కొనసాగితే కలిపితే ఏడు వేర్వేరు దేశాలు అయింది.

స్టార్‌సెవిక్ మన దేశాన్ని వదిలి వెళ్ళినప్పుడు 2002లో జరిగిన గుజరాత్ హింస గాయం నుంచి భారత్ అప్పుడే బయటపడింది. “ఎవరైనా చేయకూడదు అనేది నేర్చుకోవాలనుకుంటే ఒక్కసారి యుగోస్లేవియా వైపు చూడండి” అని తన వీడ్కోలు ప్రసంగంలో స్టార్‌సెవిక్ తన ఆతిథ్య దేశమైన భారత్‌ను కోరారు. ఉన్నతస్థానంలో ఉన్న వ్యక్తిగా ఎంత అనుభవంతో ఆయన ఇచ్చిన విలువైన సలహా మన దేశ వ్యవహారాలకు వర్తిస్తుందని ఆనాడు ఎవరూ ఊహించి ఉండరు. ఆర్ఎస్ఎస్ తరకతోచిందే తప్పు, ఎవరి మాటా వినిపించుకోదు. అబద్ధాలు, మోసాలు వంచన, హింస, రక్తపాతం సమ్మిళితంతో రూపుదాల్చుతున్న నిరాశాపూరిత మోడీ ఆగస్టు 5వ తేదీన శంకుస్థాపన చేశారు. దానిని ఆయన దేవాలయం అంటున్నారు, అది దేవాలయమని లక్షలాదిమందిని అణచి ఒప్పించవచ్చు. కానీ, చట్టం, న్యాయం, నైతికత, భారతీయుల ధర్మం ఒక్కటిగా ఉంచే సమైక్యతా బంధాన్ని విచ్ఛిన్నం చేసేందుకు ముఖ్య రాజకీయ కేరీర్‌నే వెచ్చించిన వ్యక్తులు నిర్మిస్తున్న ఈ నిర్మాణం ఆధాత్మికత లేదా పవిత్రత ఎప్పటికీ రాదు.

హిట్లర్ స్ఫూర్తితో రాజ్యాంగ వ్యతిరేక నిర్బంధ శ్రమకు బాటలు

వెలుగుల రాధాకృష్ణమూర్తి, ఎడిటరు రాష్ట్ర పరిశోధన ప్రైవేట్, ఫోన్: 9505680120

లాక్ డౌన్ మాటున మోడీ ప్రభుత్వం కార్మికవర్గ హక్కులపై మరో మొరటు దాడికి పాల్పడింది. ఫిక్స్ టెర్మ్ ఎంప్లాయిమెంట్, 12 గంటల పని దినం అమలు జరపాలని, రాష్ట్రాలకు తాఖీదులిచ్చింది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, ఫ్యాక్టరీల చట్టం, కాంట్రాక్ట్ లేబర్ చట్టాల పరిధి నుండి కొన్ని లక్షల సంస్థలను తప్పించేందుకు వీలుగా అవసరమైన మార్పులు చేసింది. లాక్ డౌన్ పరిస్థితి అడ్డం పెట్టుకుని, ఆర్థిక వ్యవస్థను గాడిలో పెట్టాలనే పేరుతో ఉత్తర ప్రదేశ్, పంజాబ్, ఒడిషా, రాజస్థాన్, గుజరాత్, మధ్యప్రదేశ్, హర్యానా, బీహార్, అస్సాం, హిమాచల్ ప్రదేశ్ లాంటి రాష్ట్రాలు 12గంటల పని దినాన్ని, కర్ణాటకలో 10గంటల పనిదినాన్ని ప్రవేశపెడుతూ ఆర్డినెన్సులు జారీ చేశాయి. పారిశ్రామిక ట్రేడ్ యూనియన్ల, వివాదాల చట్టం, ఫ్యాక్టరీల చట్టం, కనీస వేతనాల చట్టం, మెటర్నిటీ చట్టం, ట్రేడ్ యూనియన్ల యాక్ట్ లాంటి అనేక కీలక చట్టాల అమలు 1000 రోజుల పాటు రద్దు చేయబడ్డాయి. కార్మికవర్గం అనేక పోరాటాలు, త్యాగాలు గావించిన ఫలితంగా ఈ కార్మిక చట్టాలు అమలులోకి వచ్చాయి. పార్లమెంట్ ఆమోదం ద్వారా అమలులోకి వచ్చిన ఈ చట్టాలను ఆర్డినెన్సుల ద్వారా రద్దు చేయవచ్చునకోవడం పాలకుల నిరంకుశ వైఖరికి నిదర్శనం. ప్రభుత్వాలపై బడా కార్పొరేట్ వర్గాలు పెంచిన ఒత్తిడి ఫలితంగా ఈ ఆర్డినెన్సులు జారీ కాబడుతున్నాయి. లాక్ డౌన్లో కార్మికవర్గాన్ని బంధించి ప్రతిఘటన ఉద్యమాలు కూడా సాధ్యం కాని ఒకానొక సంక్లిష్ట పరిస్థితిని ఎంపిక చేసుకోవడం పాలకవర్గాల దుర్మీతికి తార్కాణం.

వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఆర్డినెన్స్ ద్వారా 12గంటల పని దినం, 1000 రోజుల పాటు కార్మిక చట్టాల రద్దు లాంటి తీవ్ర చర్యలకు పాల్పడటాన్ని వామపక్ష పార్టీలు తీవ్రంగా ఖండించాయి. పది కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు దేశ వ్యాపితంగా మే 22వ తేదీ నిరసన ప్రదర్శనలు నిర్వహించాయి. అనేక మంది ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు, న్యాయ కోవిదులు, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల చర్యలను తప్పుపట్టారు. కార్మికులను “నిర్బంధ శ్రమ”కు గురి చేయడం క్రిందికే ఈ చర్యలు వస్తాయని విమర్శలు వెల్లువెత్తాయి.

కేంద్ర కార్మిక సంఘాల కార్మిక చట్టాల రద్దు, 12 గంటల పని విధానం సమస్యలను అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ(ఐఎల్ఓ) దృష్టికి తీసుకువెళ్ళాయి. 12గంటల పని దినం, కార్మిక చట్టాల రద్దు లాంటి నిరంకుశ విధానాలు నిలిపివేయాలని భారత ప్రభుత్వానికి ఐఎల్ ఓ విజ్ఞప్తి చేసింది.

ఉత్తరప్రదేశ్, రాజస్థాన్, మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వాలు తాము జారీ చేసిన ఆర్డినెన్సును ఉపసంహరించుకుని 8గంటల పని విధానాన్ని కొనసాగిస్తున్నట్లు ప్రకటించాయి. కేరళ వామపక్ష ప్రభుత్వం కార్మిక హక్కుల పరిరక్షణకు భరోసా కల్పించడం హర్షణీయం. యు.పి, మధ్యప్రదేశ్ తదితర రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు 12గంటల పని దినం ప్రవేశపెట్టేందుకు చర్యలు తీసుకుంటున్నప్పటికీ కేరళలో అటువంటి చర్యలు చేపట్టబోమని, కార్మికుల హక్కుల రక్షణకే కేరళ ప్రభుత్వం కట్టుబడి ఉందని ఆ రాష్ట్ర కార్మిక శాఖ మంత్రి టి.పి.రామకృష్ణన్ ప్రకటించడం ముదావహం.

కార్మిక చట్టాల రద్దు రాజ్యాంగ వ్యతిరేకం భారతదేశ స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో భాగంగా కార్మిక వర్గ పోరాటాలు అభివృద్ధి చెందాయి. భావ ప్రకటన స్వేచ్ఛతో సమానంగా కార్మిక హక్కులు భావించబడ్డాయి. రాజ్యాంగ పీఠికలో “రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం అనే భావనలో కోట్లాది మంది ప్రజల వాస్తవిక ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం కూడా భాగంగా ఉండాలని ప్రకటించబడింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 23 నిర్బంధ శ్రమకు

ఫ్యాక్టరీస్ యాక్ట్ సెక్షన్ -5 'పబ్లిక్ ఎమర్జెన్సీ' సందర్భాలలో మాత్రమే చట్టం నుండి మినహాయింపులు ఇచ్చేందుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు ఫ్యాక్టరీస్ చట్టం(1948)లోని సెక్షన్ 5 అధికారం ఇస్తూంది. పబ్లిక్ ఎమర్జెన్సీ లంట్ ఏమిటి? దేశ భద్రతకు లేదా దేశంలోని ఏ ప్రాంతాలలోనైనా అంతర్గత భద్రతకు ముప్పు ఏర్పడినప్పుడు అది కూడా యుద్ధం వల్ల గానీ విదేశ దాడుల వల్ల గానీ లేదా అంతర్గత కల్లోల పరిస్థితులు ఏర్పడటం లాంటి పబ్లిక్ ఎమర్జెన్సీ సందర్భాలలో మాత్రమే ఈ చట్టం నుండి మినహాయింపులు ఇచ్చే అధికారాలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు సంక్రమిస్తాయి.

వ్యతిరేకంగా హామీ ఇస్తుంది. తలపై తుపాకి ఎక్కుపెట్టి లేదా గొంతు పై కత్తి పెట్టి పనిచేయించుకుంటేనే నిర్బంధ శ్రమ అవుతుందని వాదించేవారు ఉన్నారు. నిజానికి ఇది అర్థం లేని వాదన. తీవ్ర సామాజిక, ఆర్థిక వత్తిడులు కంటికి కనపడకుండానే పెట్టుబడిదారీవర్గాల ద్వారా విధించబడుతున్నాయి.

తమకు మరో అవకాశంలేని, ప్రత్యామ్నాయం లేని పరిస్థితుల్లో తక్కువ కూలీకైనా, ఎక్కువ గంటలు పనిచేయాల్సి రావటాన్ని నిర్బంధ శ్రమగా న్యాయస్థానాలు సైతం గుర్తించాయి. కటిక దరిద్రంలో బ్రతుకు లీడుస్తున్న మనుషులు స్వేచ్ఛా జీవులు కాదని రాజ్యాంగ సభ సభ్యులు కె.బి.షా అనటాన్ని గమనించాలి.

న్యాయవ్యవస్థ వైఖరి 1983లో సుప్రీంకోర్టు ఈ విషయాన్ని మరింత సుసంపన్నం గావించింది. పీపుల్స్ యూనియన్ ఫర్ డెమోక్రటిక్ రైట్స్ మరియు యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాకు మధ్య జరిగిన వివాదంలో సుప్రీంకోర్టు కొన్ని కీలక వ్యాఖ్యలు చేసింది. 'నిర్బంధ శ్రమ' వ్యతిరేక హక్కు అనే భావనలో కనీస వేతనాల హక్కు కూడా ఇమిడి ఉందని సుప్రీంకోర్టు చెప్పింది. వలస కార్మికులు గాని, కాంట్రాక్ట్ కార్మికులు గాని, తరచుగా కనీస వేతనాల కంటే తక్కువ కూలీకి సైతం అంగీకరించాల్సిన మరో మార్గం లేని తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఉంటారని కోర్టు చెప్పింది. ఒక వ్యక్తికి మరో మార్గంలేని ఆర్థిక వత్తిడిలో బలత్కార స్థితి ఏర్పడినప్పుడు "అది నిర్బంధశ్రమ" తప్ప మరొకటి కాదని సుప్రీంకోర్టు తేల్చి చెప్పింది. దానికి పరిష్కారం రాజ్యాంగం ఆర్టికల్ ద్వారా చూపబడిందని కూడా వివరించింది.

సుప్రీంకోర్టు వెలువరించిన ఈ తీర్పు గానీ, భారత రాజ్యాంగం చరిత్ర గానీ, స్వేచ్ఛ అనే మౌలిక భావనను అర్థం చేసుకోవటానికి ఉపయోగపడగలవు. ప్రత్యేకించి కార్మిక చట్టాలను రద్దు చేసి కార్మికుల ప్రాథమిక హక్కులపై దాడి జరుగుతున్న భారతదేశ ప్రస్తుత పరిణామాలను ఈ తీర్పు నేపథ్యంలో అర్థం చేసుకోవాల్సి ఉంది.

బేరసారాల టేబుల్ పై పెట్టుబడి, శ్రమలు ఒకదానికొకటి సమాన హోదాలో పాల్గొనటం ఊహించలేని విషయం. వ్యవస్థాగతమైన అసమానత కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. అందుకే ఒకరకమైన ప్రైవేటు ప్రభుత్వ పరిస్థితి రాజకీయ రంగంలో ప్రజాస్వామ్యం ఉంటుందేమోగాని, పరిశ్రమలు, ఫ్యాక్టరీలు, ఇతర పని ప్రదేశాలలో మాత్రం పెట్టుబడిదారీ యాజమాన్యం యొక్క ఏకపక్ష షరతులు విధించే దుర్మార్గపు స్థితి ఉంటుంది. ఈ అధికార అసమానతల నుండి ఉపశమనం కల్గించటమే కార్మిక చట్టాల ముఖ్య ఉద్దేశ్యం. స్వేచ్ఛ స్వాతంత్ర్యంతో సుఖంగా జీవించే హక్కులే ఈ కార్మిక చట్టాలకు ప్రేరణగా ఉంటాయని అంబేద్కర్ చెప్పారు.

నిర్బంధ శ్రమకు వ్యతిరేకంగా రాజ్యాంగం హామీ కల్పించింది. వివిధ రాష్ట్రాలు ప్రత్యేకించి కోవిడ్-19 సంక్షోభ కాలంలో తీసుకుంటున్న చర్యలు రాజ్యాంగ వ్యతిరేకమైనవి. నిర్దేశిత కాలానికి కార్మిక చట్టాలను రద్దు చేయడం అంటే అర్థం 'పెట్టుబడికి గల ఆర్థిక అధికారాలు, పెత్తనం చలాయించుటకు అడ్డు అడుపు లేకుండా చేయడమే. ఇటువంటి చర్యనే

పని గంటలు పంచేసి వేతనాల్లో కోత పెట్టేందుకు పెట్టుబడిదారీ వర్గం స్వేచ్ఛ తప్ప మరొకటి కాదని ప్రాథమిక హక్కులపై సమర్థిస్తుంది. కోవిడ్ లో అంబేద్కర్ హెచ్చరించారు. పనిగంటల పెంపు, వేతనాల రద్దు ప్రతిపాదనలు ఇప్పుడు చర్చనీయాంశం గా ఉన్నాయి. హాస్యాస్పదం. 1000 రోజుల పాటు కార్మిక చట్టాల రద్దు, 2020 పని దినం అమలు ఆదేశాల ద్వారా కార్మిక వర్గాన్ని 100 సంవత్సరాల బ్రిటీష్ పాలనా కాలానికి నెట్టేస్తున్నారు. ఎంతైనా బ్రిటీష్ వలస హయాం దోపిడీకి వారసులే కదా భారతీయ పెట్టుబడిదారీ వర్గం.

ప్రజాస్వామ్య ప్రక్రియ ప్రజాస్వామిక శాసన ప్రక్రియ ద్వారా కార్మికులకు రక్షణ కల్పించే బాధ్యతను పార్లమెంట్ స్వీకరించింది. ఛార్జ్ యాక్ట్(1948) ద్వారా 8గంటల పని షిఫ్ట్ ఓవర్ టైం వేతనాలు, సెలవుల ఆరోగ్యం, పనిభద్రత, పరిశుభ్రతలకు సంబంధించిన నిబంధనలు అమలులోకి వచ్చాయి. వేతన సమస్యల పరిష్కారంలో కార్మికుల భాగస్వామ్యం, సంప్రదింపుల ప్రక్రియ, సమ్మెలు, లాకౌట్లు, షట్ డౌన్ తొలగింపులు తదాదిగా ఉత్పన్నమయ్యే సమస్యల శాంతియుత పరిష్కారానికి పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం (1947) వీలు కల్పిస్తోంది. బ్రతుకు దెరువు సాధ్యంకాని వేతనాలను నిషేధించి కనీస వేతనాల కభరోసా కల్పిస్తుంది. (1) మినిమమ్ వేజెస్ యాక్ట్ (1948) పార్లమెంట్ చర్చలు, సంప్రదింపులు ద్వారానే ఇంకానేక చట్టాలు అమలులోకి వచ్చాయి. భారత రాజ్యాంగ ఆదేశిక సూత్రాలను ఈ చట్టాలన్ని మెరుగే సుసంపన్నం చేశాయి. ఆర్టికల్ 21 నుండి 23 వరకు గల రాజ్యాంగ అధికరణాలు "దోపిడీ"కి వ్యతిరేకంగా రక్షణ కల్పించాయి. ఇంటర్నేషనల్ ఎంప్లాయిమెంట్ స్ట్రాండింగ్ ఆర్డర్స్ యాక్ట్(1946)పై గ్లోక్స్ లే, టేటల్స్ కేసు సుప్రీంకోర్టు ముందుకు వచ్చింది. ప్రభుత్వాల జోక్యం మాత్రం లేని కాలంలో పారిశ్రామిక సంబంధాలలో '(2) హైర్ అండ్ లోవర్ కరిన విధానాలే చట్టాలు చలామణి అయ్యాయని, యజమాని సుప్రీం మాస్టర్ అనీ, ఆ సంబంధాలు ఇద్దరు అసమానుల మధ్య కాంట్రాక్ట్ అని తలపించేవిగా ఉండేవని సుప్రీంకోర్టు వ్యాఖ్యానించింది. ఉత్పత్తిని చెందుతున్న ఆర్థిక వ్యవస్థలలో ఆర్థిక, సామాజిక న్యాయ భావన, ఆకాంక్షలు పారిశ్రామిక సంబంధాలను ప్రభావితం చేస్తాయని, ఉత్పత్తిలో దబ్బు పెట్టుబడి పెట్టేవారు, రక్త మాంసాలు పెట్టుబడిగా ఉత్పత్తిలో పాల్గొనే వారికి మధ్య సంబంధాలు బలవంతుడికీ బలహీనుడి ఉన్న సంబంధాల లాంటివనీ, సుప్రీంకోర్టు వివరించింది.

ఈ చట్టాల యొక్క రాజ్యాంగ లక్ష్యాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని వాటి రద్దు చేసేందుకు, మార్పులు చేసేందుకు, కార్యనిర్వాహక పార్లమెంట్ ఎటువంటి అధికారాలను కట్టబెట్టలేదు. అందువల్ల ఆ న్యాయ ద్వారా కార్మిక చట్టాలను రద్దు చేయబూనుకోవడం రాజ్యాంగ విరుద్ధం.

ఫ్యాక్టరీస్ యాక్ట్ సెక్షన్ -5 'పబ్లిక్ ఎమర్జెన్సీ' సందర్భాలలో మాత్రమే చట్టం నుండి మినహాయింపులు ఇచ్చేందుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు పోవర్టీ చట్టం(1948)లోని సెక్షన్ 5 అధికారం ఇస్తుంది. పబ్లిక్ ఎమర్జెన్సీ అంటే ఏమిటి? దేశ భద్రతకు లేదా దేశంలోని ఏ ప్రాంతాలలో కేవల

అంతర్గత భద్రతకు ముప్పు ఏర్పడినప్పుడు అది కూడా యుద్ధం వల్ల గానీ విదేశ దాడుల వల్ల గానీ లేదా అంతర్గత కల్లోల పరిస్థితులు ఏర్పడటం లాంటి పబ్లిక్ ఎమర్జెన్సీ సందర్భాలలో మాత్రమే ఈ చట్టం నుండి మినహాయింపులు ఇచ్చే అధికారాలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు సంక్రమిస్తాయి.

ఇప్పుడు భారతదేశంలో అటువంటి ముప్పేది లేనే లేదని జగమెరిగిన సత్యం. కనుక ఆర్డినెన్స్ ల ద్వారా ఫ్యాక్టరీ చట్టంలో మార్పులు చేసి 12 గంటల పని దినం అమలులోకి తీసుకురావాలని ప్రయత్నించడం చట్టం విరుద్ధం.

లేబర్ సంబంధిత విషయాలు కంకరెంట్ జాబితాలోనివి రాజ్యాంగంలో లేబర్ సంబంధిత అంశం కేంద్ర, రాష్ట్రాల ఉమ్మడి జాబితాలో ఉంటుంది. అందువల్లనే అత్యధిక కార్మిక చట్టాలు కేంద్రశాసనాలు గానే ఉన్నాయి. ఒక్క కలంపోటుతో కేంద్ర శాసనాలను రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎలా రద్దు చేయగలుగుతాయి? ఎటువంటి చట్టపరమైన నిబంధనలు లేకుండానే, పార్లమెంట్ చేసిన చట్టాలను రద్దు చేస్తూ, లేదా మార్పులు చేస్తూ, లేదా మినహాయింపులు ఇస్తూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఆర్డినెన్స్ లు జారీ చేస్తే వాటికి రాష్ట్రపతి ఆమోద ముద్ర వేయటాన్ని రాజ్యాంగం అనుమతిస్తుందని భావించజాలము.

ప్రస్తుతం కార్మిక ప్రయోజనాలన్నీ చట్టాల ద్వారా, సెటిల్మెంట్ల ద్వారా, న్యాయస్థానాలు జారీ చేసిన అవార్డుల ద్వారా, ప్రజాస్వామిక ప్రక్రియ ద్వారా అమలులో ఉన్నాయి. వీటన్నింటిలో, కనీసం విధానపరంగానైనా కార్మికులకు భాగస్వామ్య సమానత్వం కల్పించబడింది. అటువంటి విధానపర ప్రక్రియలే జాతి అభివృద్ధికి తోడ్పడతాయి.

ఎల్.ఐ.సి వర్సెస్ బహదూర్ అండ్ అదర్స్ (1980) ఎల్ఐసి ఉద్యోగులకు బోనస్ చెల్లింపును ఏకపక్షంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది. సర్వీస్ కండిషన్స్ లో ఎటువంటి మార్పులనైనా సంప్రదింపులు లేదా శాసనపరమైన ప్రజాస్వామిక ప్రక్రియ ద్వారా మాత్రమే చేయాలని సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిచ్చింది. కేంద్ర ప్రభుత్వ ఏకపక్ష చర్యను కొట్టివేసింది. “మౌలిక విలువలను దృష్టిలో ఉంచుకోవటం ద్వారా మాత్రమే మౌలిక తప్పుల్ని నివారించగలం” అని చురకలు వేసింది. లేకపోతే విశృంఖలత్వం పెచ్చరిల్లే ప్రమాదం దాపురిస్తుందని కూడా సుప్రీంకోర్టు హెచ్చరించింది.

పెట్టుబడి, శ్రమలు అనే రెండు అసమాన బేరమాడే శక్తుల మధ్య నియంత్రణ చట్టాలు సమతుల్యత సాధించే ఉపకరణాలుగా పనిచేసి కార్మికుల యొక్క గౌరవానికి హామీ కల్పిస్తున్నాయి. ఈ చట్టాలనే రద్దు చేయాలని, 12 గంటల పని మెషిన్లను అమలు చేయాలని, కార్మికులు తక్షణమే పనుల్లో చేరకపోతే శిక్షించవలసి వస్తుందని ఆదేశాలు జారీ చేయాలని కాన్ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ ఇండస్ట్రీ ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేసింది. కరోనా మహమ్మారి సంక్షోభం కారణంగా చైనా నుండి పెట్టుబడులు ఉపసంహరిస్తున్నారని, ఆ విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులన్నీ భారతదేశ బాట పట్టాలంటే కార్మిక చట్టాల రద్దు, 12 గంటల పని దినం అమలులోకి రావాలని భారతీయ పాలక వర్గాలు, పెట్టుబడిదార్లు

పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేస్తున్నారు. కొన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఆర్డినెన్స్ లను ఉపసంహరించినప్పటికీ ప్రభుత్వాలపై కార్పొరేట్ వర్గాల వత్తిడి కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. కనుక 12గంటల పని దినం, కార్మిక చట్టాల రద్దు అనే కత్తి కార్మికుల మెడలపై వేలాడుతూనే వుంటుంది. నిరంతర నిఘా, అప్రమత్తతతో కార్మికవర్గం ఈ ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోవలసి వుంటుంది.

నెపోలియన్, హిట్లర్ స్ఫూర్తి. నెపోలియన్ సివిల్ కోడ్ (1804)లో 2000 నిబంధనలున్నాయి. వాటిలో 7 మాత్రమే శ్రామికులకు సంబంధించినవి. ఆస్తులకు సంబంధించిన నిబంధనలు 800 పైగా ఉన్నాయి. కార్మిక సంఘాలు నిషేధానికి గురయ్యాయి. కాని యాజమాన్య సంఘాలకు ఎలాంటి అభ్యంతరాలు ఉండేవి కావు. వేతనాలకు సంబంధించిన వివాదాలలో యజమానులు చెప్పిందే కోర్టులు నమ్మాలి. కార్మికుల గోడు వినేవారే లేరు. ఇదీ నెపోలియన్ స్ఫూర్తి. మోడీ కూడా కార్మికులకు సంబంధించి 4 స్మృతులను లేబర్ కోడ్ పేరుతో అమల్లోకి తెచ్చే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు కదా!

1933కి ముందు కార్మికులు వామపక్ష పార్టీలకు ఓట్లు వేసేవారు కార్మికులపై పెత్తనం కావాలని కోరుకున్నాడు హిట్లర్. తన పాలనకు వారిని బానిసలుగా విధేయులుగా మార్చాలని హిట్లర్ ఆకాంక్ష! అత్యాశతో నిండిన తన విదేశాంగ విధానం విజయవంతం కావాలంటే ఉత్పత్తిలో పెరుగుదల అవసరమని భావించాడు హిట్లర్. ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించేందుకు 1922లో కార్మిక సంఘాలను నిషేధించాడు. వాటి స్థానంలో నాజీలు జర్మన్ లేబర్ ఫ్రంట్ (డి.ఎ.ఎఫ్)ను ఏర్పాటు చేశారు. డి.ఎ.ఎఫ్ పాలసీ ప్రకారం కార్మికులు సమ్మెచేయటానికి వీలులేదు. వేతనాలపై బేరసారాలు నిషేధం. యజమానుల ఇష్ట ప్రకారమే వేతనాలు నిర్ణయించబడతాయి. సెలవుల గురించి మాట్లాడటానికి వీలేదు. అనుమతి లేకుండా ఉద్యోగాలు వదిలి పెట్టడానికి వీలేదు. పని గంటలు వారానికి 60 నుండి 72 కి పెంచారు. జర్మన్ లేబర్ ఫ్రంట్ కార్మికుల కోర్కెల కంటే యజమానుల ప్రయోజనాలకే పెద్ద పీట వేసింది. అందుకనుగుణంగానే ఫ్యాక్టరీ కోడ్ ఆఫ్ రూల్స్ ను ఈ నిబంధనల ప్రకారం కార్మికుల నియంత్రణ ఉండేది. హిట్లరుకేమీ తీసిపోకుండా మన మోడీజి కూడా పారిశ్రామిక సంబంధాలను అమల్లోకి తెస్తున్నారు. అందువల్ల పొంచివున్న ముప్పు అసాధారణమైంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్ లు రాజ్యాంగ విరుద్ధమైనవీ.

చట్ట విరుద్ధమైనవి కూడా! అమలులో గల కార్మిక చట్టాలు కొనసాగాల్సిందే! కార్మికులకు న్యాయమైన, మానవత్వంతో కూడిన పని పరిస్థితులు, వేతనాలు కల్పించటం వారి గౌరవప్రదమైన జీవనానికి భరోసా కల్పించటం తమ యొక్క రాజ్యాంగ విధిగా ప్రభుత్వాలు గుర్తించాలి. కార్మిక చట్టాలు అభివృద్ధి చెందుతున్న నాగరికత యొక్క లక్షణాలుగా విలసిల్లాలి. ఒక మహమ్మారిపై నెపం నెట్టి, వాటిని ధ్వంసం చేయటాన్ని భారతదేశ కార్మికవర్గం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అనుమతించదు.

వలస కార్మికుల సమస్యలు - చట్టాలు

-చలసాని వెంకట రామారావు,సిపిఐ రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు, 9490952093

2020 సంవత్సరం మానవజాతి చరిత్రలో ఒక చీకటి అధ్యాయాన్ని సృష్టించింది. కోవిడ్-19(కరోనా వైరస్) ప్రపంచాన్ని చుట్టుముట్టి తీవ్ర భయకంపితులను చేసింది. చైనాలోని ష్యాహాన్ నగరంలో జన్మించి ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలను ఈ వైరస్ వదిలిపెట్టలేదు. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ ఎప్పటికప్పుడు హెచ్చరికలు జారీ చేసినప్పటికీ కరోనా వైరస్ యావత్ భూగోళాన్ని చుట్టుముట్టింది. కోట్లాది మంది ప్రజలు ఈ వైరస్ బారినపడ్డారు. లక్షలాదిగా మరణాలు సంభవించాయి. ధనిక,పేద దేశాల తారతమ్యం లేదు. ఉన్నవారు,లేనివారు అనే తేడా లేకుండా కరోనా వైరస్ ప్రజలను కష్టాలపాలు చేసింది. భారతదేశంలో మార్చి మొదటి వారం నుండి కరోనా వైరస్ ప్రారంభమైంది. మార్చి 24 నుండి కేంద్ర ప్రభుత్వం దేశవ్యాపితంగా లాక్డౌన్ ప్రకటించింది. దీనితో 130కోట్ల మంది ప్రజలు ఇళ్ళకే పరిమితమైపోయారు. వ్యాపార,వాణిజ్య కార్యకలాపాలు ఆగిపోయాయి. లక్షలాది పరిశ్రమలు మూతపడ్డాయి. రవాణా రంగం స్తంభించిపోయింది. కోట్లాది మంది ప్రజలు ఉపాధి కోల్పోయారు. స్వయం ఉపాధి కార్మికులు పనిలేక జీవితం గడవక

అల్లాడిపోయారు. ఇంటి నుండి బయటకు రావాలంటే కరోనా భయం కనీస భద్రతలేక ప్రజలు అల్లాడిపోయారు. అసేతు హిమాచల పర్వత భయం గుప్పెటలో భారతావని తల్లిడిల్లిపోయింది. ఇటువంటి విపత్తి గతంలో ఎన్నడూ చవిచూచి ఎరగం.ఈ స్థితిలో భారతావని ఎన్నో సమస్యలను ఎదుర్కొంది. ఊహించని అనేక సమస్యలు చుట్టుముట్టాయి. ఆర్థిక సంక్షోభంతో ప్రజలకు పనిలేక, ఆదాయం లేకుండా పోయింది. ప్రభుత్వం ముందుచూపు కొరవడిన ఫలితంగా కరోనా వైరస్ లాగు రాష్ట్రాలకు విస్తరించింది. బయటకు రావాలంటేనే భయపడే పరిస్థితిలో ఏర్పడ్డాయి. రెండు మాసాలు దేశమంతా పోలీస్ రాజ్యం నడిచింది. ప్రజల ధన, మాన ప్రాణాలకు రక్షణ కొరవడింది. ఆకలి,తృష్ణ, ఆత్మహత్యలు సాగాయి.అకస్మాత్తుగా లాక్డౌన్ విధించడంతో లక్షలాది వారు అక్కడే నిలబడిపోయారు. దేశం వివిధ ప్రాంతాల నుండి వచ్చిన కార్మికులు ఎక్కడికక్కడ నిలువ నీడలేక,తిండి లేక అలమటించిపోయారు. దీనితో వలస కార్మికులు ప్రభుత్వాలు పెట్టిన ఆంక్షలను పెడచెవిన పెట్టి స్వస్థలాలకు ప్రయాణమయ్యారు. పోలీసు నిర్బంధాలను ఎదిరించారు. లారీ ఛార్జీలను కూడా లెక్కచేయక కార్మికులను, ఏ వాహనం దొరికితే ఆ వాహనంలోనే సొంత ప్రయాణమయ్యారు.దీనితో వలస కార్మికుల దయనీయమైన పరిస్థితి దేశం దృష్టికి వచ్చాయి. ప్రభుత్వం చెప్పిన లెక్కల ప్రకారం ఒక రాష్ట్రం నుండి మరో రాష్ట్రానికి వేల కిలో మీటర్లు దూరం వచ్చిన కార్మికులు పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్నారని, సుమారు 8 కోట్ల వివిధ రాష్ట్రాలలో వలస కార్మికులుగా పనిచేస్తున్నారని గుర్తించింది.

బ్రిటీష్ వలస పాలనలోనే భారతదేశంలో కార్మికుల ప్రారంభమైయ్యాయి. బ్రిటీష్ పెట్టుబడిదారులు తమ దోపిడీకోసం కార్మికులను బలవంతంగా ఇతర బ్రిటీష్ వలస దేశాలలో కార్మికులుగా

కరోనా వైరస్ ఫలితంగా వలస కార్మికుల హక్కులు, రక్షణ, పోషణ వంటి విషయాలు నేడు ముందుకు వచ్చాయి. వలస కార్మికుల సంక్షేమ నిధి, దారిద్ర్య నిర్మూలన, ఆర్థిక స్వావలంబన ఉద్దేశించి "మహాత్మాగాంధీ జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం" వంటి పథకాలు పైవేకపెట్టినప్పటికీ వలస జీవులకు ఎటువంటి ప్రయోజనం కలగలేదు. ఇటీవల "ఆత్మ నిర్భర్ భారత్" వంటి పథకాలు ఏమాత్రం వీరిని అదుకోలేకపోయాయి. కరోనా వైరస్ వ్యాప్తితో వలస కార్మికుల జీవితాలు అస్తవ్యస్త స్థితికి నెట్టబడ్డాయి. కాలినడకన వేలా కిలోమీటర్లు ప్రయాణంలో 300మంది వలస కార్మికులు ఆకలి వల్ల,ఆత్మహత్యలు వల్ల,రోడ్డు,రైలు మార్గాలలో జరిగిన ప్రమాదాల వల్ల, పోలీసుల క్రూరత్వం వల్ల, సకాలంలో వైద్య సదుపాయాలు దొరకక చనిపోవడం ఒక విషాదం. ఒక అనధికార లెక్కల ప్రకారం భారతదేశంలో 139 మిలియన్ల వలస కార్మికులు వివిధ రాష్ట్రాలలో జీవిస్తున్నట్లు తెలుస్తున్నది.

పనిచేయడానికి బలవంతంగా తీసుకెళ్ళారు. ముఖ్యంగా గనులు, ప్లాంటేషన్, తయారీ రంగంలో వీరిని వినియోగించారు. విదేశీ వలస కార్మికుల సంఖ్యలో భారతదేశం ప్రముఖ స్థానంలో ఉంది. అధికారికంగా 30 మిలియన్ల మంది వివిధ దేశాలలో కార్మికులుగా పనిచేస్తున్నారు. ఒక్క గల్ఫ్ దేశంలోనే 9 మిలియన్ల మంది పనిచేస్తున్నట్లుగా ఒక అంచనా. వీరిలో 90శాతం మంది నైపుణ్యం లేని, పాక్షిక నైపుణ్యంతో కూడిన కార్మికులుగా ఉన్నారు. ఇందులో 24 శాతం మంది మహిళా కార్మికులు ఉండటం విశేషం. ప్రధానంగా వీరు నిర్మాణ రంగంలో, నర్సులుగా, గృహ కార్మికులుగా పనిచేస్తున్నారు. గల్ఫ్ దేశాలలో బహరెయిన్, కువైట్, ఉమన్, ఖతర్, సౌదీ అరేబియా, యునైటెడ్ అరబ్ ఎమిరేట్స్ దేశాలలో వీరు పనిచేస్తున్నారు. భారతదేశంలో సరైన వేతనాలు, ఉద్యోగ భద్రత లోపించినందున, నిరుద్యోగం రోజురోజుకు పెరుగుతున్నందున వలసలు ఎక్కువగా జరుగుతున్నవి. భారతదేశం కన్నా 1.5 నుండి 3 రెట్లు వేతనాలు గల్ఫ్ దేశాలలో కార్మికులు అదనంగా పొందుతున్నారు. భారతదేశంలో కనీస వేతనాలు తక్కువ స్థాయిలో ఉన్నందువల్ల వలసలు ఎక్కువగా జరుగుతున్నాయి. మొత్తం భారతదేశంలో 48.5 కోట్ల మంది శ్రామికులు ఉంటే అందులో 46కోట్ల మంది అసంఘటిత రంగ కార్మికులు ఉన్నారు. ఉద్యోగ కల్పన తక్కువగా ఉండటం, అసంఘటిత రంగ కార్మికులుగా అతితక్కువ వేతనాలు పొందటం వల్ల వలసలకు ప్రోత్సాహం పెరుగుతున్నది. విదేశాలలోని కార్మికులు సైతం ఆయా

దేశాల పెట్టుబడిదారుల దోపిడీకి తీవ్రంగా గురవుతున్నారు. తరచుగా దౌర్జన్యాలకు, అక్రమాలకు, వేధింపులకు భారతీయ కార్మికులు గురవుతున్న సంఘటనలు అనేకం మనం చూస్తున్నాము. ఆయా దేశాలలో దోపిడీ, తక్కువ జీవన ప్రమాణాలతో, దారిద్ర్యంతో, సహేతుకత లేని వేతనాలతో, భారతీయ కార్మికులు కష్టాల కడగండలతో జీవిస్తున్నారు.

భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందిన తరువాత పాలకులు అనుసరించిన అసంబద్ధ విధానాల ఫలితంగా దేశంతో అభివృద్ధి ఆశించినంతగా జరగలేదు. అనేక రాష్ట్రాలు నీటి వనరులు లేక, పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందక ఉపాధి అవకాశాలు పెరగలేదు. దీనితో భూమిలేని పేదలు, పాక్షికంగా మాత్రమే పని ఉన్న చిన్న రైతులు, పరిశ్రమలు లేక ఉపాధి లేని నిరుద్యోగులు తమ జీవనాధారం కోసం పట్టణాలను ఆశ్రయించాల్సి వచ్చింది. దేశం వివిధ ప్రాంతాల నుండి పేదరికం, నిరుద్యోగం, వ్యవసాయ ఉత్పత్తి తగినంత లేకపోవడం, వర్షాలు లేక కరువులు, అధిక వర్షాల వల్ల వరదలు, వివిధ రకాల ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, పరిశ్రమలు మూతపడి నిరుద్యోగుల సంఖ్య పెరగడం, చాలా తక్కువగా వేతనాలు ఉండటంతో కోట్లాది మంది ప్రధానంగా ఉత్తరప్రదేశ్, బీహార్, మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, ఉత్తరాఖండ్, జార్ఖండ్, పశ్చిమ బెంగాల్, ఒరిస్సా, వంటి రాష్ట్రాల నుండి మహారాష్ట్ర, కర్ణాటక, తమిళనాడు, గుజరాత్, ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, ఢిల్లీ, కేరళ వంటి రాష్ట్రాలకు వలస కార్మికులుగా వస్తున్నారు. వ్యవసాయంలో నీటి పారుదల సౌకర్యాలు లేక, సహజ వనరుల వినియోగంలో నిర్లక్ష్యం వల్ల వ్యవసాయం పాక్షికంగా మాత్రమే ఉపాధి కల్పిస్తున్నది. దీనితో వ్యవసాయ రంగం మీద ఆధారపడిన నిరుపేదలు, భూమిలేని కూలీలు, చిన్న రైతులు పట్టణాలకు వలస బాట పట్టారు. గ్రామీణ కుటీర పరిశ్రమలు దెబ్బతినడంతో పట్టణాలకు కార్మికుల వలసలు పెరిగాయి. 1991 నుండి ప్రవేశపెట్టిన నూతన ఆర్థిక విధానాల ఫలితంగా దేశంలో కార్పొరేట్, ప్రైవేటు రంగం వృద్ధి చెంది నూతన ఉద్యోగ అవకాశాల కోసం యువకులు పెద్ద సంఖ్యలో పట్టణాలకు వలసబాట పట్టారు. అస్థిర గ్రామీణ ఉపాధి మార్గాల కంటే తక్కువ వేతనాలైనా, శ్రమ దోపిడీ ఉన్నా పట్టణాలలోని పరిశ్రమలలో, వివిధ వృత్తులలో, నిర్మాణ రంగంలో కార్మికులు పెద్దసంఖ్యలో వచ్చి

సామాజిక భద్రత కార్మికుల ప్రాథమిక హక్కుగా భావించబడినది. 1995 మార్చిలో కోపెన్ హేగన్లో జరిగిన ఐ.ఎల్.ఓ లంతర్జాతీయ సదస్సు సంఘాలు ఏర్పాటు చేసుకునే హక్కును నిర్ధారిస్తూ నిర్బంధంగా పని చేయించడాన్ని బాల కార్మిక వ్యవస్థను నిషేధించింది. పనికి తగ్గ వేతనాన్ని ప్రతిపాదించింది. భారతదేశం ఐఎల్ఓలో వ్యవస్థాపక సభ్యదేశంగా ఉంది. ఐఎల్ఓ నిబంధనలను ఆమోదిస్తూ భారతదేశంలో వాటి అమలుకు కట్టుబడి ఉంది. వలస కార్మికులకు ఉద్దేశించి 1979లో భారత ప్రభుత్వం ఇంటర్ స్టేట్ మైగ్రేంట్ వర్కమేన్(రెగ్యులేషన్ ఆఫ్ ఎంప్లాయిమెంట్) కండిషన్స్ ఆఫ్ సర్వీసు యాక్టును రూపొందించింది. దీనికి తోడు భారతదేశంలోని ట్రేడ్ యూనియన్ యాక్టు-1926, కనీస వేతన చట్టం-1948, ఇఎస్ఐ చట్టం-1948, పారిశ్రామిక వివాద చట్టం-1949, బోనస్ చట్టం-1955, ప్రసూతి ప్రయోజన చట్టం-1967, సమాన వేతన చట్టం-1976 వంటి చట్టాలు వలస కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారంలో తోడ్పడుతున్నాయి.

చేరారు. పట్టణాలలో వీధి విక్రయదారులుగా, హోటల్స్ కార్మికులుగా, చిన్న చిన్నదుకాణదారులుగా అనేక మంది వలస కార్మికులు స్థిరపడ్డారు. నేషనల్ కమీషన్ ఆన్ రూరల్ లేబర్ ఇన్ ఇండియా(ఎన్.సి.ఆర్.ఎల్-1991) నివేదిక ప్రకారం గ్రామీణ ప్రాంతాల నుండి 10 మిలియన్ల మంది ప్రజలు, వివిధ రాష్ట్రాల మధ్య 4.5 మిలియన్ల మంది, ఆయా రాష్ట్రాలలోని ఒక ప్రాంతం నుండి మరొక ప్రాంతానికి 6 మిలియన్ల మంది వలసలు పోతున్నారని పేర్కొన్నారు. వీరిలో అత్యధికులు వ్యవసాయరంగంలో, ప్లాంటేషన్, ఇటుకల తయారీ రంగంలో, క్వారీలలో, నిర్మాణ రంగంలో, చేపలు, పండ్లు ప్రాసెసింగ్ యూనిట్లలో, పంచదార పరిశ్రమలతో పాటు అనేక వ్యవసాయ ఆధారిత రంగాలలో పనిచేస్తున్నారు. వీరందరు ఆయా సీజనల్ కార్మికులుగా పనిచేస్తున్నారు. భారతదేశంలో ఉన్న 500 పంచదార మిల్లుల్లో సగటున 116 నుండి 165 రోజులు మాత్రమే పని ఉంటుంది. ఒక్క మహారాష్ట్ర లోనే 12 లక్షల మంది చెరుకు నరికి ఎగుమతి చేసే కార్మికులు వివిధ రాష్ట్రాల నుండి వచ్చి పనిచేస్తున్నారు. సమాజంలో అట్టడుగు వర్గాలైన ఎస్సీ, ఎస్టీ, బీసీలకు చెందిన పేదలు, భూమిలేని చిన్న రైతులు వలస కార్మికులుగా పనిచేస్తున్నారు. ఇటుక బట్టీలలో, ఉప్పు కొటారులలో, రాతి క్వారీలలో, నిర్మాణ, నీటి పారుదల కాలువల నిర్మాణంలో, రోడ్లు, భవనాల నిర్మాణాలలో కార్మికులు ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తున్నారు. దారిద్ర్యరేఖకు దిగువన జీవన ప్రమాణాలు ఉండటమే వీరి వలసలకు కారణం.

కరోనా వైరస్ ఫలితంగా వలస కార్మికుల హక్కులు, రక్షణ, పోషణ వంటి విషయాలు నేడు ముందుకు వచ్చాయి. వలస కార్మికుల సంక్షేమ నిధి, దారిద్ర్య నిర్మూలన, ఆర్థిక స్వావలంబన ఉద్దేశించి “మహాత్మాగాంధీ జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం” వంటి పథకాలు ప్రవేశ పెట్టినప్పటికీ వలస జీవులకు ఎటువంటి ప్రయోజనం కలగలేదు. ఇటీవల “ఆత్మ నిర్భర్ భారత్” వంటి పథకాలు ఏమాత్రం వీరిని ఆదుకోలేక పోయాయి. కరోనా వైరస్ వ్యాప్తితో వలస కార్మికుల జీవితాలు అస్తవ్యస్త స్థితికి నెట్టబడ్డాయి. కాలినడకన వేల కిలోమీటర్లు ప్రయాణంలో 300మంది వలస కార్మికులు ఆకలి వల్ల, ఆత్మహత్యలు వల్ల, రోడ్లు, రైలు మార్గాలలో జరిగిన ప్రమాదాల వల్ల, పోలీసుల క్రూరత్వం వల్ల, సకాలంలో వైద్య సదుపాయాలు దొరకక చనిపోవడం ఒక విషాదం. ఒక అనధికార లెక్కల ప్రకారం భారతదేశంలో 139 మిలియన్ల వలస కార్మికులు వివిధ రాష్ట్రాలలో జీవిస్తున్నట్లు తెలుస్తున్నది.

1919లో ఇంటర్నేషనల్ లేబర్ ఆర్గనైజేషన్(ఐ.ఎల్.ఓ) ఏర్పడిన తరువాత మానవ హక్కులపై 1948 డిసెంబర్ 10న ఒక డిక్లరేషన్ను ఆమోదించడం జరిగింది. భారతదేశంలో 1991 నూతన ఆర్థిక విధానాల అనంతరం లిబరలైజేషన్, ప్రైవేటైజేషన్, గ్లోబలైజేషన్(ఎల్.పి.జి)తో దేశం యొక్క ముఖచిత్రం మారిపోయింది. కార్మిక ప్రమాణాలు, హక్కులు, వలస కార్మికుల సమస్యలు ప్రముఖంగా చర్చకు వచ్చాయి.

సామాజిక భద్రత, ఉద్యోగ అవకాశాలు వంటి కార్మిక హక్కులు

ముందుకు వచ్చాయి. పౌరహక్కులు, స్త్రీ, పురుషులకు సమాన సమాన వేతనం, పని ప్రదేశాలలో స్త్రీలకు రక్షణ, కార్మికుల హక్కుల బాల కార్మిక వ్యవస్థ నిర్మూలన, సమన్వయం, ఉచిత న్యాయ సహాయం విద్య, ప్రసూతి ప్రయోజనం, మంచి జీవన ప్రమాణాలు వంటి సమస్యలు పరిష్కారం దిశగా ప్రభుత్వాలు ఆలోచించాల్సి వచ్చింది. సంఘాలు ఏర్పాటు చేసుకుని, సమిష్టి భేరసారాలు సాగించే హక్కులను కార్మికులు సాధించుకున్నారు.

సామాజిక భద్రత కార్మికుల ప్రాథమిక హక్కుగా గాంధీజీ బడినది. 1995 మార్చిలో కోపెన్ హేగెన్లో జరిగిన ఐ.ఎల్.ఓ 100వ జ్ఞాపక సదస్సు సంఘాలు ఏర్పాటు చేసుకునే హక్కును నిర్ధారించి నిర్బంధంగా పని చేయించడాన్ని, బాల కార్మిక వ్యవస్థను నిషేధించింది పనికి తగ్గ వేతనాన్ని ప్రతిపాదించింది. భారతదేశం ఐఎల్ఓలో వ్యవస్థాపక సభ్యదేశంగా ఉంది. ఐఎల్ఓ నిబంధనలను అమలుపర్చి భారతదేశంలో వాటి అమలుకు కట్టుబడి ఉంది. వలస కార్మికులకు ఉద్దేశించి 1979లో భారత ప్రభుత్వం ఇంటర్ స్టేట్ మైగ్రేషన్ వర్క్మేన్(రెగ్యులేషన్ ఆఫ్ ఎంప్లాయిమెంట్) కండిషన్స్ ఆఫ్ సర్వీసు యాక్టును రూపొందించింది. దీనికి తోడు భారతదేశంలోని బ్రిక్ యూనియన్ యాక్టు-1926, కనీస వేతన చట్టం-1948, ఇమన్జు చట్టం-1948, పారిశ్రామిక వివాద చట్టం-1949, జోన్స్ చట్టం-1955, ప్రసూతి ప్రయోజన చట్టం-1967, సమాన వేతన చట్టం-1976 వంటి చట్టాలు వలస కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారంలో తోడ్పడుతున్నాయి.

ఎన్ని కార్మిక చట్టాలు వచ్చినా వలస కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అందటంలేదు. పనిగంటలు పరిమితి లేదు. 12 గంటల వరకు పనిచేసినా తక్కువ వేతనాలే దక్కుతున్నాయి. మహిళా కార్మికులకు పురుషుల కన్నా తక్కువ వేతనాలు చెల్లిస్తున్నారు. సమాన పనికి సమాన వేతనం అనే సూత్రం గాలికి వదలివేయబడింది. బలహీనవర్గాలకు చెందినవారిని ముందుగా కాంట్రాక్టర్లు, మధ్యవర్తులు అడ్వాన్సులు ఇచ్చి కారిక్యులతో పనిచేయించి తక్కువ వేతనాలు చెల్లిస్తున్నారు. నిరక్షరాస్యులైన గ్రామీణ, వలస కార్మికులు చట్టాలు, హక్కులపై అవగాహన లేక, కార్మిక సంఘాల నిర్మాణం జరగక దోపిడీకి గురవుతున్నారు. పని ప్రదేశాలలో కనీస రక్షిత మంచినీరు, మరుగుదొడ్లు వంటి కనీస అవసరాలకు కూడా నోచుకోవడంలేదు. న్యాయస్థానాలలో సైతం వీరి హక్కుల పరిరక్షణకు తగిన ఆదేశాలు లేవు. నూతన పరిస్థితులలో వలస కార్మికుల బ్రేక్ యూనియన్లు ఏర్పాటు చేసుకోవడం ద్వారా తమ హక్కులకు కాపాడుకోవాల్సి ఉంది. వలస కార్మికులు, అసంఘటిత రంగ కార్మికులు తమ హక్కుల సాధనకై ఐక్యంగా పోరాడాల్సి ఉంది. కాంట్రాక్ట్ లేబర్ విధానాన్ని తొలగించి, 8గంటల పని విధానం, కనీస వేతనాల, సామాజిక భద్రతా పథకాలు, ఇన్సూరెన్స్, వేతనంతో కూడిన శిక్షలు వంటి ప్రయోజనాలను వలస కార్మికులు సాధించుకోవాల్సి వుంది.

లౌకిక రాజ్యాంగమే భారతదేశ దేవాలయం

-ఇ.టి. మహమ్మద్ బషీర్

‘భారత రాజ్యాంగం’ పవిత్రగ్రంథమని, పార్లమెంట్ దేవాలయమని ప్రధాని మోదీ, ఆయన అనుచరగణం నిత్యం పారాయణం చేస్తుంటారు. అదే ప్రధాని అయోధ్యలో రామాలయానికి శంకుస్థాపన చేసి, భారతదేశ చరిత్ర సువర్ణాధ్యాయంగా, రామరాజ్యంగా వస్తుందని ఆయనతో పాటు భాజపా శ్రేణులు విస్తృతప్రచారం చేస్తున్నారు. కాని మతం, దేవుడు ప్రజల వ్యక్తిగత విశ్వాసాలకు సంబంధించినది. వాటిని పాలకులు గౌరవించాలి. వాటికి ఏ మాత్రం భంగం కలిగించినా నేరమవుతుంది. ప్రజల వ్యతిరేకతను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. అందులో సందేహం లేదు. అందుకే రాజ్యాంగ నిర్మాతలు భారతదేశ బహుళ సంస్కృతులు, మతాలు, భాషలను గౌరవిస్తూ అందరకు సమాన ప్రతిపత్తిని కలిగించారు. ఏడు దశాబ్దాలుగా దేశాన్ని, ప్రజలను సమైక్యంగా ఉంచగలిగిందంటే రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచిన లౌకిక, ప్రజాస్వామిక సూత్రాలే నన్నది నిర్వివాదాంశం. అటువంటప్పుడు ప్రధాని కాని, ఇతర అత్యున్నత పదవులలో ఉన్న వారు ఏ ఒక్క మతానికి చెందిన కార్యకలాపాలలో పాల్గొనడం తప్పుడు సంకేతాలకు ఆస్కార ముంటుంది. రాజ్యాంగ వ్యతిరేకమవుతుంది. పాలకులు రాజ్యాంగాన్నే దేవాలయంగా భావించాలి. దీనిపై మహమ్మద్ బషీర్ రాసిన వ్యాసాన్ని పాఠకులకు అందిస్తున్నాం. -సం॥

భారతరాజ్యాంగం మొదటి పేజీపై చైల్డ్ హెరాల్డ్ పిలిగ్రిమేజ్ నుండి లార్డ్ బైరాన్స్ పద్యభాగం ముద్రించి ఉంటుంది. నాలుగువేల సంవత్సరాల సంస్కృతి పరిణామక్రమం నుండి భారతదేశం లౌకిక దేశంగా ఆవిర్భవించింది. అయితే బహుళ సంస్కృతులు, లౌకిక విలువలన్ని మన కాలంలో కొద్ది సంవత్సరాలలోనే తగలబెట్టబడుతున్నాయి.

భారతీయ నాగరిక, రాజ్యాంగ మూలాలు పార్టీల రాజకీయ వ్యూహాలకు అతీతంగా, అజేయంగా ఉన్నాయి. యూరోపియన్ రాజ్యాంగాలకు భిన్నంగా ‘సర్వధర్మ సంభావన’ లేదా అన్ని మతాలను సమానంగా గౌరవించే ప్రాతిపదికగా భారత లౌకిక రాజ్యాంగం రచించబడింది.

రిపబ్లిక్ యొక్క లక్ష్యం ‘సత్యమేవ జయతే’ హిందూమత పవిత్ర

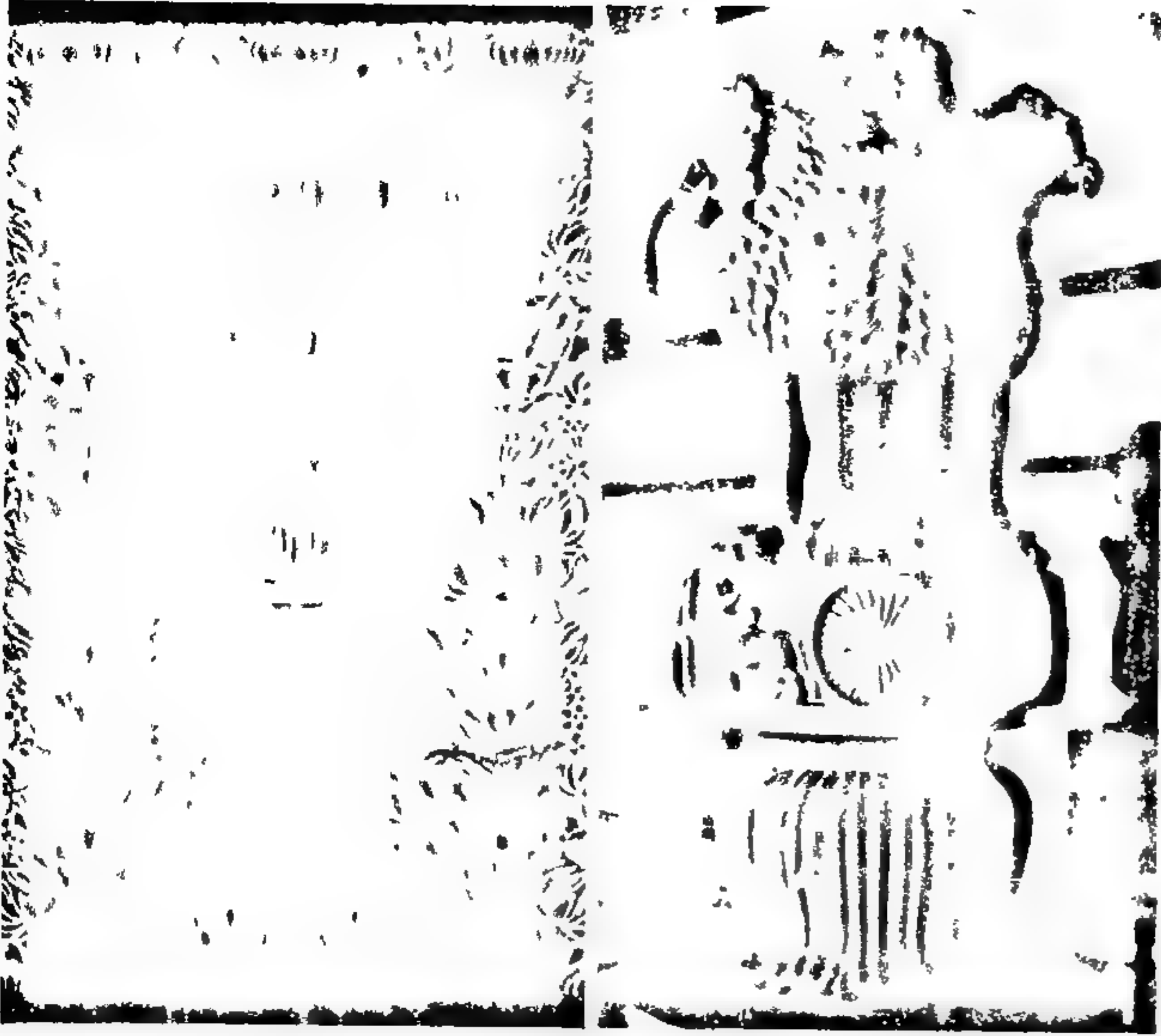
గ్రంథం ముండకోపనిషత్ నుండి గ్రహించబడింది. క్రీ.పూ. 250 సం॥లో అశోకునిచే నిర్మింపబడ్డ బుద్ధిష్ట స్థూపం సారనాథ్ నుండి సింహాన్ని రాజ్యచిహ్నంగా తీసుకోబడింది. పార్లమెంట్ భవనం మధ్య హాల్ శిఖరంపై ఖురానిక్ సూక్తులు చెక్కబడ్డాయి’ వారంతట వారు మార్పును తెచ్చుకోకుండా అత్యంత శక్తిమంతుడైన భగవంతుడు సైతం ప్రజల యొక్క స్థితిగతులను మార్చలేరు’.

లౌకిక విధానాలపై సైద్ధాంతిక భావజాలం, రిపబ్లిక్ యొక్క లక్ష్యాలు పైన పేర్కొనబడ్డ సూక్తులన్ని విశిదం చేస్తున్నాయి. సుప్రీంకోర్టు 1994లో ఇస్మాయిల్ ఫరూకి, యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మధ్య విచ్చిన్న వివాదంలో సుప్రీంకోర్టు విభిన్న మతాలన్నిటికి సమానత్వం ఉన్నదని తీర్పు నిచ్చింది. భారతదేశ బహుళ సంస్కృతుల ఆవిర్భావంపై జవహర్లాల్ నెహ్రూ ‘డిస్కవరీ ఆఫ్ ఇండియా’ గ్రంథంలో స్పష్టంగా వివరించాడు. భారతదేశ సాంస్కృతిక మూలాలు సింధూ నాగరికతలోనే ఉన్నాయి. అవి చిరస్థాయిగా ఉంటాయి.

జాతీయ పతాకం మొట్టమొదటగా 1947 ఆగస్టు 15న ఇండియాగేట్

భారత రిపబ్లిక్ గొప్ప దేవాలయం. అంబేద్కర్ జనహార్లాల్ నెహ్రూ లాంటి ప్రముఖ మేధావులు, రాజనీతిజ్ఞులు దీనికి పునాదులు వేశారు. అదే భారతదేశ రాజ్యాంగం.

ప్రాథమిక హక్కులు, ఆదేశిక సూత్రాలు, ఆ దేవాలయానికి రెండు శిఖరాలు. సోషలిజం, లౌకికవాదం మండపాలు. రిపబ్లిక్లోని భక్తులందరకు అవకాశాలను కలుగజేసింది. పీఠిక దేవాలయం గర్భగుడి. న్యాయ (సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ) భావన దేవాలయంలో ప్రతిష్ఠించిన విగ్రహాలు. స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం ప్రార్థనకు లేదా న్యాయానికి ముఖద్వారాలు.

వద్ద రెపరెపలాడింది. జెండా స్తంభంలో క్రిందిభాగంలో ఇంద్రధనస్సు వేయబడింది. కొన్నివేల సంవత్సరాల నాగరికత నుండి ఆవిర్భవించిన సాంస్కృతిక వైవిధ్య సూతనంగా ఏర్పడ్డ భారతదేశానికి చిహ్నంగా సూచిస్తుంది. భారతదేశం నిజమైన ఇంద్రధనస్సు (బహుళ సంస్కృతుల మిశ్రమ) లాంటిదేశం.

ఉత్తర సరిహద్దు ప్రాంతాల్లో డ్రోక్పా గిరిజన తెగ నివసించింది. స్వచ్ఛమైన ఆర్యులుగా చెప్పుకునే గ్రీక్ దేశస్థుడు అలెగ్జాండర్ క్రీ.పూ. 326 సంవత్సరం భారతదేశాన్ని ఆక్రమించుకున్నాడు. అతను చనిపోయిన తర్వాత అతని సైన్యాధిపతి లడక్ ప్రాంతాన్ని స్థావరంగా చేసుకుని పాలించాడు. భారతదేశ దక్షిణ సరిహద్దులో జార్వా గిరిజన తెగలు నివాసమున్నాయి. అండమాన్లో నీగ్రాయిడ్ తెగ ఉంది. భారతదేశ హృదయంలో ఆఫ్రికా, యూరప్లున్నాయి.

భారతదేశంలో స్వాతంత్ర్యం వచ్చేంతవరకు ఆఫ్రికా రాజరికరాజ్యాలున్నాయి. వాటిలో ప్రధానమైనది జాంజిరా. మహారాష్ట్ర కొంకణ్ తీర ప్రాంతంలో నిజాంజిరాను 1891 నుండి 1896 వరకు పోలోంబాపూజి ఇజ్రాయిల్ వార్ ఘర్నార్ అనే యూదు జాతీయుడు పాలించాడు. జాంజియా పాలకుడు నవాబ్ సిద్ది అహమ్మద్ ఖాన్ అబిసీనియన్ ఆఫ్రికన్ మూలవాసి. ఇజ్రాయిల్ ప్రధానమంత్రిత్వ కాలంలో రాజ్యంలో పునరుజ్జీవనోద్యమంలో చోటు చేసుకున్నట్లు నివేదికలు వెల్లడిస్తున్నాయి. భారతదేశంలో ఆఫ్రికారాజ్యాన్ని పాలించింది ముస్లిం నవాబ్. దివాన్గా ఉన్నది యూదు. ఇది భారతదేశంలో మాత్రమే సాధ్యం.

రాజ్యాంగంలో ఆర్టికల్ 51ఎ (ఇ) మరియు (ఎఫ్) నిర్దేశన ప్రకారం ప్రతి భారతీయుడు బహుళ సంస్కృతుల ఘన వారసత్వాన్ని కాపాడుకోవాలి. సామరస్యాన్ని ముందుకు తీసుకుపోవాలి.

వివిధభాషలు, మతాలు, ప్రాంతీయ, వివిధ వర్గాల మధ్య సహోదారత్వ స్ఫూర్తి నింపాలి. ఇది ప్రతి ఒక్కరి ప్రధాన కర్తవ్యం.

అనేక శతాబ్దాలుగా నెలకొన్న బహుళ సంస్కృతుల నాగరికత ఒక ఆధిక్యతా (మెజారిటీరియన్) రాజకీయాల ఫలితంగా కొడిగట్టిన వీధి లా ఉంది.

బృహస్పతి అగామా ఈ విధంగా నిర్వచించింది.

‘హిమాలయం సమర్భయా యావదిందు సరోవరం

తం దేవ నిర్మితం దేశా హిందు స్థానం ప్రచక్షతే’

హిమాలయాల నుండి హిందూ మహానముద్రితం వరకు వ్యాపించియున్న హిందూదేశాన్ని భగవంతుడు సృష్టించాడు. భౌగోళిక పరంగా భారతదేశాన్ని అనేక సంస్కృతులు, భాషలు, మతాలు, జాతుల కలిగిన దేశంగా నిర్వచించబడింది. వి.డి. సావర్కార్ పథకం భారతదేశం హిందూ రాష్ట్రంగా, హిందువుల దేశంగా మార్చాలి. సావర్కార్ ప్రకారం భారతదేశం తమదిగా భావించుకునేవారు, వారి పూర్వీకులు ఈ దేశంలో నివసించి ఉండాలి. వారి మతం ఈ దేశంలోనే పుట్టినదై ఉండాలి. ఈ నిర్వచనం ప్రకారం ముస్లింలు, క్రిష్టియన్లు, కమ్యూనిస్టులు పరాయి వాళ్ళు. ఈ దేశానికి సంబంధించిన వాళ్ళు కాదు.

భారత రిపబ్లిక్ గొప్ప దేవాలయం. అంబేద్కర్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ లాంటి ప్రముఖ మేధావులు, రాజనీతిజ్ఞులు దీనికి పునాదులు వేశారు. అదే భారతదేశ రాజ్యాంగం.

ప్రాథమిక హక్కులు, ఆదేశిక సూత్రాలు, ఆ దేవాలయానికి రెండు శిఖరాలు. సోషలిజం, లౌకికవాదం మండపాలు. రి.ఎ.క్లెక్లో భక్తులందరకు అవకాశాలను కలుగజేసింది. పీరిక దేవాలయం గర్భగుడి. న్యాయ (సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ) భావన దేవాలయంలో ప్రతిష్ఠించిన విగ్రహాలు. స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం ప్రార్థనలు లేదా న్యాయానికి ముఖద్వారాలు.

అయితే నేడు మెజారిటీరియన్ రాజకీయాలు, అల్లరి మూకల మార్గం వలన దేవాలయం, మూలవిరాట్ విగ్రహాలు కదిలిపోతున్నాయి. అయోధ్యలో రామాలయ నిర్మాణానికి శంకుస్థాపన చేయడం రిపబ్లి టెంపుల్ (రాజ్యాంగం) ను బ్రద్దలు కొట్టే ప్రయత్నమే. లౌకికవా రాజ్యాంగాన్ని ధ్వంసం చేసే కుట్రలో భాగమే.

అయినప్పటికీ లౌకికతత్వం భారతీయుల రక్తంలో (డిఎన్ఎ) కలిసున్నది. భారతదేశ ఆత్మలో నుండి దీనిని ఎవరు తొలగించలేదు. లౌకికతత్వం రాజ్యాంగ మౌలిక సూత్రం, సంస్కృతి దాని లక్ష్యం. రాజకీయ నాయకులు మాత్రమే దానిని కాపాడలేరు. అయితే సమిష్టి నిరర్థక నిష్పక్షపాత న్యాయవ్యవస్థ, మీడియా అప్రమత్తత, సామాజిక పౌర ఆందోళనలు దేవాలయ మనబడే మన రాజ్యాంగాన్ని కాపాడుకోగలుగుతారు.

ఈ అన్యాయం ఎప్పటికీ ఇలాగే కొనసాగదు!

జైల్లో ఉన్న ప్రాఫెసర్ సాయిబాబాకు అరుంధతీరాయ్ రాసిన ఉత్తరం

అనువాదం: శివలక్ష్మి డి

ప్రియమైన సాయి,

మిమ్మల్ని నిరాశపరుస్తున్నందుకు నన్ను క్షమించండి. ఈ లేఖ రాస్తున్నది అంజమ్ కాదు. కానీ ఇది నేను అరుంధతీని రాస్తున్నా. (అరుంధతీరాయ్ నవల 'ద మినిస్ట్రీ ఆఫ్ మోస్ట్ హాపీనెస్' లో అంజమ్ ప్రధానపాత్ర. అయితే ఆ నవల చదివి, సాయి అరుంధతీని 'అంజమ్' అని సంబోధిస్తూ ఒక ఉత్తరం రాశాడు.) మూడు సంవత్సరాల క్రితం మీరు అంజమ్ కు ఒక లేఖ రాశారు. ఆమె ఖచ్చితంగా మీకు జవాబు ఇవ్వవల్సి ఉంది. కానీ ఆమె మీ నుంచి, నా నుంచీ వేరు పడిపోయి పూర్తి భిన్నమైన సమయపాలనలోకి వెళ్లిందని నేను మీకెలా చెప్పగలను? వాట్సాప్, ట్విట్టర్ ల వేగవంతమైన ప్రపంచాన్ని వదిలేయండి. ఒక లేఖకు జవాబివ్వడానికి మూడు సంవత్సరాల కాలం పట్టదని ఆమెకు తెలుసు. ప్రస్తుతం ఆమె తనను తాను జన్నత్ గెస్ట్ హౌస్ లోని తన గదిలో బంధించుకుని తన సమయాన్ని ఆమె పాడుకుంటూ గడుపుతుంది.

విశేషమేమిటంటే, ఇన్ని సంవత్సరాల తరువాత ఆమె మళ్లీ పాడటం ప్రారంభించింది. ఆమె ఇంటి తలుపుల ముందు నడుస్తూ, ఇది వింటుంటే ఆమె సజీవంగా ఉన్నందుకు నాకు ఆనందంగా ఉంది. ఎలా ఉన్నావని మీకంటే నన్నెవరడుగుతారు? (తుమ్ బిన్ కొన్ ఖబారియా మోరి లైట్) అంటూ ఆమె పాడిన ప్రతిసారి, మీ గురించి ఆమె కూడా ఆలోచిస్తుందని నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. కాబట్టి ఆమె తిరిగి మీకు సమాధానం ఇవ్వకపోయినా, ఆమె మీకోసం తరచుగా పాడుతుందని మీరు తెలుసుకోవాలి. పూర్తి ఏకాగ్రతతో మనసు లగ్నం చేస్తే, మీరు ఆమెను

వినగలుగుతారు.

నేను సమయపాలన గురించి మాట్లాడినప్పుడు 'మీది, నాది' అని తేలికగా చెప్పటం నా తప్పేగానీ- అలా ఎందుకన్నానంటే భయంకరమైన అండా సెల్ లో జీవిత ఖైదుననుభవిస్తున్న మీ సమయం పాలన, నా సమయ పాలన కంటే అంజమ్ కే దగ్గరగా ఉంటుంది. లేకపోతే ఆమెకంటే కూడా మీ సమయపాలన ఇంకా

భిన్నంగా ఉండొచ్చు. ఆంగ్లభాషలో 'కారాగారవాసం (డూయింగ్ టైమ్)' అనే పదాన్ని యాసలో వాడిన అర్థం కంటే చాలా లోతైన అర్థం దానికున్నదని అని నేను ఎప్పుడూ అనుకుంటూ ఉంటాను. ఏది ఏమైనా, నా అనాలోచితమైన వ్యాఖ్యకు క్షమించండి. అంజమ్ కూడా తనదైన రీతిలో సృశానవాటికలో జీవిత ఖైదుననుభవిస్తుంది. ఆమె జీవితం కసాయివాడి అదృష్టంలాంటిది. అయితే, ఆమె ఖైదీలందరిలాగా కటకటాల వెనక నివసించే ఖైదీ కాదు. ఆమెకు మానవ కాపలాదారుడు లేడు. ఆమె జీన్స్, జాకీర్ మియాన్ జ్ఞాపకాలకు బందీగా జీవిస్తుంది.

ఖాకీల కల్పనలు:

మీరు ఎలా ఉన్నారు అని నేను అడగడం లేదు, ఎందుకంటే నాకు వసంత నుండి ఎప్పటి కప్పుడు మీ గురించిన సమాచారం తెలుస్తుంది. వివరణాత్మకమైన మీ వైద్య నివేదికను నేను చూశాను. వాళ్లు మీకు బెయిల్ గానీ కనీసం పెరోల్ గానీ కూడా ఇవ్వకపోవడాన్ని గురించి ఊహించలేక పోతున్నాను. నిజం చెప్పాలంటే, నేను మీ గురించి ఆలోచించకుండా ఒక్క రోజు కూడా గడవడం లేదు. వాళ్లు ఇప్పటికీ మీ వార్తాపత్రికలను సెన్సార్ చేస్తూ, మీ పుస్తకాలను మీకు చేరకుండా నిలిపివేస్తున్నారా? రోజువారీ దినచర్యలో మీకు సహాయపడే తోటి ఖైదీలు షిఫ్ట్ల వారీగా మీ అండా సెల్ లో ఉంటున్నారా? వారు స్నేహంగా ఉంటున్నారా? మీ వీల్ చైర్ పరిస్థితి ఎలా ఉంది? వాళ్లు మిమ్మల్ని అరెస్టు చేసేటప్పటికే అది సరిగా లేక దెబ్బ తిని నామమాత్రంగా పనిచేస్తుందని నాకు తెలుసు. మిమ్మల్ని చాలా ప్రమాదకరమైన నేరస్థుడిలా భావించి మీరు ఇంటికి వెళ్లే దారిలో కిడ్నాప్ చేశారు. (ఇంకా నయం మీరు ఒక

మీ గురించి భయపడుతున్నట్లే వివి జీవితం గురించి కూడా నేను చాలా భయపడుతున్నాను. లంబ్ 'భీమా కోరెగావ్ కేసు' లో నిందితులుగా ఆ పదకొండు మందే గాక మిగిలిన వారందరూ కొవిడ్-19 సందర్భంగా భౌతిక దూరం పాటించవలసిన దుర్బల సమయంలో జైల్లో కిక్కిరిసిపోయి చాలా ప్రమాదకరమైన పరిస్థితుల్లో ఉన్నారు. ముఖ్యంగా జైలులో వివిని దగ్గరుండి చూసుకున్న 'వెర్నాస్ గోస్వాలెస్' తీవ్రమైన ప్రమాదంలో ఉండి ఉండాలి. 'గౌతమ్ నవలఖా, ఆనంద్ తెల్తుందే' కూడా అదే జైలులో ఉన్నారు. ఎన్నిసార్లు అప్పీల్ చేసుకున్నా కోర్టులు మళ్లీ మళ్లీ బెయిల్ ను నిరాశరిస్తున్నాయి. గౌహతి జైలులో ఉన్న 'అఖిల్ గొగోయ్' కి కూడా కొవిడ్ పరీక్షలో పాజిటివ్ అని నిర్ధారణ

అయింది.

చేత్తో మీ వీల్చైర్ను పట్టుకుని మోస్తూ, ఇంకో చేత్తో వాళ్ల దగ్గరున్న తుపాకీని లాక్కుని బెదిరిస్తే పాపం ఆత్మరక్షణ కోసం వికాస్ దుబేను చేసినట్లు మిమ్మల్ని చెయ్యలేదని మేము చాలా కృతజ్ఞతతో ఉండాలి! మీరు ఆలోచించని ఒక కొత్త సాహిత్య శైలి మాకు ఉండాలి. అదే ఖాకీల కల్పనల కథన నైపుణ్యాలు. వాటికి వార్షిక సాహిత్యనభలు నిర్వహించడానికి అవసరమైన సమాచారం, ముడి పదార్థాలు ఉన్నాయి. తటస్థ న్యాయస్థానాల నుండి అద్భుతమైన సేవలందించే కొంతమంది తటస్థ న్యాయమూర్తులకు బహుమతులివ్వడానికి దండిగా డబ్బుంది.

మీరు మా ఇంటికి వచ్చిన ఆ రోజులు నాకు గుర్తుస్తున్నాయి. నా ఇంటి ముందు వీధిలో ఉన్న క్యాబ్ డ్రైవర్లు వీల్చైర్కి అనుకూలంగా లేని నా ఫ్లాట్కి చేర్చడానికి మిమ్మల్ని మెట్లు ఎక్కించి మీకు సహాయం చేసేవారు. ఈ రోజుల్లో ప్రతి ఇంటి మెట్ల మీదా ఒక వీధి కుక్క ఉంది. పక్కింటి చద్దా సాహిబ్, బంజరిన్లకు లీలా, సీలా అనే వారి కుక్కపిల్లలున్నాయి. అవి కోవిడ్ లాక్డౌన్ సమయంలో పుట్టాయి. వాటినేగాక వాళ్లు నన్ను కూడా దత్తత తీసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. కానీ కోవిడ్ లాక్డౌన్ తర్వాత మన క్యాబ్ డ్రైవర్ స్నేహితులెవరూ కనిపించడం లేదు. వారికి పూర్తిగా పని లేకుండా పోయింది. క్యాబ్లు శుభ్రం చేయక కొమ్మలతో, ఆకులతో దుమ్మా ధూళితో నిండిపోయాయి. పెద్ద పెద్ద నగరాల వీధుల నుండి స్వల్ప ఆదాయాలతో బతుకులీడ్చే పేద ప్రజలు అదృశ్యమయ్యారు. అందరూ కాకపోయినా కొన్ని మిలియన్లలోనే ప్రజలు తరలిపోయారు. మీరు నాకు చిన్న చిన్న సీసాల్లో తయారు చేసిచ్చిన ఊరగాయ పచ్చళ్లు ఇప్పటికీ నా దగ్గర ఉన్నాయి. మీరు బయటకు వచ్చి మనం కలిసి భోజనం చేసే వరకూ ఎంతకాలమైనా నేను వాటిని తెరవకుండా మీకోసం ఎదురుచూస్తూ జాగ్రత్తగా దాచి ఉంచుతాను. అవి చక్కగా పరిపక్వం చెందుతున్నాయి.

నేను, మీ వసంత-మంజీరాలను అప్పుడప్పుడు మాత్రమే కలుస్తాను.

లక్షలాదిమంది శ్రామిక ప్రజలు తమ లాంగ్మార్చ్లతో తమ తమ ఇళ్ళకి బయలుదేరినప్పుడు, టీవీచానెల్స్ ప్రధాన స్రవంతి మీడియా ఆకస్మాత్తుగా వలస కార్మికులకి ఏదో జరగకూడని ఉత్పాతం అప్పటికప్పుడే కనుగొన్నట్లు ప్రకటనలు గుప్పించాయి. వారి దుస్థితికి అనేక కార్పొరేట్-ప్రాయోజిత సంస్థలు మొసలి కన్నీళ్ళు కార్చాయి. ఎందుకంటే విలేకరులు మైక్రోఫోన్లను ప్రజల ముఖాల్లోకి పెట్టి: 'మీరు ఎక్కడికి వెళుతున్నారు? మీ దగ్గర ఎంత డబ్బు ఉంది? ఇలా మీరు ఎన్ని రోజులు నడుస్తారు? ' మొదలైన ప్రశ్నలను అంతులేకుండా సంధించారు.

ఎందుకంటే మా ఉమ్మడి విచారపు భారం మా కలయికల్ని వదిలంత కష్టతరం చేసి బరువెక్కిస్తుంది. ఇది కేవలం విచారం మాత్రమే కాదు, ఇది కోపం, నిస్సహాయత. నా వైపు నుంచి ఒక రకమైన అపహాసం కూడా. మీ పరిస్థితి ఇంత అన్యాయంగా ఉంటే మేము దాన్ని షర్మిష్టానికి ధీమైన చైతన్యాన్ని కూడగట్టలేకపోతున్నాం. 90శాతం వైకల్యం ధృవీకరించబడిన ఇంకో మనిషి సహాయం లేకుండా కదలేని ఒక ముగిసి. కొన్ని అసంబద్ధమైన నమ్మలేని నేరాలకి పాల్పడినట్లు చూపు చేసి జీవితఖైదు విధించి జైలులో బంధించడమే ఎంతో వింతగా, క్రూరంగా పరిహాసాస్పదంగా ఉంది. మీ విజ్ఞప్తి మేరకు కేసులోని అన్యాయపు ఆరోపణల చిక్కుముడుల్ని విప్పి జైలుశిక్ష నుంచి మిమ్మల్ని తక్షణమే ప్రక్రియను వేగవంతం చేయలేకపోవడం న్యాయవ్యవస్థకే సిగ్గు ఉంది! చివరికి సుప్రీంకోర్టు మిమ్మల్ని నిర్దోషిగా తీర్చునిచ్చి విడుదల చేస్తుందని నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను. కానీ అది జరిగే లోపల మీరు- మీ ఆరోగ్యం- ఎంత వెల చెల్లించాలో? భారతదేశంలో కోవిడ్-19 ఒక జైలు తరువాత మరొక జైలును, మీ జైలుతో సహా ముట్టడి చేస్తుంటున్నా, మీ అనారోగ్య పరిస్థితిని బట్టి జీవిత ఖైదు కాస్తా తేలికగా మరణశిక్షగా మారవచ్చు.

మన ఉభయుల మిత్రులైన విద్యార్థులు, న్యాయవాదులు, ఆర్గనైజ్మెంట్, కార్యకర్తలు- ఇంకా అనేకమంది మన సాధారణ మిత్రులతో సహా- మనం ఎవరితోనైతే హాయిగా నవ్వుకుని, మళ్లీ తీవ్రంగా చర్చలు వాదోపవాదాలు చేశామో వాళ్లందరూ ఇప్పుడు జైళ్లలో ఉన్నారు. మీక వివి గురించి వార్తలు వచ్చాయో లేదో నాకు తెలియదు (నేను వరవరరావు గురించి మాట్లాడుతున్నాను- మీ జైలు సెనార్ టీకె (వివి) కూడా ఏదో ఒక కోడ్ అని అనుకుంటారేమో) 81రోజుల అద్భుతమైన కవిని జైలులో పెట్టడం అంటే ఆధునిక స్మారక విహ్వల జైలులో పెట్టడంలాంటిది. ఆయన ఆరోగ్యం గురించిన వార్తలు చాలా ఆందోళన కలిగిస్తున్నాయి. చాలా రోజులు ఆయన అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నప్పటికీ శ్రద్ధ పెట్టకుండా నిర్లక్ష్యం చేసి, ఇప్పుడు షర్మిష్టానికి కోవిడ్ పాజిటివ్ అని ఆసుపత్రిలో చేర్చారు. ఆయన కుటుంబ సభ్యులు చూడడానికి వెళ్లినప్పుడు సహాయకులెవరూ లేకుండా బయటగా తడిబట్టల మధ్య న్నుహా లేకుండా వదుకుని ఉన్నారనీ, నడవలేకపోతున్నారనీ, పలకరిస్తే పొంతన లేకుండా మాట్లాడుతున్నారని చెప్పారు. వివి అసంబద్ధంగా మాట్లాడడం!! లెక్కలేనన్ని సార్లు మరణంకోసం ఉపన్యాసాలలో వేలమంది జనాల ముందు అనర్హతగా ప్రసంగించగలిగిన వివి, ఆంధ్ర, తెలంగాణలలోను కాదని భారతదేశమంతటా మిలియన్ల మందిని తన కవితలతో అగ్ని గాజేసి 6 రూతలూగించిన మనిషి అసంబద్ధంగా మాట్లాడడాన్ని ఎవరైనా ఊహించగలరా?

మీ గురించి భయపడుతున్నట్లే వివి జీవితం గురించి కూడా నేను చాలా భయపడుతున్నాను. అంటే 'భీమా కోరెగావ్ కేసు' లో నిండితూలుగా ఆ పదకొండు మందే గాక మిగిలిన వారందరూ కోవిడ్-19 సందర్భంగా భౌతిక దూరం పాటించవలసిన దుర్బల సమయంలో జైళ్లలో కిక్కిరిసిపోయి

చాలా ప్రమాదకరమైన పరిస్థితుల్లో ఉన్నారు. ముఖ్యంగా జైలులో వివిధ దగ్గరుండి చూసుకున్న 'వెర్నాస్ గోన్సాలెస్' తీవ్రమైన ప్రమాదంలో ఉండి ఉండాలి. 'గౌతమ్ నవలఖా, ఆనంద్ తెల్తుండే' కూడా అదే జైలులో ఉన్నారు. ఎన్నిసార్లు అప్పీల్ చేసుకున్నా కోర్టులు మళ్ళీ మళ్ళీ బెయిల్ను నిరాకరిస్తున్నాయి. గౌహతి జైలులో ఉన్న 'అఖిల్ గోగోయ్' కి కూడా కోవిడ్ పరీక్షలో పాజిటివ్ అని నిర్ధారణ అయింది.

మనం ఎంత కుచించుకుపోయిన, క్రూరమైన, భయంకరమైన, తెలివిమాలిన మేధానంస్కారుల పాలనలో ఉన్నాం? ఇంత గొప్ప విస్తారమైన అతి పెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశమని చెప్పుకునే ప్రభుత్వం, తన సొంత కవులూ, రచయితలూ, విద్వాంసులంటే భయపడలం ఎంత దారుణం! ఎంత సిగ్గుచేటు!!

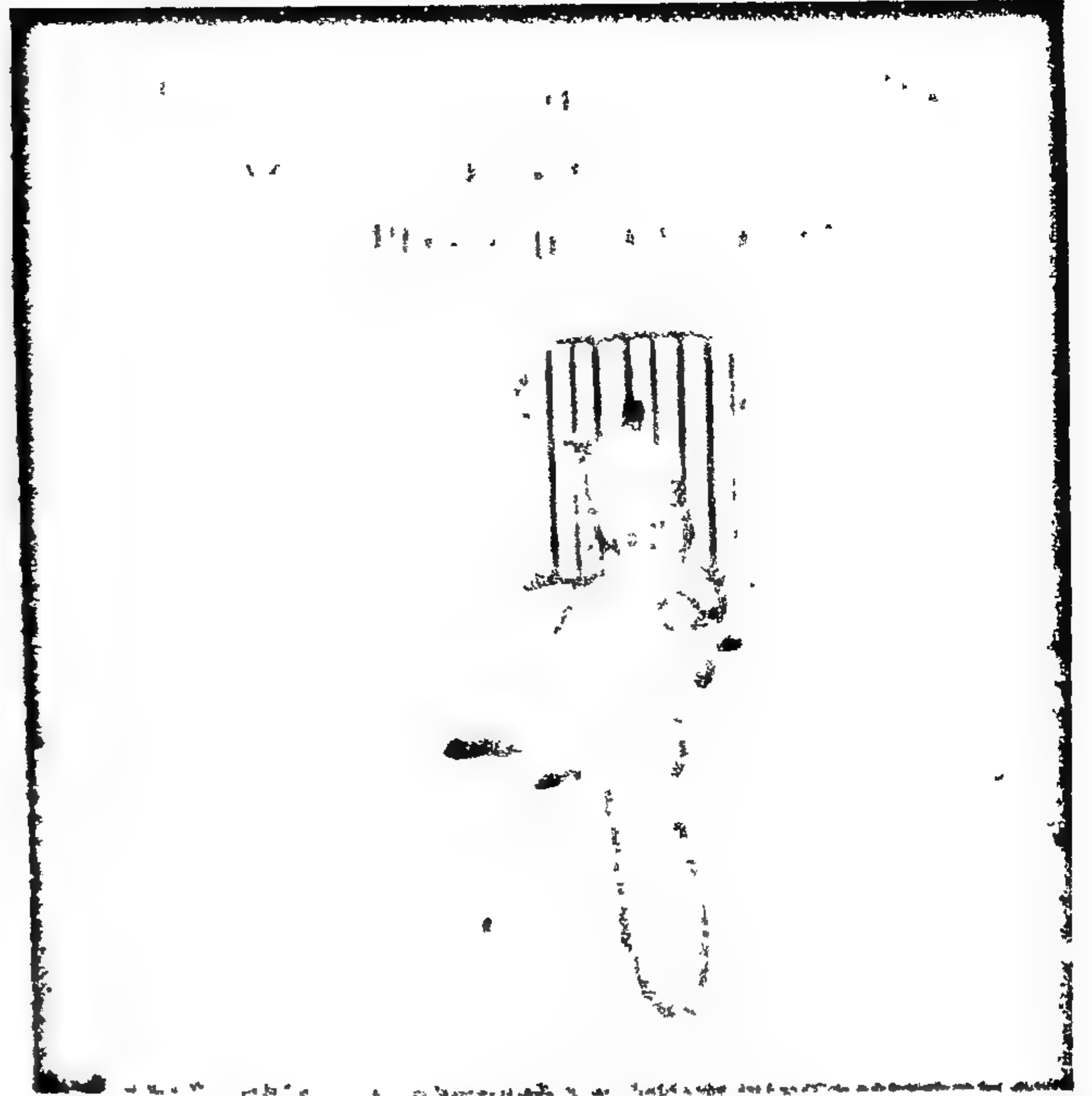
సంగీతం, కవిత్వం, ప్రేమ

కొన్ని నెలల క్రితం మన దేశంలో కొన్ని విషయాలు నిజంగా చాలా ఆశాజనకంగా మారబోతున్నట్లు అనిపించాయి. పౌరసత్వ సవరణ చట్టం, జాతీయ పౌర పట్టికకు వ్యతిరేకంగా లక్షలాది మంది రోడ్లమీద కొచ్చి ఉద్యమించారు. ముఖ్యంగా విద్యార్థులు ముందుండి ఈ ఆందోళనలను నడిపించటం చాలా ధ్రువీకరణ అనిపించింది. ఈ గాలిలో సంగీతం, కవిత్వం, ప్రేమ ఉన్నాయని సంతోషం కలిగింది. విప్లవం కాకపోయినా కనీసం ఒక తిరుగుబాటు, సమాజంలో ఒక కదలిక కనిపించడాన్ని మీరు ఖచ్చితంగా ఇష్టపడి ఉండేవారు.

కానీ అదంతా చాలా ఘోరంగా ముగిసింది. ఫిబ్రవరిలో ఈశాన్య ఢిల్లీలో 53మందిని ఊచకోత కోసిన సంఘటనకు, శాంతియుతంగా ఉద్యమించిన సిఎఎ వ్యతిరేక నిరసనకారులే పూర్తిగా బాధ్యులని వారిని నిందిస్తున్నారు. ఆ కార్మికవర్గ పరిసరాల్లో తరచూ పోలీసుల మద్దతుతోనే అల్లర్లు, దహనాలు, హత్యలు జరుగుతుంటాయి. అప్రమత్తంగా ఉన్న సాయుధ ముఠాల వీడియోల నుండి అది ప్రణాళికాబద్ధమైన దాడి అని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. కొంతకాలంగా అక్కడ పరిస్థితి ఉద్రిక్తంగా ఉండి అది రోజురోజుకీ పెరుగుతూ పోయింది. కాబట్టి స్థానిక ప్రజలు సిద్ధమై ఎదురు తిరిగి పోరాడారు.

అయితే, ఎప్పటిలాగే, బాధితులను నేరస్తులుగా మార్చారు. కోవిడ్ లాక్డౌన్ ముసుగులో వందలాది మంది యువకుల్ని, అందులోనూ ముఖ్యంగా ముస్లిం యువకుల్ని, అనేకమంది విద్యార్థులతో సహా ఢిల్లీలోనూ, ఉత్తరప్రదేశ్లోనూ అరెస్ట్ చేశారు. అసలేటువంటి ఆధారాలు లేని ఇతర సీనియర్ కార్యకర్తలను కేసుల్లో ఇరికించటానికి పోలీసులు కొంతమంది యువకులను పట్టుకుని బలవంతం చేస్తున్నట్లు కొన్ని వదంతులున్నాయి.

విస్తృతమైన కట్టుకథల్ని వండివార్చే మీడియా కొత్త కథతో బిజీగా ఐపోయింది. అమెరికా అధ్యక్షుడు ట్రంప్ ఢిల్లీలో ఉన్నప్పుడు ఊచకోత ద్వారా ప్రభుత్వాన్ని అప్రతిష్ట పాలు జేయడానికి పన్నుతున్న గొప్ప కుట్ర అని ఆ కథనాలు వర్ణించాయి. ట్రంప్ సందర్శన ఖరారయ్యే ముందే ఆ ప్రణాళికలు వేసి సిద్ధం చేసినట్లు పోలీసుల ముందుకు వచ్చిన తేదీలు సూచిస్తున్నాయి. అంటే సిఎఎ వ్యతిరేక కార్యకర్తల పట్ల వైట్ హాస్ వైఖరి

ఎంత లోతుగా ఉండి ఉండాలి! అది ఎలాంటి కుట్ర? ప్రభుత్వానికి పెద్దపేరు రావడానికి నిరసనకారులు తమను తామే చంపేసుకుంటారా?

ఇక్కడంతా తలకిందులవుతుంది. క్రూరమైన నేరాన్ని ఖననం చేస్తారు. వాళ్లు మీ శవం మీద కేసుపెట్టి మీ దయ్యాన్ని పోలీస్ స్టేషన్కి పిలుస్తారు. నేనిది రాస్తున్నప్పుడు, బీహార్లోని అరారియా నుండి ఒక వార్త వస్తుంది. ఒక మహిళకు సామూహిక అత్యాచారం జరిగిందని పోలీసు స్టేషన్కి వచ్చి ఫిర్యాదు చేసింది. ఆమెనూ, ఆమెతో పాటున్న మహిళా కార్యకర్తలతో సహా పోలీసులు అరెస్టు చేశారు.

ఇప్పుడు జరుగుతున్న కొన్ని కలతపెట్టే విషయాలు ఎప్పుడూ రక్తపాతం, లించింగ్, సామూహిక హత్యలు, సామూహిక ఖైదులతో సంబంధం కలిగి ఉండవు. కొద్ది రోజుల క్రితం, అలహాబాద్లో ఒక దుండగుల సమూహం బలవంతంగా ఇంటి యజమానుల ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా వారి ఇళ్ల మీద కాషాయరంగును పులిమి దాని మీద హిందూ దేవతల భారీ చిత్రాలతో పెయింట్ చేసి మొత్తం గోడల్ని నింపేశారు. కొన్ని కారణాల వల్ల, ఈ సంఘటనతో నా రక్తం చల్లబడింది. ఈ విధమైన అరాచక వాతావరణాన్ని కొనసాగిస్తూ మన భారతదేశం ఏ దిశలో ఎంత దూరం పయనిస్తుందో నాకైతే అర్థం కావటం లేదు.

జైలు నుండి బయటకు వచ్చాక మీరు పూర్తిగా మారిన ప్రపంచాన్ని చూస్తారు. అనాలోచితంగా అప్పటికప్పుడు ఏదో ఉపద్రవం ముంచుకొస్తున్నట్లు అమలు చేసిన కోవిడ్-19 లాక్డౌన్ వల్ల పేదలకు మాత్రమే కాదు, మధ్యతరగతికీ, హిందుత్వ సమూహాలతో సహా అందరికీ వినాశకరమైనది. 1.38 బిలియన్ల జనాభా ఉన్న దేశానికి నెలరోజుల పాటు దేశవ్యాప్తంగా కర్ఫ్యూలాంటి లాక్డౌన్ ప్రకటించే ముందు కేవలం నాలుగు గంటల నోటీసు (రాత్రి 8 నుండి అర్ధరాత్రి వరకు) ఇవ్వడం మీరు ఊహించగలరా?

ప్రజలు ఎక్కడివారక్కడ ఇరుక్కుపోయి, వస్తువులు, యంత్రాలు,

మార్కెట్లు, కర్మాగారాలు, పాఠశాలలు, విశ్వవిద్యాలయాలు-చిమ్మీలలో పొగ, రోడ్లపై ట్రక్కులు, వివాహాలకు హాజరైన అతిథులు-అక్షరాలా అన్నీ ఆగిపోయాయి. ఖచ్చితంగా ఎటువంటి ముందస్తు నోటీసు లేకుండా, ఈ అతి పెద్దదేశం పనిచేస్తున్న గడియారపు బొమ్మలాగా ఆపి వేయబడింది. చెడిపోయిన గడియారపు తాళాన్ని ధనిక బాలుడి యజమాని బయటకు తీశాడు. ఎందుకు? ఎందుకంటే అతనేమైనా చేయగలడు గనుక!

మన సమాజాన్ని పట్టి పీడిస్తున్న కుల వివక్ష, వర్గ విభేదాలు, మతం, స్త్రీ-పురుష అసమానత్వం మొదలైన వ్యవస్థీకరించబడిన సంస్థాగత అన్యాయాలను ఒకరకంగా కోవిడ్-19 లాక్డౌన్ ఎక్స్రే తీసి చూపించింది. వైరస్ ప్రజల్లో విపరీతంగా వ్యాపిస్తున్నప్పటికీ, ప్రణాళికంటూ లేని విధ్వంసకరమైన లాక్డౌన్కి సమాజపు నగ్న స్వరూపాన్ని చూపినందుకు ఒకరకంగా ధన్యవాదాలు. ఆర్థి వ్యవస్థ దాదాపుగా కుప్పకూలి పోయింది. స్తంభనకు గురి అయిన ఒక విస్ఫోటనం మధ్యలో మేము జీవిస్తున్నట్లు నాకు అనిపిస్తుంది. బద్దలై పోయిన ముక్కలన్నీ మనకు తెలిసేటట్టుగా గాలిలో వేలాడుతున్నాయి. అవి ఎక్కడికి వస్తాయో నష్టం ఎంత సంభవించబోతున్నదో, దాని వాస్తవ పరిధి ఏమిటో మనకు ఇంకా అంతుబట్టదు. రెక్కాడితేగానీ దొక్కాడని కొన్ని మిలియన్ల పేదప్రజలకు పని లేదు. నిలువ నీడ లేదు. తినడానికి తిండి లేదు. చేతిలో చిల్లిగవ్వ లేదు. నగరాల్లో చిక్కుకున్న కార్మికులకు వాళ్ల ఊళ్లకు పోదామంటే రవాణా సౌకర్యం లేదు. లక్షలాదిమంది శ్రమజీవులు వందలాది, కొన్నిసార్లు వేల మైళ్ళ దూరం కాళి నదకన తమ గ్రామాలకు నడిచివెళ్లారు. వారు నడుస్తున్నప్పుడు దారిలో పోలీసులు కొట్టి వారిని రకరకాలుగా అవమానించారు. అమానుషంగా ప్రవర్తించారు. ఈ తరలిపోతున్న అశేష జన ప్రవాహాల్ని చూసినప్పుడు నాకు 'జాన్ స్టీన్బెక్స్'

సిక్స్ 370 ను రద్దు చేయడం అజ్ఞానపూరితమైన అపాంభావ చర్య. 'అందరికీ శాశ్వత పరిష్కారం' అంటూ ప్రగల్భాలు పలికిన ఈ విషయాన్ని పరిష్కరించడానికి బదులుగా, ఇది మొత్తం ప్రాంతంలో ఒకరకమైన అల్లరి భూకంపాన్ని తెచ్చి పెట్టింది. పెద్ద దేశాల సరిహద్దు పలకలు తమను తాము కదలించుకుంటున్నాయి. తెలిసిన వారి అభిప్రాయం ప్రకారం చైనా పీపుల్స్ రిబరేషన్ ఆర్మీ సరిహద్దును దాటింది. లడఖ్లోని పలుచోట్ల, లైన్ ఆఫ్ కంట్రోల్ వ్యూహాత్మక స్థానాలను ఆక్రమించింది. చైనాతో యుద్ధం పాకిస్తాన్తో జరిగిన యుద్ధానికి పూర్తి భిన్నమైనది కాబట్టి, సాధారణ ఛాతీ కొట్టుకోవడం చాలా స్వల్పంగా, అల్పంగా ఉంటుంది - కొట్టడం అంటే సున్నితంగా నిమరడం వంటిది. చర్చలు జరుగుతున్నాయి. ఇప్పటివరకు, భారతీయ టీవీలో భారత్ విజయం సాధించింది. కానీ టీవీకి దూరంగా, క్రొత్త ప్రపంచక్రమం ఒకటి తనను తాను రూపుదిద్దుకుంటుంది.

రచన 'ద గ్రేప్స్ ఆఫ్ రాత్' గుర్తుకొచ్చింది. ఇటీవల నేను గాన్ని వల్ల చదివాను. ఎంత అద్భుత పుస్తకమది!

ఆ నవలలో జరిగిన దానికీ (అది అమెరికాలో గొప్ప ఆర్థిక ముందంజి ఏర్పడిన కాలంలో పెద్ద ఎత్తున ప్రజలు వలసల గురించి వెళ్తున్న ఇక్కడ జరుగుతున్న దానికీ ఉన్న తేడా ఏమిటంటే, భారతదేశంలో ప్రజలలో ఏ మాత్రం కోపం లేకపోవడం, అవును, అప్పుడప్పుడు కోపాలు బహిర్గతమయ్యాయి గానీ వాటిని నిభాయించలేనివేమీ కాదు. ఆవి సంభాళించగలిగినవే. ప్రతి ఒక్కరూ ఇది ఇంతే తమ తమ కష్ట అస్సలు అంగీకారంతో చల్లబడిపోయారు. ప్రజలు పాలకులకు ఎంత విఫేయలై ఉంటారు! ప్రజా సమూహాల బాధలు, వారు విధేయంగా ఉండగలిగిన ఈ అంతులేని సామర్థ్యం - ఇది పరిపాలిస్తున్న కులీనవర్గానికి ఎంతో ఓదార్పునిస్తుంది. కానీ గుణం - ఎంతటి బాధనైనా భరించగలిగిన ప్రజలు ఈ సామర్థ్యం, ఇది ఒక ఆశీర్వాదమా లేక శాపమా? దీని గురించి నేను చాలా ఆలోచిస్తాను.

లక్షలాదిమంది శ్రామిక ప్రజలు తమ లాంగ్ మార్చ్లతో తమ తమ ఇళ్ళకి బయలుదేరినప్పుడు, టీవీచానెల్స్, ప్రధాన స్రవంతి మీడియా ఆకస్మాత్తుగా వలస కార్మికులకి ఏదో జరగకూడని ఉత్కట అప్పటికప్పుడే కనుగొన్నట్లు ప్రకటనలు గుప్పించాయి. వాళ్ల డిక్టిటోకి అనేక కార్పొరేట్-ప్రాయోజిత సంస్థలు మొసలి కన్నీళ్ళు కార్చాయి. ఎందుకంటే విలేకరులు మైక్రోఫోన్లను ప్రజల ముఖాల్లోకి పెట్టి మీరు ఎక్కడికి వెళుతున్నారు? మీ దగ్గర ఎంత డబ్బు ఉంది? ఇలా మీరు ఎన్ని రోజులు నడుస్తారు? ' మొదలైన ప్రశ్నలను అంత లేకుండా సంధించారు.

కానీ మీరు, మీతో పాటు ఇప్పుడు జైలు శిక్షననుభవిస్తున్న చాలామంది ప్రజల్ని నిర్వాసితుల్ని చేస్తూ, పేదరికాన్ని సృష్టిస్తున్న ఈ వ్యవస్థకి వ్యతిరేకంగా మాట్లాడారు. పర్యావరణాన్ని నాశనం చేస్తూ, ప్రజలను బలవంతంగా వారి వారి గ్రామాలకు తరలించడానికి వ్యతిరేకంగా ఎన్నో సంవత్సరాలుగా ఇదే విషయాన్ని మీరందరూ ప్రచారం చేస్తున్నారు గదా. న్యాయం కోసం మాట్లాడిన మీ అందరి పట్లా - అవే టీవీ చానెల్స్లో. కొన్ని సందర్భాల్లో ఆ జర్నలిస్టులే తమ అసత్య వ్యాఖ్యానాలతో మిమ్మల్ని నిందిస్తూ ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని సమర్థిస్తూ ప్రచారాలు చేశారు. అప్పుడు వారు మిమ్మల్ని ఖండించారు. దూషించారు. మిమ్మల్ని ఆపకీళ్ల పాలు చేశారు. లేని పోని కళంకాల్ని ఆపాదించారు. లేబుళ్లు తగిలించారు. ఇప్పుడు, వారు భారతదేశ జిడిపి 9.5 శాతం పెరుగుదల గురించి తమ మొసలి కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంటూ, ఆందోళన చెందుతున్నప్పుడు - మీరంత జైళ్ళలో ఉన్నారు.

ఆ వలసల కన్నీళ్ళ గురించి కూడా ఈ ప్రభుత్వం చేసే ప్రతి చిన్న కదలికకు మీడియాలో చప్పట్లు వస్తాయి. అప్పుడప్పుడు జయ జయ ధ్యానాలు కూడా వినిపిస్తాయి. లాక్డౌన్ సమయంలో నేను చదివిన మొదటి సోవియట్ నవల వాసిలీ గ్రాస్మాన్ రాసిన స్టాలిన్లాడ్. గ్రాస్మాన్ ఎర్రసైన్యాన్ని ముందుండి నడిపించాడు. అతని రెండవ పుస్తకం, లైఫ్ అండ్ ఫేట్ సోవియట్ ప్రభుత్వాన్ని అసంతృప్తి పరిచింది. మనషి

అరెస్టు చేసినట్లే అతని లిఖిత ప్రతి 'అరెస్టు' అయింది. ఇది అత్యంత సాహసంగా రాయబడిన ప్రతిష్టాత్మకమైన పుస్తకం. ఆ రకమైన ధైర్యం గురించి సృజనాత్మక రచనా తరగతుల్లో బోధించలేము.

ఏది ఏమైనా, నేను దాని గురించి ఆలోచించడానికి కారణముంది. రష్యాతో జరిగిన యుద్ధం ముందు వరుసలో పనిచేసి, బెర్లిన్ కు పంపించిన ఒక సీనియర్ నాజీ ఆర్మీ అధికారికి - హిట్లర్ కు మధ్య జరిగిన సమావేశం గురించిన అసాధారణమైన వివరణ ఇది. అప్పటికే జర్మనీతో రష్యా యుద్ధం ప్రారంభమవడమే చాలా తప్పు. ఆ అధికారి హిట్లర్ కు క్షేత్రస్థాయి వాస్తవాలను గురించి నివేదించవలసి ఉంది. కానీ అతనికి హిట్లర్ తో ముఖాముఖికి వచ్చినప్పుడు, అతను చాలా భయపడిపోతాడు. తన యజమానిని కలవడానికి అమితమైన ఉద్వేగానికి లోనై మనుషు మూగబోతుంది. హిట్లర్ ను ప్రసన్నం చేసుకోవటానికి, అతను వినాలనుకుంటున్నది అతనికి చెప్పడానికి మాటలు రాక తడబడతాడు. మనదేశంలో సరిగ్గా అదే జరుగుతోంది. సంపూర్ణంగా సమర్థులైన మెదళ్ళున్న మేధావులు కూడా భయం, ముఖస్తుతి పొగడ్తలతో స్తంభించి పోతున్నారు. మన సామూహిక చేతన, వివేకాలు క్షీణిస్తున్నాయి. అబద్ధాలే తప్ప నిజమైన వార్తలకు అవకాశం లేదు.

ఇంతలో కోవిడ్ మహమ్మారి ఉధృతంగా వ్యాపిస్తోంది. ఇరవై ఒకటవ శతాబ్ది ప్రారంభంలో ప్రపంచంలోని చెత్త, తప్పుడు భావజాలాలతో ప్రభావితమైన దేశాలకు ముగ్గురు మేధావులు నాయకత్వం వహించడం యాదృచ్ఛికం కాదు. వారు మోడీ, ట్రంప్, బోల్సోనారోలు. ఇప్పుడు ఢిల్లీ ముఖ్యమంత్రి కూడా పర పరాగ సంపర్కం కోసం తహతహలాడే తెనెటిగ లాగా భారతీయ జనతాపార్టీ చుట్టూ 'మనం చిరకాల స్నేహితులం కదా' అంటూ సందడి చేస్తున్నారు. వారి ధ్యేయం ఒకటే.

నవంబర్ లో ట్రంప్ వ్యతిరేక ఓట్లతో అధ్యక్ష పదవి నుండి వైదొలగే అవకాశముంది. కానీ భారతదేశంలో కనుచూపు మేరలో అలాంటి ఆశలు కనిపించడం లేదు. ప్రతిపక్షాలు కుప్పకూలిపోతున్నాయి. ప్రతిపక్ష నాయకులు పిరికిపందల్లాగా నిశ్చేష్టులై భయంభయంగా ఉంటున్నారు. ఎన్నికై రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కాఫీ కప్పు మీద నరుగులా ఎగిరి ఆరిపోతున్నాయి. నమ్మి ఓట్లెసిన ప్రజల్ని మోపి చేస్తూ నిత్యం పార్టీ ఫిరాయింపులు చేస్తున్న కపటపు వార్తలే వారికి రోజూ వినిపిస్తున్నాయి. ఒక పార్టీలో ఎంపికైన ఎమ్మెల్యేలను ఇంకోపార్టీ లంచాలతో కొనుగోలు చేయకుండా ఆపడానికి పశువుల మందల్ని కొట్టంలో కట్టేసి బంధించి, నట్లు వీళ్ళను హలిడే రిసార్ట్స్ లో బంధిస్తున్నారు. అమ్ముడు పోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నవారిని, అత్యధిక ధరతో వేలంపాటలో కొనుక్కునే వారు దీన్ని బహిరంగంగా వేలం వేయాలని నేను భావిస్తున్నాను. మీరేమంటారు. అవి ఎవరికైనా ఎలా ఉపయోగపడతాయి? సరే, వాళ్ళనల్లా వదిలేద్దాం. మనం ఎదుర్కొంటున్న అసలు విషయాన్ని గురించి ఆలోచిద్దాం. మనం ఇద్దరు వ్యక్తులచే పాలించబడే ఒక పార్టీ ప్రజా స్వామ్యంలో ఉన్నాం. అధిక సంఖ్యాకులు వారు చెప్పేదే నిజమని నమ్ము తున్నారు. ఇది నమ్మకద్రోహమని చాలామంది గ్రహించారని నేను అనుకోను.

లాక్ డౌన్ సమయంలో చాలామంది మధ్యతరగతి ప్రజలు తాము జైలులో ఉన్నట్లు భావిస్తున్నారని ఫిర్యాదు చేశారు. కానీ అది నిజం

కాదని మీ అందరికీ తెలుసు. ఆ వ్యక్తులు వారి కుటుంబాలతో ఇంట్లో ఉన్నారు (చాలామందికి, ముఖ్యం మహిళలకు, అన్ని రకాల హింసలతో ముగిసింది) వారు తమ ప్రియమైన వారితో కమ్యూనికేట్ చేయగలిగారు. వారు తమ పన్ను చేసుకోగలిగారు. వారి వద్ద ఫోన్లు ఉన్నాయి. వారికి ఇంటర్నెట్ ఉంది. కాశ్మీర్ ప్రజలాగా బందీల్ని చేసి, సడలింపనేదే లేకుండా నిత్య సమరంలో ఉన్న వ్యక్తులలాంటి పరిస్థితి కాదు వారిది.

రెండు నెలల కోవిడ్ లాక్ డౌన్ భారతదేశంలో ఆర్థిక వ్యవస్థకు ఇంత పెద్ద దెబ్బ అయితే, ఒక సంవత్సరం కంటే ఎక్కువ కాలం కొనసాగిన ఇంటర్నెట్ ముట్టడితో పాటు, సైనిక లాక్ డౌన్ భరించాల్సిన కశ్మీరీల గురించి ఆలోచించండి. వ్యాపారాలు కుప్పకూలిపోతున్నాయి. వైద్యులు తమ రోగులకు చికిత్స చేయమని గట్టిగా ఒత్తిడి చేస్తున్నారు. విద్యార్థులు ఆన్ లైన్ తరగతులకు హాజరు కాలేకపోతున్నారు. అలాగే, గత ఏడాది ఆగస్టు 5 లోపు వేలాది మంది కశ్మీరీలు జైలుపాలయ్యారు. ఇది ముందస్తు -నివారణ నిర్బంధ చర్యలు. ఎటువంటి నేరం చేయని వ్యక్తులతో నిండిన జైళ్లు ఇప్పుడు కోవిడ్ ఇంక్యులేటర్లుగా మారుతున్నాయి. ఎలా? ఏం చేయాలి?

సెక్షన్ 370 ను రద్దు చేయడం అజ్ఞానపూరితమైన అహంభావ చర్య. 'అందరికీ శాశ్వత పరిష్కారం' అంటూ ప్రగల్భాలు పలికిన ఈ విషయాన్ని పరిష్కరించడానికి బదులుగా, ఇది మొత్తం ప్రాంతంలో ఒకరకమైన అల్లరి భూకంపాన్ని తెచ్చి పెట్టింది. పెద్ద దేశాల సరిహద్దు పలకలు తమను తాము కదలించుకుంటున్నాయి. తెలిసిన వారి అభిప్రాయం ప్రకారం చైనా పీపుల్స్ రిబరేషన్ ఆర్మీ సరిహద్దును దాటింది. లడఖ్ లోని పలుచోట్ల, లైన్ ఆఫ్ కంట్రోల్ వ్యూహాత్మక స్థానాలను ఆక్రమించింది. చైనాతో యుద్ధం పాకిస్తాన్ తో జరిగిన యుద్ధానికి పూర్తి భిన్నమైనది కాబట్టి, సాధారణ ఛాతీ కొట్టుకోవడం చాలా స్వల్పంగా, అల్పంగా ఉంటుంది - కొట్టడం అంటే సున్నితంగా నిమరడం వంటిది. చర్యలు జరుగుతున్నాయి. ఇప్పటివరకు, భారతీయ టీవీలో భారత్ విజయం సాధించింది. కానీ టీవీకి దూరంగా, క్రొత్త ప్రపంచక్రమం ఒకటి తనను తాను రూపుదిద్దుకుంటుంది.

ఈ లేఖ నేను అనుకున్న దానికంటే ఎక్కువ సుదీర్ఘంగా సాగిపోయింది. ప్రస్తుతానికి వీడ్కోలు చెప్తున్నా మైడియర్ సాయీ, ధైర్యంగా ఉండండి. సహనం వహించండి. ప్రస్తుతం జరుగుతున్న ఈ అన్యాయం ఎప్పటికీ కొనసాగదు. ఆ జైలు తలుపులు తెరుచుకుంటాయి. మీరు మా దగ్గరికి తప్పకుండా తిరిగి వస్తారు. ఈ విషయాలు ఎప్పటికీ ఇలా కొనసాగలేవు. కొనసాగడానికి వీలేదు. వారు అలా కొనసాగిస్తే, ప్రజలు నడుస్తున్న నత్తనడకను రద్దు చేసుకుని మహోజ్వలమైన ఒరవడితో విజృంభిస్తారు. ఈ పని చేయాలి అని ప్రజలకి చెప్పవలసిన అవసరం ఉండదు. అదే జరిగితే ఊహించలేని స్థాయిలో ఒక మహావిపత్తు అవుతుంది. కానీండి, శిథిలాల నుండి తెలివైన, చైతన్యవంతమైన, మంచి నూతనలోకం ఆవిర్భవిస్తుంది.

ప్రేమతో

అరుంధతి

(జూలై 28న బాంబే హైకోర్టు సాయిబాబాకు మళ్లీ బెయిల్

తిరస్కరించింది)

ఆర్థిక వ్యవస్థను పెంచే ప్రయత్నంలో పాత పాఠాలను మరచిన మోడీ ప్రభుత్వం

ప్రతాపేష్ మూలై డి

బ్యాంకుల నుండి ఎక్కువ డబ్బును పిండుకోవడం ద్వారా ఆర్థిక వ్యవస్థకు ఉత్తేజాన్ని ఇవ్వడానికి మోడీ ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తున్నది. కాని పాత పాఠాలను మాత్రం విస్మరిస్తున్నది. కరోనా వైరస్ నిలిచిపోయే టప్పటికీ బ్యాంకులన్ని మూలనపడతాయి. అయినప్పటికీ ఆర్థిక వ్యవస్థను సంక్షోభం నుండి గట్టిక్రించడానికి ప్రభుత్వం వాటిపైనే ఆధారపడింది. దశాబ్ద కాలానికి పైగా బ్యాంకింగ్ రంగం నిరర్థక ఆస్తులతో (వసూలు కాని అప్పులతో) సతమతమవుతున్నాయి.

ప్రధానంగా ఈ సమస్య 2000 సంవత్సరం నుండే ఉత్పన్నమైంది. అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వాలన్ని తమ రాజకీయ మనుగడ కోసం బ్యాంకులను ఉపయోగించుకున్నాయి. కొవిడ్ మహమ్మారి కారణంగా ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్న భారత దేశానికి చరిత్ర పునరావృతం కానున్నది. రిజర్వు బ్యాంక్ మాజీ గవర్నర్ ఇటీవల వ్రాసిన “ఓవర్ డ్రాఫ్ట్ : సేవింగ్ ద ఇండియన్ సేవర్” అనే పుస్తకంలో ప్రభుత్వాలు తమ ఆర్థిక లక్ష్యాల విస్తరణకు బ్యాంకులను నిర్వీర్యం చేసి, వాటిలోని డబ్బును తోడేస్తున్నారు. కనీసం తీసుకున్న రుణాలను ఖర్చు చేసే సామర్థ్యం ఉన్నదా లేదా అనేదాన్ని చూడలేదు. బ్యాంకులు ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకుపోతున్నా మోడీ ప్రభుత్వం మాత్రం ఊర్జితపటేల్ హెచ్చరికకు వ్యతిరేకంగానే పోతున్నది.

ఆర్థిక శాఖా మంత్రి నిర్మలా సీతారామన్ ప్రకారం మార్చి 1 నుండి 8 వరకు ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులు రూ. 5.96 లక్షల కోట్ల రూపాయల రుణాలను మంజూరు చేశాయి. ఈ కష్టకాలంలో వ్యాపార వర్గాలకు రుణాలను ఇవ్వడానికి ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులను ఆదేశిస్తున్నది. దీనిననుసరించి ప్రభుత్వ యాజమాన్యంలోని స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా చైర్మన్ రజనీష్ కుమార్ ఇటీవల ఒక ప్రకటన చేస్తే రుణాలివ్వడానికి ఇది మంచి సమయమని అన్నారు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో దూరదృష్టితో వివేచన చేయవలసిన విషయం ఉంది. అయినా రుణాలివ్వడానికి ఇది చాలా మంచి సమయం. నీవు ఎవరికైనా ఈ సమయంలో రుణాలు ఇవ్వగలిగితే అది పెద్దగా తప్పు కాదు అని నొక్కి చెప్పారు. ఏది ఏమైనా బ్యాంకులు ప్రభుత్వ ఒత్తిడికి లొంగబోవని, దూర దృష్టితో రుణాలు ఇవ్వగలరని ఆర్థిక రంగ నిపుణులు విశ్వసిస్తున్నారు. ఒక వేళ ఆర్థిక వ్యవస్థకు ధనాన్ని సమకూర్చవలసివస్తే ఆ కర్తవ్యాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తీసుకోవాలి. ప్రాథమికంగా రాష్ట్రాల పాత్ర అయిన ఆర్థిక చర్యలను బ్యాంకులపై నెట్టరాదని సెంటర్ ఫర్ పబ్లిక్ పాలసీ ఎట్ ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మేనేజ్మెంట్, బెంగళూరుకు చెందిన చైర్మన్ ప్రొఫెసర్ శ్రీరాం చెప్పారు. తేలిగ్గా డబ్బు లభ్యం కావడం, ప్రభుత్వ జోక్యం ఫలితంగా గత ప్రభుత్వ యాజమాన్యంలోని బ్యాంకులు విపత్కర పరిస్థితులను ఎదుర్కొన్నాయి. ఆర్థికాభివృద్ధికి ఆరోగ్యకరమైన బ్యాంకులను ఫణంగా పెట్టి డబ్బును రుణాలకు వెదజల్లడంతో నిరర్థక ఆస్తులు ఇబ్బడి ముబ్బడిగా పెరిగిపోవడానికి దారితీసింది. ఆర్థిక వ్యవస్థకు మద్దతుగా రుణాభివృద్ధి పునరుద్ధరణకు బ్యాంకులను ఉపయోగించడం భయాందోళనలు కలగజేయడమే కాక,

అనేక ఇబ్బందులుతో కూడు కున్నది. సులభతరమైన రుణాల మంజూరు రుణదాతల ఆస్తుల నాణ్యత, మూలధన సమీకరణపై ప్రతికూల ప్రభావాన్ని కలుగజేస్తుందని ఎస్ అండ్ పి గ్లోబల్ రేటింగ్ విశ్లేషకులు గీతాచూర్ స్పష్టం చేశారు.

పాత కథ పునరావృతం..

గతం నుండి మోడీ ప్రభుత్వం ఏ మాత్రం పాఠాలు నేర్చు కున్నట్లు లేదు. దేశం మొత్తంగా మహమ్మారి కొవిడ్ చుట్టు ముట్టడంతో బ్యాంకులన్నీ నిర్వీర్యంగా మారాయి. అయినప్పటికీ కష్టాల్లో కూరుకుపోయిన ఆర్థిక వ్యవస్థకు జవసత్వాలు కల్పించడానికి బ్యాంకులపై ఆధారపడాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. భారత ప్రభుత్వం ఇప్పటికీ రూ 21 లక్షల కోట్ల ఉద్దీపన ప్యాకేజీలో బ్యాంకులను ప్రధాన భాగ స్వాములుగా చేసింది. ప్రభుత్వం, ఆర్బీఐతో కలిసి సులభతర ద్రవ్య పరపతి మార్గాలకు అవకాశం కలుగజేసి మార్కెట్లోకి పెట్టుబడి ప్రవాహాన్ని ఎక్కువగా రుణాలని బ్యాంకులను కోరింది. నాలుగు దశాబ్దాల్లో మొదటిసారి ఆర్థిక వ్యవస్థ కుదించుకుపోవడంతో ద్రవ్యత అందించడం అవసరమైన విశ్లేషకులు భావిస్తున్నారు. అయితే దానిని సాగదీయరాదని హెచ్చరిస్తున్నారు. ద్రవ్య పరపతి అవకాశాలను విచ్చలవిడిగా తీసుకున్నా అసర్వజ్ఞులు రుణగ్రహీతలకు తిరిగి రుణాలివ్వడం ప్రారంభమైనా ఖచ్చితంగా నిరర్థక ఆస్తులు (పారు బకాయిలు) పెరగడానికి దారి తీస్తుందని ఐసీఐసీఐ సెక్యూరిటీస్ అధిపతి వినోద్ కొర్కె చెప్పారు.

బకాయిల గందరగోళం..

ద్రవ్య లభ్యత సమస్యలు ఎదుర్కోవడం, ప్రభుత్వ వంచనలో ప్రభుత్వ రంగంలోని బ్యాంకులు అగాధంలోకి కూరుకు పోతాయి. గతానికి సంబంధించిన బకాయిల నుండి పూర్తిగా కోలుకోకుండానే ఆర్థిక వ్యవస్థ మందగమనంలో ఉన్నప్పుడు వివేక రహితంగా ఋణాలను మంజూరు చేస్తే బ్యాంకులపరిస్థితి మరింత దిగజారుతుంది. రుణాలు-నిరర్థక ఆస్తుల మధ్యనిప్పుత్తి మార్చి 2021 నాటికి 13 శాతం నుండి 14 శాతానికి పెరుగుతుందని చుగ్ ఆఫ్ ఎస్ & పి గ్లోబల్ సంస్థ అంచనా వేస్తున్నది. ఇది గత ఆర్థిక సంవత్సరంలో ఉన్న 8.5 శాతం కంటే ఎక్కువ. 20 - 2022 ఆర్థిక సంవత్సరంలో పంపిణీచేసిన రుణాలలో సగటున వసూళ్లు కాక రుణాలు 3.7 శాతం పెరుగుతుందని మేము ముందే ఊహించామని చుగ్ సంస్థ తెలిపింది. ప్రైవేటు బ్యాంకుల కంటే ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులు ఎక్కువగా నష్టపోతాయని జోస్యం చెప్పారు. పెద్ద మొత్తంలో పబ్లిక్ నష్టాలను పూడ్చుకోవడానికి ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులకు మూలధనం కావాలి. ఈ సంవత్సరం ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులకు రూ. 31 వేల నుండి రూ. 40 వేల మూలధనం సమకూర్చవలసిన అవసరం ఉందని చుగ్ ముందే చెప్పింది. అంటే భారతదేశ ద్రవ్య రంగం రోజు రోజుకు దిగజారిపోతుందని అర్థమవుతుంది. ద్రవ్య లభ్యతను పెంచుకోవలసిన అవసరం కూడా పెరిగింది. ప్రభుత్వం అనుసరించే విధానాలకు బ్యాంకులు మూల్యం చెల్లించక తప్పదు.

లెనినిజం అంటే ఏమిటి?

మార్క్స్ మెమోరియల్ లైబ్రరీ

నిర్దిష్ట పరిస్థితుల నేపథ్యంలో లెనిన్ ఆలోచన విప్లవ కార్యాచరణ, బలమైన సిద్ధాంత అవగాహన ప్రాతిపదికగా ఉంటుందని మార్క్స్ మెమోరియల్ వివరించింది.

చరిత్ర, తత్వశాస్త్రం, ఆర్థికశాస్త్రం, పర్యావరణం మధ్య ఉన్న సంబంధాల గురించి పూర్తి సమాధానాలు ఇవ్వడమే మార్క్సిజం యొక్క విశిష్టత. అయితే మనం తరచుగా 'మార్క్సిజం-లెనినిజం' గురించి వింటాము. లెనినిజం అంటే ఏమిటి? అన్న దాని గురించి, కొన్ని సందర్భాలలో అది ఒక సిద్ధాంతంగా (మార్క్స్), విప్లవ కార్యాచరణగా (లెనిన్) వివరించబడుతుంది.

అది చాలా వరకు సులభంగా ఉండవచ్చు. వర్గసమాజము-పెట్టుబడిదారీ విధానము-దాని చలనశక్తి యొక్క సైద్ధాంతిక విశ్లేషణతో మార్క్సిని, ఏంగెల్స్ లు ప్రారంభించారు.

అయితే వారు సమాజాన్ని మార్చడానికి అంకితమయ్యారు. వారి కాలంలో యూరోపియన్ రాజకీయ ఉద్యమాలను అత్యంత సన్నిహితంగా అధ్యయనం చేశారు.

రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాత, సోవియట్ రష్యా ప్రథమ అధినేత అయిన వ్లాదిమిర్ ఇల్లిచ్ లెనిన్ 2017 అక్టోబరు విప్లవానికి ముందు ఆ తర్వాత అనేక రచనలు జేశారు. మార్క్స్, ఏంగెల్స్ ల పెట్టుబడిదారీ విధానం, విప్లవ సిద్ధాంతం, ఆచరణను అభివృద్ధిచేయుటలో లెనిన్ ప్రధాన పాత్ర వహించాడు.

ప్రసిద్ధమైన కొన్ని రచనలపై కేంద్రీకరిద్దాం. ఈ రచనలన్ని ఉద్యమం మధ్యలోనూ, ఆయన కాలంలోని నిర్దిష్ట పరిస్థితులు, స్థానంకు సంబంధించి ఉంటాయి. అవి అన్ని విప్లవ కార్యాచరణకు, విప్లవ సిద్ధాంతాన్ని ముందుకు తీసుకుపోయే విధానాలకు సంబంధించినవి.

వాటిలో లెనిన్ ను బోల్షివిక్ నాయకుడుగా గుర్తింపు తెచ్చినది, ప్రసిద్ధి

చెందినది ఏమి చేయాలి? అనే రచన. జారిస్టు రష్యాలో వామ పక్ష, ప్రగతిశీల శక్తులు విడి విడిగా, నిరుత్సాహ వాతావరణంలో ఉన్న 1902వ సంవత్సరంలో లెనిన్ ఈ గ్రంథాన్ని రచించాడు. ఆ రచన

'తరువాత అడుగు ఏమిటి' అన్న అంశంపై దృష్టి పెట్టబడింది.

లెనిన్ విప్లవకర రాజకీయ పార్టీ ఆవశ్యకతతో ప్రారంభించాడు. 'విప్లవం అనేది మూసపోసినట్లు ఉండదని లెనిన్ ప్రకటించాడు. అది పోరాటాల దశలో అభివృద్ధి చెందుతుందని, ఆ క్రమంలో కార్మికులే మేధావులుగా ముందుకు వస్తారని తెలిపాడు.

సిద్ధాంతం లేకపోతే కార్మికవర్గం పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని సంస్కరించాలన్న డిమాండ్ కు, పెట్టుబడిదారీ విధానంలో తమ పరిస్థితులను మెరుగుపరుచుకోవడానికి పరిమితమవుతుంది. విప్లవకారుల యొక్క బలమైన సంస్థ (పార్టీ లేదా ట్రేడ్ యూనియన్) లేకుండా జరిగే పోరాటాలన్ని వర్గ పోరాటాలు కావు.

జారిస్టు వ్యతిరేక రైతు, అరాచక వాద సంస్థలతో సహా ఐక్యతకై లెనిన్ వాదించాడు. ఐక్య ఉద్యమానికి అవసరమైన డిమాండ్ లు, నినాదాలు (రోట్స్, భూమి, శాంతి) విశాల ప్రాతినిధ్యం కలిగిన బాధ్యతా యుతమైన నిర్మాణ సంస్థల (సోవియట్) ఏర్పాటు 1917 అక్టోబరు విప్లవ విజయానికి ప్రాతిపదిక అయ్యాయి. అయితే సిద్ధాంతం-ఆచరణ వేరు వేరు కాదు, అవిభాజ్యమైనది అన్నది ప్రధానం. సోషలిజం సాధించడానికి, విప్లవ అవగాహనను అభివృద్ధి చేయడానికి ట్రేడ్ యూనియన్ చైతన్యాన్ని పెంపొందించవలసిన అవసరం ఉన్నదని లెనిన్ వాదించాడు.

ఈ సైద్ధాంతిక భావజాలం లెనిన్ విప్లవానంతర రచనలు, కార్యాచరణలో కొనసాగింది. మొదటి ప్రపంచయుద్ధకాలం మధ్య 1916లో పెట్టుబడిదారీ విధానపు అత్యున్నత దశే 'సామ్రాజ్యవాదం' అన్న గ్రంథాన్ని రాశాడు. సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య జరిగిన యుద్ధం ఫలితంగా సైనికులు, పౌరులు లక్షల సంఖ్యలో చనిపోయారు. అయితే, ఈ యుద్ధాన్ని ప్రముఖ వామపక్ష, కార్మికోద్యమ విభాగాలు, కార్మిక ఉన్నతులు బలపరిచారు.

లెనిన్ ప్రవాసంలో ఉన్నప్పుడు పుస్తకాన్ని రాసినందున ఎలాంటి ఆంక్షలు లేకుండా రష్యాలో దీనిని ప్రచురించడానికి అవసరమైన సాంకేతిక జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాడు. రష్యా స్థానంలో ఇతర దేశాల పెట్టుబడిదారీ దేశాల (జపాన్ తదితర) సమస్యలను ఉదహరించాడు. అయితే అసలు లక్ష్యం యుద్ధ మూల కారణాలను వివరించడం. ప్రత్యేకించి ద్రవ్య పెట్టుబడి, గుత్త పెట్టుబడిదారుల పెరుగుదల,

లెనినిజం అంటే ప్రత్యేక పరిస్థితుల నేపథ్యంలో బలమైన సిద్ధాంతప్రాతిపదికగా విప్లవ కార్యాచరణ అని కొంతమంది, మార్క్సిజం దానికి భిన్నంగా కేవలం సిద్ధాంతమని కొందరు వాదిస్తుంటారు. అయితే ఇది అనవసరమైన వాదన మార్క్స్-ఏంగెల్స్ లు ఇద్దరు సిద్ధాంతం-ఆచరణ ఐక్యత గురించి వాదించారు. ప్రపంచాన్ని మార్చడానికి సిద్ధాంత-ఆచరణలను వేరు చేసే చూడరాదు. అవి అమలుచేయడమంటే అగ్ర దశ పార్టీ అవసరాన్ని గుర్తించడమని మార్క్స్ సిద్ధాంతం, ఆచరణ స్పష్టం చేస్తున్నది.

యుద్ధానికి మద్దతుగా ఉన్న గుత్త పెట్టుబడిదారుల గురించి తెలియజేయడం. అదే విధంగా సామ్రాజ్య వాదులు తమ మార్కెట్ల కోసం సరిహద్దుల విభజనకోసం సాగిస్తున్న యుద్ధాల లక్షణాలను బహిర్గతం చేయడం. రుణ ఊబిలో కూరుకుపోయిన దేశాలపై (నేడు తృతీయ ప్రపంచదేశాలు) పై అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలు (నేటి జి8 దేశాలు) ఆధిపత్యం చెలాయించడానికి జరుగుతున్న యుద్ధాలని సైద్ధాంతికంగా నిరూపించాడు.

లెనిన్ ప్రవాసం నుండి రష్యాకు తిరిగివచ్చిన అనంతరం, అక్టోబరు విప్లవానికి కొన్ని వారాల ముందుగా 1917 ఆగస్టులో 'రాజ్యం-విప్లవం' రచనను పూర్తిచేశాడు. యుద్ధంలో ఉన్న పెట్టుబడిదారీ దేశాలు స్వభావంలో భిన్నంగా ఉన్నా ఆయా దేశాల లక్షణం తమ దేశాలలోని, వలసదేశాలలోని కార్మికులను, ఇతర శ్రామికులను దోపిడీ చేయడమేనని విశ్లేషించాడు. రాజ్యాన్ని గురించి మార్క్స్, ఎంగెల్స్ ల విశ్లేషణను పునరుద్ఘాటించాడు. అంతిమంగా అది వర్గ ప్రయోజనాలను రక్షిస్తుందని, అధికారంలో ఉన్న వర్గానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందని చెప్పాడు. ప్రతిచోట, ప్రతి ఒక్కరు సర్వసాధారణంగా ప్రజాస్వామ్యాన్ని గురించి మాట్లాడతాడు. కాని మార్క్సిస్టులు 'అది ఏ వర్గానికి' అని అడగటం మరిచిపోరు.

పారిస్ కమ్యూన్ (1871) ను కర్మశంగా అణచివేసిన సందర్భాన్ని ఉదహరిస్తూ రాబోవు కాలంలో రానున్న పోరాటాలు, సవాళ్ళ తీవ్రతను లెనిన్ ముందుగానే ఊహించాడు. ఎవరి ప్రయోజనాలకు ప్రమాదం రానున్నదో నమ్మిన సోషలిస్టులు (అనేకమంది సోషలిస్టులు రష్యా యుద్ధాన్ని కొనసాగించడానికి మద్దతిస్తున్నారు). తటపటాయిస్తూ సోషలిజాన్ని అంగీకరిస్తున్నారు.

సోషలిజం ప్రారంభ దశలో మార్క్స్ నిర్వచించిన 'కార్మిక వర్గ నియంతృత్వా'న్ని ధృవసంకల్పంతో అమలు జరపాలని లెనిన్ నొక్కి చెప్పాడు. విప్లవం అంతిమలక్ష్యం వర్గరహిత సమాజమయినపుడు 'ప్రతి ఒక్కరు తమ అవసరాలకు అనుగుణంగా' పొందడమని చెప్పాడు. మధ్యంతర దశగా నిరంకుశ రాజ్య వ్యవస్థ స్థానంలో కార్మికవర్గ పని ప్రదేశాలలో, సమాజాలలో నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం అమలు చేయాలని లెనిన్ వాదించాడు. విప్లవకాలం, సోవియట్ల అధికార స్థాపనలో నాడున్న సమస్యలను విశదీకరిస్తూ 'అతివాద కమ్యూనిజం- ఒక బాలారిష్టం' అను వ్యాసాన్ని లెనిన్ రాశాడు. అదే సందర్భంలో ఎత్తుగడలు (స్వల్పకాలంలో అనుసరించేవి) వ్యూహం (దీర్ఘకాలిక లక్ష్యం) మధ్య ఉన్న తేడాను మరోసారి నొక్కి చెప్పాడు.

యుద్ధానంతరం సోషలిజం ఆవిర్భవించిన నూతన పరిస్థితులు (విప్లవ ప్రతీఘాతకులు, వారి మిత్రులు, జపాన్ జోక్యందారుల ప్రమాదం ఉన్న సందర్భం), ప్రతిచోటా విప్లవోద్యమాలు ఓటమి పాలవుతున్న క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో ప్రగతిశీల శక్తులతో కూడిన పెట్టుబడిదారీ వ్యతిరేక

ఐక్యసంఘటనతో పనిచేయవలసిన అవసరాన్ని గురించి లెనిన్ చెప్పాడు. దానిలో బ్రిటన్ లోని అతివాద కమ్యూనిజం గురించి ప్రస్తావించాడు. పార్లమెంట్ ఎన్నికలలో పాల్గొనడంపై ఉన్న చింతను ఐక్య కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఏర్పడటానికి గల అడ్డంకులు, కొత్తగా ఏర్పడిన కమ్యూనిస్టు పార్టీని పాత కమ్యూనిస్టు పార్టీతోనూ, బ్రిట్ యూనియన్ అవకాశవాద, సోషలిస్టు- జాతీయ దురహంకార లేబర్ పార్టీతో విధంగా అనుసంధానించాలన్న అంశంపై చర్చలు ప్రారంభమయ్యాయి. అది సిల్వియా పాన్ క్రస్ట్ స్థానంపై వ్యాఖ్యానించింది. పార్లమెంట్ పైన విచ్చిన్నకరమైన యుద్ధంపై లేబర్ పార్టీ నాయకత ఖైదీ అనేకమంది కమ్యూనిస్టులు ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశారు. బ్రిటన్ పార్లమెంట్ సభ్యుడుగా ఉన్న కమ్యూనిస్టు విల్లీ గల్లాచర్ పైన, పార్లమెంట్ ఎన్నికల్లో పాల్గొనడానికి వ్యతిరేకంగా వాదించాడు.

బ్రిటీష్ కమ్యూనిస్టులు ఐక్యమై ఒకే కమ్యూనిస్టు పార్టీగా ఏర్పడాలని, పార్లమెంట్ ను నిజమైన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థగా మార్చడానికి ఎన్నికల్లో పాల్గొనాలని తెలిపి వాదించాడు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ పవిత్రంగా ఉండాలన్న పాన్ క్రస్ట్ నివేదిక ను పోషాటూ, అర్థం చేసుకున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ లేబర్ పార్టీతో కలిసి పోవాలని లేదా ఎడంగా వెళ్లాలని ఆ నివేదిక ప్రస్తావించలేదు. కొత్త కమ్యూనిస్టు పార్టీ రాజకీయ కార్యాచరణలోనూ, ప్రకారం-ద్యమాలలో స్వతంత్రతను కాపాడుకుంటూ లేబర్ పార్టీతో కలిసి పనిచేయాలని పాన్ క్రస్ట్ నివేదిక తెలిపిందని లెనిన్ అన్నాడు.

కాబట్టి లెనినిజం నేడేమిటి? రష్యా విప్లవం ప్రత్యేక పరిస్థితుల్లో సిద్ధాంతంగా ఆచరణను అభివృద్ధి చేయుటలో లెనిన్ గొప్ప పాత్ర నిర్వహించాడు. మార్క్స్ మెమోరీలు లైబ్రరీ మరియు వర్క్స్ స్కూల్ లో జోనాతన్ వైట్ ఆన్ లైన్ లో ప్రచురించిన లెనిన్ కాలం నాటి పరిస్థితులను అధ్యయనం చేయుటం ద్వారా విప్లవ ఫారాలు నేర్చుకోగలమని చెప్పారు.

లెనినిజం అంటే ప్రత్యేక పరిస్థితుల నేపథ్యంలో సిద్ధాంతప్రాతిపదికగా విప్లవ కార్యాచరణ అని కొంతమంది, మార్క్సిజం ధానికి భిన్నంగా కేవలం సిద్ధాంతమని కొందరు వాదిస్తుంటారు. ఇది అనవసరమైన వాదన మార్క్స్-ఎంగెల్స్ లు ఇద్దరు సిద్ధాంత-ఆచరణ ఐక్యత గురించి వాదించారు. ప్రపంచాన్ని మార్చడానికి సిద్ధాంత-ఆచరణలను వేరు చేసి చూడరాదు. అవి అమలుచేయ వలసిన అగ్ర దశ పార్టీ అవసరాన్ని గుర్తించడమని మార్క్సిస్ట్ సిద్ధాంతం, ఆచరణ నృప్తం చేస్తున్నది.

కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో నిర్మాణయుతమైన విప్లవకర ప్రతిదేశంలో అన్నివర్గాలను ముందుకు నడిపిస్తుందని, వర్గరహిత సమాజ పరివర్తన కాలంలో కీలక పాత్ర వహిస్తుందని మార్క్స్, ఎంగెల్స్ నిర్ణయం చేశారు.

ప్రజా విప్లవ ప్రత్యామ్నాయం

(కమ్యూనిస్టు పార్టీల సమాచారం)

ఎం.సి. వెంకటేశ్వర్లు

వెనుజులా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, హోంలాండ్ ఫర్ ఆల్ పార్టీ, యునైటెడ్ లెఫ్ట్, మార్క్సిస్టు క్లాస్ స్ట్రగుల్ కరెంట్, రివల్యూషనరీ వర్కర్స్ పార్టీ, ఎంబిఆర్, అటానమస్ నెట్వర్క్ ఆఫ్ కమ్యూనిస్ట్స్, నేషనల్ కమిటీమెంట్ తదితర పార్టీలన్నీ కలిసి సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, వాస్తవికమైన ప్రజా విప్లవ ప్రత్యామ్నాయాన్ని నిర్మించారు.

ప్రస్తుత విభిన్న వర్గాల డిమాండ్లు, పోరాటాలు, రాజకీయ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ఈ ప్రత్యామ్నాయం ఆవిర్భవించింది. తక్కువ వేతనాలు, అధిక జీవన వ్యయం, ధరల నియంత్రణ లేకపోవడం, వ్యవస్థ పతనం, అవినీతి, హింసాత్మక ఘటనలు, పెరగడం, భూస్వాముల, జాతీయ ప్రభుత్వ అణచివేత చర్యల నేపథ్యంలో అనివార్యంగా ఈ ప్రత్యామ్నాయ నిర్మాణం అవసరమైంది. వెనుజులా పెట్టుబడిదారీ విధానం ఫలితంగా అన్ని విపత్తులను మెజారిటీ ప్రజలు అనుభవిస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాద జోక్యాన్ని, ప్రభుత్వ బూర్జువా విధానాలను ఈ ప్రత్యామ్నాయం తిరస్కరిస్తుంది.

ప్రజాధరణ కలిగిన ప్రత్యామ్నాయం సామ్రాజ్యవాద అనుకూల మితవాదుల కుట్రలను తిప్పి కొడుతుంది. అవకాశాలు కలిగితే దేశ అధికారాన్ని చేపడుతుంది. రాబోవు ఎన్నికల్లో ప్రజలు పెద్ద ఎత్తున పాల్గొని సోషలిస్టు రాజకీయ పథకాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లడానికి సహకరించాలని వెనుజులా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రకటించింది.

దేశం ఎదుర్కొంటున్న బహుళ సమస్యల పరిష్కారానికి స్వల్పకాలిక, మధ్య, దీర్ఘకాలిక విధానాలను ప్రత్యామ్నాయం అమలు చేస్తుంది. ఛావెజ్ ప్రభుత్వం సాధించిన విజయాలను కాపాడుకుంటూ, ఆయన నిర్మించిన ప్రజా పోరాటాలను కొనసాగించడానికి కట్టుబడి ఉంటుంది. ప్రజా ప్రయోజనాలను, వారి అభీష్టాన్ని గౌరవిస్తుంది. ప్రజల ఉన్నత జీవనాన్ని, వారి ప్రాథమిక హక్కులను కాపాడటానికి నిబద్ధతను చాటుకుంటుంది.

సామ్రాజ్యవాదుల దాడులు, ఆంక్షలకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక వర్గం, గ్రామీణ ప్రాంత ప్రజల గౌరవ ప్రదమైన జీవన పరిస్థితులు, పనికి ప్రత్యామ్నాయం పోరాడుతుంది. సోషలిజం లక్ష్యంగా విప్లవ ప్రజాస్వామ్య నిర్మాణం కొరకు కృషి చేస్తుంది. క్షేత్రస్థాయిలో కార్మికులు, గ్రామీణ ప్రజలు, ఇతర వర్గాలను ఐక్యం చేయటం ద్వారా ప్రజామోడ ప్రత్యామ్నాయం తన లక్ష్యాలను సాధించడానికి కృషి చేస్తుందని వెనుజులా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రకటించింది.

2. హిరోషిమా, నాగసాకి మారణకాండకు 75 సంవత్సరాలు..

ప్రపంచానికి భీతిగొల్పిన 'రోజు 75వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా స్పెయిన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిరాయుధీకరణ, ప్రపంచ శాంతిని

కోరుకుంటూ ప్రకటనను విడుదల చేసింది.

వర్గ సమాజంలో యుద్ధం అంతిమ పరిష్కారం. కాని పాలకవర్గాలు తమ రాజకీయ, ఆర్థిక లక్ష్యాలను సాధించుకోవడానికి యుద్ధాన్ని ఉపయోగించుకుంటున్నారు. ఆస్తలు, మానవ విధ్వంసానికి పాల్పడుతున్నారు.

ప్రపంచ వ్యాపితంగా 2019లో ఆయుధాలకు 1.8 బిలియన్ యూరోలు ఖర్చు చేశాయి. అంతకుముందు సంవత్సరం కంటే 3.6 శాతం ఎక్కువ 2010 నుండి అత్యధికం. దీనికి కారణం ప్రస్తుత సంక్షోభంలో పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని బ్రతికించుకోవడం కోసమే సామ్రాజ్యవాదులు తెగబడుతున్నారు. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం సైనిక

నేడు పెట్టుబడిదారీ దేశాలు ఎదుర్కొంటున్న ఇబ్బందులను అధిగమించడానికి ఆయా దేశాలు ఆయుధ పోటీకి తలపడుతున్నాయి. అనేక దేశాలలో సైనిక స్థావరాలున్నాయి. అత్యంత అధునాతనమైన హైపర్ సోనిక్ ఆయుధాలు వచ్చాయి. 5జి సాంకేతిక విజ్ఞానంలో డ్రోన్లతో బాంబులు వేసే అవకాశం వచ్చింది. రష్యాతో గతంలో చేసుకున్న అణ్వాయుధ ఒప్పందాలను అమెరికా తిరస్కరిస్తున్నది. ప్రపంచాధిపత్యానికై సామ్రాజ్యవాదులు చేస్తున్న దాడుల ఫలితంగా వివిధ దేశాల సార్వభౌమాధికారం నాశనమవుతున్నది.

ఖర్చు 5.3 శాతం పెంచింది. సైనిక ఖర్చు 732000 మిలియన్ డాలర్లు. ప్రపంచ దేశాలు పెడుతున్న ఖర్చులో 38 శాతం దీని కొరకు అన్నది ప్రశ్న. శాంతిని కాపాడుటకా? కాదు.

పెట్టుబడిదారీ విధాన సంక్షోభం (1873-1929) పరిష్కారానికి మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం వచ్చింది. తమ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా వలసలను పంచుకోవడం, ప్రపంచాధిపత్యానికి జరిగిన యుద్ధంలో సైనికులు 90 లక్షల మంది పౌరులు 70 లక్షల మంది చనిపోయారు. ఆకలి, వ్యాధులతో మరో 60 లక్షల మంది మరణించారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం 1929-30 సంక్షోభ కాలంలో వచ్చింది. ఆ యుద్ధంలో సుమారు 6 కోట్ల మంది మృత్యువాతపడ్డారు. 10 కోట్ల మంది ఉండవచ్చని మరొక అంచనా. ఏకైక సోషలిస్టు దేశం యు.ఎస్.ఎస్.ఆర్.ను భూస్థాపితం చేయడం, ప్రపంచాన్ని పునర్విభజన చేసుకోవడానికి సామ్రాజ్యవాదులు సృష్టించిన యుద్ధం. ఈ యుద్ధంలో నాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు బ్రూమన్ జపాన్ పై ఆటంబాంబులు వేయడానికి ఆదేశించాడు. 1945 ఆగస్టు 6న హీరోషిమా, ఆగస్టు 9న నాగసాకీలపై అమెరికన్ ముప్పురులు అణుబాంబులను వేశారు. ఆ బాంబుదాడుల్లో రెండు పట్టణాల్లో 2,10,000 మంది ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోయాయి. సంవత్సర కాలంలో మరో 5 లక్షల మంది చనిపోయారు.

నేడు పెట్టుబడిదారీ దేశాలు ఎదుర్కొంటున్న ఇబ్బందులను అధిగమించడానికి ఆయా దేశాలు ఆయుధ పోటీకి తలపడుతున్నాయి. అనేక దేశాలలో సైనిక స్థావరాలున్నాయి. అత్యంత అధునాతనమైన హైపర్ సోనిక్ ఆయుధాలు వచ్చాయి. 5జి సాంకేతిక విజ్ఞానంలో డ్రోన్లతో బాంబులు వేసే అవకాశం వచ్చింది. రష్యాతో గతంలో చేసుకున్న అణ్వాయుధ ఒప్పందాలను అమెరికా తిరస్కరిస్తున్నది. ప్రపంచాధిపత్యానికై సామ్రాజ్యవాదులు చేస్తున్న దాడుల ఫలితంగా వివిధ దేశాల సార్వభౌమాధికారం నాశనమవుతున్నది.

సోషలిస్టు సమాజం కొరకు విప్లవాన్ని ముందుకు తీసుకు వెళ్లడానికి అంతర్జాతీయ కార్మిక వర్గం జరుపుతున్న పోరాటాలకు సామ్రాజ్యవాదుల యుద్ధాలు అడ్డంకిగా ఉన్నాయి. సోషలిస్టు సమాజ నిర్మాణ లక్ష్యాన్ని చేరుకోవాలంటే శాంతి కావాలి. కార్మిక వర్గం శాంతి కొరకు పోరాడాలి. శాంతి స్థాపనకు, యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా సమాజంలోని వివిధ వర్గాలతో విస్తృత సంఘటనలను నిర్మించాలి. భవిష్యత్తు సమాజ నిర్మాణానికి, మానవ విధ్వంస నివారణకు సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక వేదికలను నిర్మించడమే కార్మికవర్గ ప్రథమ లక్ష్యంగా ఉండాలి.

3. 93 సంవత్సరాల యువ కమ్యూనిస్టుల పోరాటాలు

బ్రెజిల్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ

బ్రెజిల్ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి అనుబంధంగా యువ కమ్యూనిస్టు సంస్థ 1927 ఆగస్టు 1న ఆవిర్భవించింది. కార్మిక వర్గ పోరాటాలలో ఆగస్టు 1 ఒక మైలురాయి. అప్పటి నుండి యువ కమ్యూనిస్టులు వర్గ పోరాటాలలో అనేక విజయాలను సాధించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీకే కాక

మొత్తం కార్మిక వర్గానికి క్రియాశీలమైన మార్గాలను, నూతన రూపకల్పనలో యువ కమ్యూనిస్టులు ఆదర్శంగా నిలిచారు.

వారు మొదటగా 1920లో విద్యార్థి ఉద్యమాన్ని 1930లో ఫాసిస్టులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడారు. యుఎస్.ఎస్.ఆర్. చేయుట ద్వారా ఫాసిస్టుల యాక్సిస్ సైన్యాలు (జర్మనీ + ఇటలీ) బ్రెజిల్లో ప్రవేశించడానికి వ్యతిరేకంగా నిర్మాణాత్మక పోరాడారు. ఆ తరువాత జరిగిన అనేక ఉద్యమాలలో గణనీయ పాత్ర నిర్వహించారు. అనేక నేర విచారణలను ఎదుర్కొన్నారు. 3 మంది నాయకులను కోల్పోయింది. నియంతృత్వ ప్రభుత్వం నాయక ఉద్యమకారులు, సహాయకులను హత్యలు చేయించింది.

సోషలిస్టు వ్యవస్థ కూలిపోయిన తరువాత యువ కమ్యూనిస్టు తీవ్ర ఇబ్బందులు ఎదుర్కొన్నది. కార్మిక వర్గం, యువ కమ్యూనిస్టు ఇబ్బందులను అధిగమించి బ్రెజిల్ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి జీవం పోశారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ పునర్నిర్మాణంలో ప్రధాన పాత్ర వహించారు.

ఈ క్రమంలో యువ కమ్యూనిస్టు తనకు తానుగా పుర్తిని చేందింది. 2006లో కొద్దిమంది

సమీకరించబడగా నేడు బలమైన సంస్థగా రూపొందింది. నేడున్న మితవాద ప్రభుత్వ అనేక నిర్బంధాలకు గురి చేస్తున్న అయినప్పటికీ ఫాసిస్టు విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని శోధించి కమ్యూనిజం కోసం జరిగే పోరాటాలలో సమన్వయం చేసుకుంటుంది. 93 సంవత్సరాల పోరాటాలలో రాటు తేలిన యువ కమ్యూనిస్టు యూనియన్ ను బ్రెజిల్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సభ్యుడిగా డి అలివీరా ప్రశంసిస్తూ ప్రతి యువకుడు కమ్యూనిస్టు కాడ, అందుకే ప్రతి కమ్యూనిస్టు యువకుడే అని వ్యాఖ్యానించాడు.

కమ్యూనిస్టు యూత్ యూనియన్ చిరకాలం వర్ధిల్లాలి.

బెలారస్ స్వాతంత్ర్యానికి మేము మద్దతిస్తాం

హంగరి వర్కర్స్ పార్టీ

బెలారస్ స్వాతంత్ర్య రక్షణకు 1994 నుండి సాధించుకున్న విజయాలను కాపాడుకొనుటకు పోరాడుతున్న బెలారస్ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి హంగరివర్కర్స్ పార్టీ సంఘీభావం తెలుపుతూ ప్రకటన విడుదల చేసింది. బెలారస్కు నాయకత్వం వహించడానికి ఆ దేశ ప్రజలే నిర్ణయించుకుంటారు. బెలారస్ అంతర్గత వ్యవహారాలలో విదేశీ జోక్యాన్ని హంగరి వర్కర్స్ పార్టీ ఖండించింది. అమెరికా, ఇ.యు లకు బెలారస్ను అధీనదేశంగా చేసుకోవడానికి, స్వాతంత్ర్యాన్ని నామరూపాలు లేకుండా చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయని హంగరి వర్కర్స్ పార్టీ ప్రకటనలో తెలిపింది.

బెలారస్ అధ్యక్షుడు ఆదేశాన్ని విదేశీ పెట్టుబడికి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అనుమతించడు. ప్రధాన పెట్టుబడిదారీ దేశాలన్నీ సంక్షోభంలో ఉన్నాయి. తమ దేశాల గుత్త పెట్టుబడిదారులకు మార్కెట్లను సంపాదించి పెట్టడం

ద్వారా సంక్షోభం నుండి బయటపడాలని చూస్తున్నాయి. బెలారస్ వ్యవసాయరంగాన్ని, పరిశ్రమలను స్వాధీనం చేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

పెట్టుబడిదారీ సంస్కరణలు హంగరి ప్రజలను ఏ స్థాయికి దిగజార్చాయో హంగరి కమ్యూనిస్టులకు తెలుసు. బెలారస్ ప్రజలకూ పెట్టుబడిదారీ సంస్కరణలు తీవ్ర నష్టం చేస్తాయి. ఆ దేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని రక్షించుకోవడం, వారి జీవితాలను స్వయంగా చక్కదిద్దుకోవడానికి బెలారస్ ప్రజలు, కమ్యూనిస్టులు చేస్తున్న పోరాటాలను హంగరి కమ్యూనిస్టు పార్టీ అభినందించింది.

విభేదాలు ఎందుకు పనికిరావు. దాంతో పాటు ఆర్థిక వ్యవస్థపై కొవిడ్-19 ప్రభావం భారీగా ఉన్నది. అంతా బావుంటుందని భావించే పాశ్చాత్య దేశాలలో సైతం అసమానతలు తీవ్రంగా ఉన్నాయి. ఆహారం కొరకు బారులు తీరుతున్న జనమే సాక్ష్యం. పేదల జీవితాలు మరింత దిగజారిపోతున్నాయి. వైరస్ మూలంగా ప్రపంచ వ్యాపితంగా శరణార్థుల శిబిరాలలో తెలియని భయం చుట్టుముట్టింది. ఈ నూతన పరిస్థితుల్లో అణ్ణాయుధ నిరోధక ఒప్పందం పునరుద్ధరణ రానున్నది. మనం ఈ సందర్భంలో అణు నిరాయుధీకరణ సమస్యను తిరిగి ఎజెండాలోకి తీసుకురావాలని డిమాండ్ చేయాలి.

అణ్ణాయుధాలు లేని ప్రపంచం కొరకు రూపొందించబడిన అణు నిరాయుధీకరణ ఒప్పందం (ఎన్.పి.టి) 1960లో జరిగింది. క్షేత్రస్థాయిలో అణ్ణాయుధాల నిర్మూలన విజయవంతం కాలేదు. అయినప్పటికీ

ప్రజల రక్షణ అవసరాలు తీర్చే విధంగా ప్రపంచాన్ని నిర్మించడానికి మనం గతం కంటే రెండింతలు ప్రయత్నాలు జరగాలి. పేదరికం, మానవ హక్కుల ఉల్లంఘన, పర్యావరణ ధ్వంసం, సైబర్ టెర్రరిజం, వ్యాధులు ఇవన్నీ భద్రతకు ప్రమాదాలు. వచ్చే సంవత్సరం ఎన్.పి.టి మహాసభ జరిగినపుడు పరస్పరాధారిత ప్రపంచానికి ప్రజల జీవితాలను కాపాడటానికి, జీవన కాలాన్ని పెంచడానికి, ప్రపంచ సవాళ్లను అధిగమించడానికి అవసరమైన వనరులను మళ్లించడానికి తగిన చర్యలను తప్పక అమలు జరపాలి. ఈ సంవత్సరం బ్రిటన్ వ్యూహాత్మక రక్షణ, భద్రతపై సమీక్ష జరపాలి. వృధాగా ఆయుధాలపై ఖర్చుపెట్టడాన్ని మనం ప్రశ్నించవలసిన అవసరం ఉన్నది. పరిశ్రమలను, ఉద్యోగాలను కాపాడుకొనుటకు పెద్దఎత్తున ప్రభుత్వం నిధుల సమీకరణ చేపట్టుట, రక్షణ నిధులను మళ్లించుటపై ఒత్తిడి చేయాలి.

గణనీయమైన పురోగతి జరిగింది. ప్రపంచ భద్రతకు సంబంధించి ఐక్యరాజ్యసమితి నిరాయుధీకరణ కమిషన్ మిట్ సెన్, జోనాతన్ గ్రనాఫ్ తో అమెరికన్ బార్ అసోసియేషన్ నుండి జూమ్ కాన్ఫరెన్స్ ద్వారా జరిగిన చర్చలలో నేను పాల్గొన్నాను. ఎన్.పి.టి ప్రచ్ఛన్న యుద్ధం తీవ్రంగా ఉన్నా 1968లో జరిగిందని జోనాతన్ గుర్తు చేశాడు. అది ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా, మధ్యాసియాలో అణ్వాయుధాలు లేని ప్రాంతంగా చేయడంలో విజయవంతం అయిందని అన్నాడు.

వచ్చే సంవత్సరం జరిగే మహాసభ అనేక సమస్యలను ఎదుర్కొనున్నది. కొరియాతో ఆరుదేశాలు జరిపిన సమావేశం కొలిక్కి రాలేదు. కొరియా ద్వీపకల్పాన్ని అణ్వస్త్ర రహిత ప్రాంతంగా చేయడానికి డొనాల్డ్ ట్రంప్-కింజోంగ్ ఉన్ మధ్య జరిగిన సమావేశం ఆశాజనకంగా ఉంది. అయితే అమెరికా, చైనా మధ్య ఉద్రిక్తతలు తగ్గవలసిన అవసరం ఉంది. కరోనా వైరస్ వచ్చిన తరువాత ట్రంప్ చైనా వ్యతిరేక ధోరణికి ఆజ్ఞం పోస్తున్నాడు. అణు విసర్జన దేశాలుగా చేయడానికి ఇండియా, పాకిస్థాన్ ల మున్సిపాలిటీ, ఇతర ప్రజాసంస్థల్లో కొన్నిలక్షగా, శాసనసభ్యులుగా, మంత్రులుగా బాధ్యతలు నిర్వహించే హిందూ సంగాతనిష్ఠులు తమ ప్రభుత్వ అధికారాలను ఉపయోగించి హిందువుల ప్రయోజనాలను కాపాడుట, వాటిని ముందుకు తీసుకుపోయే ఆలోచనతో ఉండాలి. ఆ సందర్భంలో ఇతరుల చట్టబద్ధ ప్రయోజనాలకు, మన దేశానికి అమితంగా సేవచేసే వారికి నష్టం కలిగించరాదు. ఈ పరిమితులను అర్థం చేసుకొని కార్యకర్తలు పనిచేస్తారు. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఏది మంచో వారు అదే చేస్తారని హిందూ మహాసభ భావిస్తుంది. ఆ మేరకు వారు చేయడానికి విఫలం కాకుండా ఉంటే వారికి అభినందనలు.

వారంతట వారే విముక్తులవుతారు. వారి చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళు కూడా క్రమంగా తొలగిపోతాయి.

బ్రిటీష్ ప్రభువులతో బాధ్యతాయుతమైన సహకారం సైక్లోకాన్ ప్రతి నిబద్ధత మాత్రమే కాదు వాస్తవంగా అది త్వరలో ముస్లింలతో మా మహాసభ జట్టు గట్టడానికి వీరసావర్కర్ నాయకత్వంలోని మహాసభ 1942లో ముస్లింలీగ్ తో కలిసి మిశ్రమ ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసే సావర్కర్ నాగపూర్ సభలో హిందూ మహాసభ-ముస్లింలీగ్ ముఖ్య బలపరుస్తూ ఉపన్యసించాడు. ఆ సభలో సహేతుకమైన కారణాల ముందుకు పోగలమని హిందూ మహాసభకు తెలుసు. ఇటీవల ముస్లిం మిశ్రమ ప్రభుత్వ ఏర్పాటుకు ముస్లింలీగ్ చేసిన ఆహ్వానాన్ని స్వీకరించే మహాసభ ఆహ్వానించడమే సాక్ష్యం. బెంగాల్ విషయం వనరులను తెలిసిందే. కాంగ్రెస్ లీగ్ తో ఎంతో అణుకువగా ఉన్న ముస్లింల సభ్యులకు సంతోషంగా లేకపోవడంతో ఫజుల్ హక్ నాయకుల మిశ్రమ ప్రభుత్వం ఏర్పాటుకు హిందూ మహాసభతో సంబంధం ప్రముఖ హిందూ మహాసభ నాయకుడు శ్యాంప్రసాద్ ముఖర్జీ సంవత్సరానికి పైగా మిశ్రమ ప్రభుత్వ ఫలితం మరో నిరాశాపరికరం ఒప్పందం జరగాలి.

ప్రజల రక్షణ అవసరాలు తీర్చే విధంగా ప్రపంచాన్ని నిర్మించడం మనం గతం కంటే రెండింతలు ప్రయత్నాలు జరగాలి. పేదరికం, ముగ్ధ హక్కుల ఉల్లంఘన, పర్యావరణ ధ్వంసం, సైబర్ టెర్రరిజం, వ్యాధుల ఇవన్నీ భద్రతకు ప్రమాదాలు. వచ్చే సంవత్సరం ఎన్.పి.టి మహాసభ జరిగినపుడు పరస్పరాధారిత ప్రపంచానికి ప్రజల జీవనం కాపాడటానికి, జీవన కాలాన్ని పెంచడానికి, ప్రపంచ శాంతిని అధిగమించడానికి అవసరమైన వనరులను మళ్లించడానికి చర్చలను తప్పక అమలు జరపాలి. ఈ సంవత్సరం బ్రిటన్ వ్యతిరేక రక్షణ, భద్రతపై సమీక్ష జరపాలి. వృథాగా ఆయుధాలపై ఖర్చు పెట్టడం మనం ప్రశ్నించవలసిన అవసరం ఉన్నది. పరిశ్రమలను, ఉద్యోగులను కాపాడుకొనుటకు పెద్దఎత్తున ప్రభుత్వం నిధుల సమీకరణ చేపట్టాలి, రక్షణ నిధులను మళ్లించుటపై ఒత్తిడి చేయాలి.

నాడు 16నంబల వయసులో సిఎన్ డిలో చేరాను. ఇప్పటికి నా జీవితం నేను సభ్యుడను. ఈ సంవత్సరం శాంతి, నిరాయుధీకరణ సాధించాలి, మనమందరం చర్చలు జరపాలి. ప్రపంచం అణ్వాయుధరహితంగా మారినపుడు ప్రజలు ఆనందంగా ఉంటారు. మంచి జరుగుతుంది దానికై ప్రపంచ వ్యాపితంగా ప్రజలు ముందుకు రావాలి.

మతము - రాజకీయం

పి.ఆర్.ఆర్., విజయవాడ

జీవ పరిణామం, మానవ సమాజ పరిణామం కోటాను కోట్ల సంవత్సరాలు సాగింది. మానవుడు ఆటవిక దశలో వున్నప్పుడు మతాలు లేవు. కులాలు లేవు. జాతులులేవు. జంతువుల వలెనే మానవుడు జీవించాడు. ప్రకృతి అంతా తనకు అతీతమైన విషయం కనుక ప్రకృతిని మానవాతీత విషయంగా ఆరాధించాడు. ప్రసన్నం చేసుకోడానికి ప్రయత్నించాడు. అదే మతంగా రూపొందింది. ఆ విధంగా మానవ సమాజం వివిధ పరిణామ దశల్లో వివిధ దేశాల్లో వివిధ మతాలు, జాతులు పుట్టాయి. ఎవరి మతానికి వారి వారి దేవుళ్ళు, దేవతలు పుట్టుకొచ్చారు.

ఇన్ని మతాలు, ఇన్ని జాతులు సహజీవనం చేస్తేనే మానవ సమాజం అభివృద్ధి చెందింది. ఆటవిక యుగంలోంచి నేడు అణుయుగంలోకి వచ్చింది...

అతి ప్రాచీన నాగరికత గల భారతదేశంలో అనేక మతాలు పుట్టాయి. హిందూ మతం, బౌద్ధం, జైనం. అందులో శాప శాఖలు వైష్ణవం, శైవం, శాక్తేయం, ఇత్యాది ఇస్లాం, క్రైస్తవ, పార్శీ మతాలు బయటనుండి వచ్చాయి. బౌద్ధంలాంటి భారతీయ మతాలు బైటికి వెళ్లాయి.

ఎవరి మతం వారిది. ఎవరీ దేవుళ్ళు వారి వారు. కలిసి జీవించారు. కలహాలు పడ్డారు. కాని భారతీయ చరిత్రలో సంస్కృతిలో సహజీవనం,

సహనం, సామరస్యం, శాంతియుత స్వభావాలే ఎక్కువ.

ప్రథమ భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటం

1857లో ప్రథమ భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటం జరిగింది. హిందూ, ముస్లింల సిపాయిలు కలిసి తిరుగుబాటు చేశారు. కలిపి చిట్టచివరి మొగలాయి వంశస్తుడు బహదూర్ షాను ఢిల్లీ సింహాసనం ఎక్కించారు. ప్రథమ స్వాతంత్ర్య పోరాటం వీగిపోయింది.

ఆధునిక భారత జాతీయోద్యమాన్ని మతాల వారు. అన్ని జాతుల వారు. అన్ని కులాలవారు కలిసి నడిపారు. హెచ్చు, తగ్గులు వుండవచ్చు. కాని అందరూ కలిస్తేనే అది బృహత్తర జాతీయ ఉద్యమం అయింది.

చిట్టచివరి నావికులు తిరుగుబాటు చేశారు. అన్ని మతాల వారు అందులో వున్నారు. కాంగ్రెస్, ముస్లిం లీగ్, కమ్యూనిస్టు జెండాలు ఎగురవేశారు. ఆజాద్ హింద్ ఫౌజ్లో అన్ని మతాల వారు, అన్ని కులాలవారు వున్నారు..

బ్రిటన్ వారు తమ విభజించి పాలించే రీతిలో హిందూ ముస్లిం విభేదాలు పెంచారు. అట్టడుగు కులాల వారిని అంటరానివారిని రెచ్చగొట్టి చూశారు. కమ్యూవల్ ఎవార్లులన్నాడు.

విభజించి పాలించే నీతిలో చిట్టి చివరకు దేశాన్ని విభజించారు. గత్యంతరం లేక తెల్ల జెండా ఎత్తారు.

“దేశ విభజన సమయంలో మతం, మత విద్వేషంగా మారింది. మత మారణ హోమంలో రక్తం ప్రవహించింది.

స్వతంత్ర భారతదేశం ముందుకు సాగింది. అభివృద్ధి పొందుతూ ముందుకు సాగడంతో మళ్ళీ మత విభేదాలు, కుల విభేదాలు వచ్చాయి.

భారత రాజ్యాంగం మత ప్రమేయం లేని, మతాతీత రాజ్యాంగంగా ఏర్పడింది. కాని అభివృద్ధిలో అసమానతలు హెచ్చు, తగ్గులు మళ్ళీ కుల, మత ప్రాంతీయ విభేదాలకు దారి తీశాయి.

గత నాల్గయిదేళ్ళుగా మళ్ళీ మత మారణ కాండలు, రక్తపాతం సంభవించాయి.

గాంధీజీ హత్య భారతదేశ చరిత్రలోనే అత్యంత విషాదకర ఘట్టం. హిందూ మతోన్మాదం జాతిపితను హతమార్చింది. ఆ తరువాత కొంతకాలం సర్దుమణిగినా మళ్ళీ మతం - రాజకీయ రంగంలోకి జొరబడింది. మళ్ళీ హిందూ - ముస్లిం కొట్లాటలు ప్రారంభ మయ్యాయి. సిక్కు మతం పేరుతో పంజాబ్ ఉగ్రవాదం చిచ్చు రగిలించింది.

రామజన్మభూమి-బాబ్రి మసీదు వివాదంతో దేశంలో మళ్ళీ భారత స్వాతంత్ర్య అవతరణ కాలంనాటి మత వైషమ్యాలు, మత కలహాలు విషాద ఘట్టాలు పునరావృతం అయ్యాయి. ఏ మతమూ ఇతర మతాలను నాశనం చేయమని చెప్పదు. ఇతర మతస్తులను చంపమని చెప్పదు. కాని పంజాబ్లో సిక్కు మతోన్మాదులు ఉత్తర భారతంలో బి.జె.పి. పరివారం హత్యాకాండలకు దిగారు.

వివేకానందుడు చికాగో ప్రపంచ మతాల పార్లమెంటులో చెప్పినటువంటిది భారతదేశ మత సమానత్వ భావానికి ప్రతిబింబం. అన్ని మతాలు మంచివే. అన్ని మతాలు నిజమైనవే అని ఆయన ఉద్ఘోషించారు.

జాతీయోద్యమంలో గాంధీజీ ఈశ్వర్, అల్లా తేరేనామ్ అన్నాడు. నెహ్రూ, సుభాష్ బోస్, చంద్రశేఖర్, ఆజాద్, భగత్ సింగ్. కుల, మత విభేదాలు లేకుండా భారత ప్రజలను ఆందరిని ఐక్యం చేయడానికి పాటుపడ్డారు.

భారత జాతీయోద్యమం సమయంలో దేశభక్తి వెల్లి విరిసింది. జైళ్ళకు వెళ్ళినపుడు ఎవరు ఏ కులం, ఏ జాతి, ఏ మతం ఎవరికి స్పృహకు రాలేదు. ఆ రోజున త్యాగం, నిస్వార్థ ప్రజాసేవ, దేశభక్తి గీటురాయి.

భారత జాతీయోద్యమంలో రూపొందిన సెక్యులర్ భావం లౌకిక ప్రజాస్వామ్య రాజ్యాంగం చట్టంగా అవతరించింది. మతానికి రాజ్యాంగం ఆతీతమైనది. ఎవరి మత విశ్వాసాలను వారు కలిగి వుండవచ్చు. కాని ప్రభుత్వానికి ఒక మతం అంటూ ఏదీ లేదు. State Religion లేదు. రాజ్యాంగం లక్ష్యాలు యావత్తు భారతదేశ ప్రజల లక్ష్యాలు.

లౌకిక విధానాన్ని దిగజార్చారు

కాని ఈ secularism అన్నది. ఆ తరువాత క్రమంగా నీరు కార్చబడింది. నెహ్రూ అనంతరం State కు Religionకు సంబంధం పెరిగి పోయింది. ప్రభుత్వ ప్రచార సాధనాలన్నీ మతప్రమేయం పెట్టుకోవారంభించాయి. ముందు హిందూ మతం తరువాత ఇస్లాం, క్రైస్తవ ఇతర అన్ని మతాలలో ప్రభుత్వ ప్రచార సాధనాలు ప్రమేయం పెట్టుకోవారంభించాయి. ప్రచారం మొదలు పెట్టాయి.

గాంధీజీ హత్య భారతదేశ చరిత్రలోనే అత్యంత విషాదకర ఘట్టం. హిందూ మతోన్మాదం జాతిపితను హతమార్చింది.

ఆ తరువాత కొంతకాలం సర్దుమణిగినా మళ్ళీ మతం - రాజకీయ రంగంలోకి జొరబడింది. మళ్ళీ హిందూ - ముస్లిం కొట్లాటలు ప్రారంభమయ్యాయి. సిక్కు మతం పేరుతో పంజాబ్ ఉగ్రవాదం చిచ్చు రగిలించింది.

రామజన్మభూమి-బాబ్రీ మసీదు వివాదంతో దేశంలో మళ్ళీ భారత స్వాతంత్ర్య అవతరణ కాలంనాటి మత వైషమ్యాలు, మత కలహాలు విషాద ఘట్టాలు పునరావృతం అయ్యాయి.

ఏ మతమూ ఇతర మతాలను నాశనం చేయమని చెప్పదు. ఇతర మతస్తులను చంపమని చెప్పదు. కాని పంజాబ్ లో సిక్కు మతోన్మాదులు ఉత్తర భారతంలో బి.జె.పి. పరివారం హత్యాకాండలకు దిగారు.

వివేకానందుడు చికాగో ప్రపంచ మతాల పార్లమెంటులో చెప్పినటువంటిది భారతదేశ మత సమానత్వ భావానికి ప్రతిబింబం. అన్ని మతాలు మంచివే. అన్ని మతాలు నిజమైనవే అని ఆయన ఉద్ఘోషించారు.

We believe not only in Universal Toleration But we accept all religion as true అని ఆయన ప్రకటించారు.

అంతేకాదు. మతం పేరుతో మత ఛాందసత్వం. మత దురభిమానం, మత విద్వేషం పనికి రాదన్నారు.

Sectarianism gives bigotry, and its. Terrible descendent Fanaticism have long possessed this beautiful Earth. They have filled the earth with violence, drenched it often, with

human blood, destroyed civilizations and sent whole nations to despair అని ప్రకటించారు.

మతాలలో మంచితో పాటు చెడు ప్రవేశించింది. హిందూ మతంలో అస్పృశ్యత, కులాల హెచ్చుతగ్గులు, స్త్రీల పట్ల వివక్షత మూడనమ్మకాలు పెచ్చరిల్లాయి.

అతి బాల్య వివాహాలు, నిర్బంధ వైధవ్యం. సతీ సహగమనం అనే మత ధర్మాలు, సంప్రదాయాల పేరిటే అమలు జరిపారు. మనుస్మృతిలో చెప్పిన ధర్మాలు- సమాజాభివృద్ధికి ఆటంకాలు. అందులో నస్తీ స్నాతం, శ్మశ్మర్తతి అన్నారు.

దేవదాసీ విధానం మతం పేరుతోనే కొనసాగింది.

ఇలా ఎన్నైనా చెప్పవచ్చు.

మతం సామాజిక రంగంలో ప్రవేశిస్తే అన్ని చెడుగులే. ఆ సాంస్కృతిక రంగంలో ప్రవేశిస్తే ఆరిష్ట దాయకమే.

నేడు అజారుద్దీన్, ముస్లిం గనుక క్రికెట్ కెప్టెన్ గా వుండకూడదని అంటే ఎలా?

బిస్మిల్లాఖాన్, ఇంకా అనేక మంది మహా సంగీత విగ్గాంసులు ముస్లింలు, పలువురు శిల్పులు, ప్రఖ్యాత చిత్రకారులు ముస్లింల వీరందరినీ బహిష్కరించుదామా?

ఆర్.ఎస్.ఎస్. నాయకుడు గోల్వల్కర్ రచించిన 'Bunch of thoughts' లో అన్నీ మతతత్వ మత దురహంకార అభివృద్ధి నిరోధక భావాలే..

అలాగే ఇప్పుడు హిందూత్వ పేరుతో బి.జె.పి. పరివారం భారతీయ సంస్కృతిని హిందూ సంస్కృతిగా దిగజార్చుతున్నారు. మెజారిటీ మతస్తుల ఆధిపత్యం, నెలకొల్పి మైనారిటీ మతస్తులను రెండవ శ్రేణికారులుగా చేయ ప్రయత్నిస్తున్నారు.

మతాతీత రాజ్యాంగ భావనను, లౌకిక విధానాన్ని pseudoSecularisam నకిలీ లౌకిక విధానంగా చిత్రించ చూస్తున్నారు గోల్వల్కర్-నాజీ నియంతృత్వాన్ని బలపరిచారు.

ముస్లిం ఛాందసవాదం, కూడా ఇదే కాలంలో తలెత్తింది. ఆది స్త్రీలకు అన్యాయం చేస్తున్నది. మూఢభక్తిని, మూఢ నమ్మకాలను పెంచుతుంది

అలాగే సిక్కు మతోన్మాదులు ఖలిస్తాన్ వేర్పాటు నినాదం లేవదీసి పంజాబ్ ను దేశం నుండి విడగొట్టాలని, సామూహిక హత్యాకాండలకు దిగారు. సంవత్సరాల తరబడి ఆమాయక ప్రజల రక్తాన్ని ప్రవహింపచేశారు. సిక్కు మతోన్మాదానికి ప్రధాని ఇందిరాగాంధీ బలికావడం భారతదేశ చరిత్రలోనే అత్యంత విషాదకర విషయం.

మహాత్మా గాంధీ హిందూ మతోన్మాదానికి బలి అయితే, సిక్కు మతోన్మాదానికి ఇందిరాగాంధీ బలి అయిపోయింది.

రాజకీయాలను మతాన్ని ముడిపెడితే జరిగే విపత్తు ఇదే. అందుచేత రాజకీయాలకు మతాన్ని ముడి పెట్టే ప్రయత్నాన్ని తిప్పికొట్టి నిజమైన భారతీయ సంస్కృతి వారసత్వాన్ని అనుసరించి మత సామరస్యాన్ని మత సహనాన్ని, సర్వ మత సమానత్వాన్ని మనం సాధించాలి. అదే నేటి కర్తవ్యం.

వ్యవసాయ రంగంపై కరోనా ప్రభావం - పరిష్కార మార్గాలు

పిఎల్ నరసింహులు, ఎపి రైతు సంఘం, జిల్లా కార్యదర్శి, చిత్తూరు జిల్లా

మొత్తం భారతదేశంలో 14 కోట్ల 50 లక్షల మంది రైతులున్నారు. వ్యవసాయ యోగ్యమైన భూమి 159.7 మిలియన్ హెక్టార్లు. 55శాతం నుంచి 60 శాతం వరకు ప్రజలు వ్యవసాయం దీని అనుబంధ శాఖల ఆధారంగా జీవిస్తున్నారు. దేశ జీడీపీలో వ్యవసాయ రంగం వాటా 25 శాతంగా వుంది. పశు సంపద, అటవీ సంపద, కోళ్ళు, మత్స్య సంపద తదితర వాటిపై 31శాతం మంది ఆధారపడి జీవిస్తున్నారు. జీడీపీ ఈ రంగాలు 15.4 శాతం కలిగి వున్నది. వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు ఎగుమతులు 38 బిలియన్ డాలర్లు వరకు వున్నది.

కరోనా ప్రభావం వల్ల మిగతా అన్ని రంగాలు లాగా కుదేలవ్వకుండా వ్యవసాయ రంగం నిలబడి దేశ ప్రజలను కాపాడుకుంటూ వస్తున్నది. 148.4 మెట్రిక్ టన్నుల ఆహార ధాన్యాలు ఈ విపత్కర పరిస్థితుల్లో కూడా రైతాంగం ఉత్పత్తి చేసింది. ఇతర రంగాలు ఈ సందర్భంగా 27.4 శాతం క్షీణించగా వ్యవసాయ రంగం మాత్రం 3 శాతం వృద్ధిని సాధించింది. ఈ పరిస్థితి ఇదే విధంగా వుంటే వ్యవసాయేతర రంగాలు 36శాతం క్షీణించే అవకాశం వుందని ఆర్థిక నిపుణులు తెలుపుతున్నారు.

కరోనా ప్రభావం వల్ల రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు..

ఈ కరోనా ప్రభావం వల్ల 60 శాతం రైతాంగం తీవ్రంగా నష్టపోయి బాధితులుగా వున్నారు. గత సంవత్సరంతో పోల్చగా ఈ సంవత్సరం ఈ లాక్డౌన్ సందర్భంగా సగం మంది రైతులు తమ సాగులో అత్యల్ప ఫలసాయాన్ని పొందడానికి వీలు పడింది. 55 శాతం మంది రైతులు తమ ఉత్పత్తులను అమ్ముకోలేకపోయినారు. ఆ మిగిలిన ఉత్పత్తులన్నీ మగ్గి చెడిపోతున్నాయి. ఇప్పటికైనా కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఈ మిగిలిన రైతాంగ ఉత్పత్తులను కొని వినియోగదారుల కందజేస్తే అటు రైతులు, ఇటు సామాన్యులకు ఎంతో ఉపయోగకరంగా వుంటుంది. పంట నిల్వ వుంచుకోలేక, సరియైన ట్రాన్స్పోర్టు లేక 40 శాతం రైతులు దిక్కు తోచని స్థితిలో వున్నారు. 30 శాతం రైతులు కరోనా లాక్డౌన్ వల్ల సాగుకు దూరమయ్యారు. రోజువారీ తమ ఉత్పత్తులను 12 శాతం మంది రైతులు అమ్ముకోలేకపోతున్నారు. లాక్ డౌన్ కారణంగా ఉత్పత్తి ఖర్చులు విపరీతంగా పెరిగాయి.

కూరగాయలు, పండ్లు పండించే రైతులు ట్రాన్స్పోర్టు లేనందువల్ల 22 శాతం మాత్రమే అమ్ముకోగలుగుతున్నారు. దేశంలో 62శాతం మంది రైతులు అధిక విత్తన, ఎరువులు, పురుగు మందుల ధరల వల్ల సాగుకు ఆసక్తి చూపడం లేదు. దేశంలో 80 శాతం లైన్ స్టాక్ ఫారమ్స్లో తమ ఆదాయాలు 40 శాతం దాకా ఈ కరోనా సందర్భంగా కోల్పోయింది.

పాల ఉత్పత్తులపై కరోనా ప్రభావం..

7 కోట్ల మంది పేద గ్రామీణ రైతులు పాడి మీద ఆధారపడి జీవిస్తున్నారు. దేశ జీడీపీలో 4.2 శాతం కలిగి వుంది. 2018-19 సంవత్సరానికి గాను 176.4 మిలియన్ టన్నుల పాలు ఉత్పత్తి చేసి, ప్రపంచ పాల ఉత్పత్తిలో 20 శాతం మన దేశం కలిగి వున్నది. పాడి ఉత్పత్తుల ద్వారా దేశంలో 7.01 లక్షల కోట్లు ఆదాయం అభివృద్ధి జరుగుతున్నది. 86.73 మిలియన్ల డాలర్ల పాల ఉత్పత్తులు ఎగుమతి జరుగుతున్నది. మొత్తం దేశ వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల విలువ 28 లక్షల కోట్లుగా వుంటే అందులో 25 శాతం విలువ కలిగినది పాల ఉత్పత్తి.

కరోనా లాక్ డౌన్ వల్ల హోటల్స్, టీ స్టాల్స్ మొదలగునవి మూతబడడం వల్ల పాలకు మార్కెట్ తీవ్రంగా దెబ్బ తగిలింది. దీనిని కారణంగా చూపించి పాల డైరీలు రైతుల వద్ద కొనుగోలు చేసే పాలపై లీటరుకు 10 రూపాయలు దాకా కోత పెడుతున్నది. దీంతో బాటు వారానికొకసారి రైతుల వద్ద నుంచి పాలు కొనలేమంటున్నది. ఈ విధంగా పాడి రైతులపై భారం మోపే ప్రైవేటు పాల ఫ్యాక్టరీలపై కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చర్యలు తీసుకోవటం లేదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఇస్తామన్న బోనస్ 1లీటరుకు 5రూ॥ ఇవ్వాలి. కరోనా సందర్భంగా 1 లీటరుకు 10 రూ॥ii పాడి రైతుకు బోనస్ ఇచ్చినా నష్టం లేదు.

గిరిజనులపై ప్రభావం

భారత జనాభాలో వీరు 8.6శాతం ఉన్నారు. గ్రామీణ జనాభాలో వీరి శాతం 11 శాతంగా వున్నది. ప్రతి సంవత్సరం 2 లక్షల కోట్ల అటవీ ఉత్పత్తులు జరుగుతాయి. 250 మిలియన్ల జనాభా అడవిపై ఆధారపడి జీవిస్తున్నారు.

వెదురు, తేనె, బీడీ ఆకులు, పూవులు, విత్తనాలు, కుంకుడు, చింతపండు, జిగురు, అరటిపండ్లు, పనస లాంటివి 200 రకాల ఉత్పత్తులు జరుగుతాయి.

ప్రత్యేకంగా మార్చి నెల నుంచి జూన్ నెల వరకు వీటిని గిరిజనులు సేకరిస్తారు. ఈ కరోనా లాక్ డౌన్ కూడా ఈ నెలల్లోనే సంపూర్ణంగా కొనసాగినందు వల్ల ఈ అటవీ ఉత్పత్తిదారులైన గిరిజనులు తీవ్రంగా నష్టపోయారు. గిరిజన కార్పొరేషన్ ద్వారా వీరిని ఆదుకోవాల్సింది పోయి వీరి కొరకు ప్రత్యేకమైన బడ్జెట్టు కేటాయింపు శూన్యం కావడం చాలా బాధాకరం. బయట చింతపండు కేజీ రూ.100 వుండగా వీరి వద్ద నుంచి కేజీ రూ.40లకు కొంటున్నారు. ఇది ఎంత వరకు న్యాయం?

ఈ విధంగా రైతులు అన్ని రంగాల్లో తీవ్రంగా నష్టపోతూ వుంటే

యుద్ధ ప్రాతిపదికన కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆదుకోవాల్సింది పోయి రైతులను దెబ్బతీసే 3 ఆర్డినెన్సులను తీసుకుని వచ్చింది. మొత్తం వ్యవసాయాన్ని, మార్కెట్టును అంతా కార్పొరేటుశక్తులకు అప్పణంగా అప్పగించ బానుకున్నది. మద్దతు ధర : స్వామినాథన్ కమిషను ప్రకారం మద్దతు ధర కల్పించాల్సింది పోయి వాల్ మార్ట్ రిలయన్స్, మెట్రో లాంటి మార్కెట్టు దిగ్గజాలకు, రైతుల నుంచి నేరుగా కొనుగోలు చేయడానికి అవకాశం కల్పించడం వల్ల ప్రభుత్వ మార్కెట్టు యార్డుల ద్వారా రైతులకు లభించే నామమాత్రమైన రేట్లు కూడా రాకుండా కార్పొరేటు శక్తుల దయా దాక్షిణ్యాలపై రైతులు ఆధారపడాల్సి వుంటుంది.

దేశంలో 80 శాతం వున్న చిన్న, సన్నకారు రైతులున్నారు. కాంట్రాక్టు వ్యవసాయానికి ప్రోద్బలం ఇవ్వడం ద్వారా, వీరి భూములన్నీ బడా వ్యాపారస్తుల పరమై వారి ద్వారా ఏ పంటలు పండించాలి, ఎంత ధర ఇవ్వాలని నిర్ణయం ద్వారా వీరు బ్రతకాల్సి వుంటుంది.

ఎందుకు చర్యలు తీసుకోవాలి

నిత్యావసర సరుకుల, ఆహార భద్రతా చట్టం -1955ను రద్దు చేశారు. ఇందువల్ల దేశంలోని అత్యధిక ప్రజానీకానికి రేషను ద్వారా అందించాల్సిన బాధ్యత నుంచి ప్రభుత్వం తప్పుకుంటుంది. ఎఫ్ సిఐ, మార్కెట్ డిమాండ్, కాటన్ కార్పొరేషన్లు నిర్వీర్యమవుతుంది. ప్రైవేటు వారు కొని వారికిష్టమొచ్చినంత గోడౌన్లలో దాచి పెట్టుకొని కృత్రిమ కొరత సృష్టించి అధిక ధరలతో సామాన్యుడి నడ్డి విరుస్తారు. ఇదేనా కరోనా సమయంలో రైతులకు ప్రభుత్వం ఇచ్చే చేయూత? కరోనా కష్టంతో అల్లాడుతున్న రైతాంగాన్ని ఆదుకోకపోతే పోయినారు మరింత గొంతు పిసికి చంపే ఆర్డినెన్సులు తేవడం ఎంత వరకు న్యాయం? ఇది ఫాసిస్టు ధోరణి కాదా?

0 శాతం వడ్డీ

0 శాతం వడ్డీ విషయానికొస్తే పేద, చిన్న, సన్నకారు రైతులకు ప్రధానంగా పెట్టుబడి సాయం చాలా ముఖ్యమైనది. అందుకొరకు లక్ష లోపు రుణాలను 1 శాతం వడ్డీ క్రింద మంజూరు చేయాలంటే 3 వేల కోట్లు కావాలి. కాని బడ్జెట్టులో కేటాయించింది 100 కోట్లు మాత్రమే!

ఇన్ ఫుట్ సబ్సిడీ క్రింద 2 వేల కోట్లు కేటాయిస్తామన్నారు. దాని వూసేలేదు.

కనీసం వీటినైనా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చిత్తశుద్ధితో అమలు జరిపి రైతులను ఆదుకుని వుంటే రైతులలో అత్యధిక శాతం మందికి కొంత వూరట కలిగేది. అది అమలు జరగలేదు. రైతుకు, వ్యవసాయానికి కేటాయించే ప్రతి రూపాయి తిరిగి ప్రజల వద్దకే చేరుతుందనే జ్ఞానం వున్న ఈ ఆధునిక ప్రభుత్వాలు, ఈ మాత్రం కనీస సహాయం కరోనా విపత్తులో కూడా చేయడం లేదంటే, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల రైతు వ్యతిరేక నైజాన్ని రైతులు అర్థం చేసుకోగలరు.

20 లక్షల కోట్ల ప్యాకేజీ

1 లక్ష కోట్ల వ్యవసాయ రంగానికి కేటాయించామని కేంద్ర ఆర్థిక శాఖ మంత్రి నిర్మలా సీతారామన్ ప్రకటించారు. ఈ ధనం మౌలిక సదుపాయాలకు కేటాయిస్తామన్నారు. కానీ నేరుగా రైతుకు అందజేసేది చూడ్యం.

కరోనా సమయంలో పేద ప్రజలందరికీ గోడౌన్లలో పేరుకుపోయిన 7.7 కోట్ల టన్నుల తిండి గింజలను ప్రజలందరికీ పంచి పెట్టడం వల్ల రైతులనుంచి అదనంగా ప్రభుత్వం కొనవచ్చు. కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వం

పండిన పంటలో 25 శాతం మాత్రమే వ్యత్యాస ధర పెడితే అమలుచేయాలన్నది. ఇందువల్ల 75 శాతం ఉత్పత్తులను రైతులు ప్రైవేటు వారికి అమ్ముకోవాల్సి వుంది.

✧ రాష్ట్రంలో 14.56 లా|| మెట్రీక్ టన్నుల మొక్కజొన్న పంటి కే అందులో 3.64 లా|| టన్నులు మాత్రమే కొనుగోలు చేయాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జీవో ఇవ్వడం ఎంత అన్యాయం?

✧ జొన్నలు 4.34 లా|| దిగుబడి రాగా 1.50 లా|| టన్నులు మాత్రమే కొనాలని జీవో ఇచ్చినారు.

ఈ విధంగా కరోనా సమయంలో అడుగడుగునా రైతాంగాన్ని దెబ్బతీసే చర్యలు ప్రపంచంలో ఏ దేశంలోనూ జరగలేదని గత నెలచాటి

కిసాన్ సమ్మాన్ నిధి, వడ్డీ మాఫీ కృషి సంచయ్ లాంటి కేంద్ర ప్రభుత్వ పథకాలు బడా కార్పొరేట్ సంస్థలకే వుపయోగ పడుతున్నాయి

కరోనా సమయంలో రైతు పండించిన వుత్పత్తుల ధరలు 2-8 శాతం పెరగగా, రైతు పంటకుపయోగించే విత్తనాలు, ఎరువులు షరూరి మందుల ధరలు 30 శాతం పెరిగింది. దీనిపై కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎందుకీ చర్య తీసుకుని అదుపు చేయలేకపోయింది?

✧ ఆర్ బీఐ ద్వారా 1.60 లా|| వరకు వడ్డీ లేని రుణాలిస్తామన్నారు నాబార్డు చైర్మన్ గా ఎన్నికైన చింతల గోవిందరాజులు ద్వారా కిసాన్ క్రెడిట్ కార్డులుంటే 3 లక్షల వరకు వడ్డీ లేని రుణాలిస్తామని ప్రకటించారు కానీ ఆచరణలో బ్యాంకులు అనేక కొర్రీలు వేసి సామాన్య రైతుకు రుణ సౌకర్యం అందని ద్రాక్షలా చేస్తున్నవి. దీనిపైన ప్రభుత్వం ఎందుకీ చర్య తీసుకోలేదు?

✧ కేంద్ర ప్రభుత్వం నుంచి పైన తెలిపినట్లుగా అనేక ఉపకార రైతులకు ఎదురవుతూ వుంటే రాష్ట్ర ప్రభుత్వమేమైనా ఆదుకొంటుందా అనుకొంటే రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కూడా బడ్జెట్ లో వ్యవసాయ రంగాని 12,341 కోట్లు కోత పెట్టింది. పెట్టుబడి సహాయం క్రింద ప్రతి రైతు 6 వేలు నష్టం చేస్తున్నది.

✧ వ్యవసాయ కార్మికులకు ఈ కరోనా సమయంలో 20% రోజుల పని కల్పించడం. రోజువారీ కూలీ రూ. 500 ఇస్తే తప్ప నేటి కరోనా గండం నుంచి బయట పడలేరు.

కరోనా గండం నుంచి రైతాంగాన్ని, వ్యవసాయ రంగాన్ని కాపాడ కోవాలంటే ఈ క్రింది చర్యలు చేపట్టాలి.

1. లాక్ డౌన్ వల్ల పంటలు నష్టపోయిన వారికి పూర్తి నష్టపరిహారం ఇవ్వాలి.
2. రైతుల రుణాలు సంపూర్ణంగా రద్దు చేసి తిరిగి పంట రుణాలివ్వాలి
3. రైతు భరోసా పథకాన్ని 18 వేలకు పెంచాలి.
4. విత్తనాలు, ఎరువులు పూర్తి సబ్సిడీపై ఇవ్వాలి.
5. రైతులకు డీజిల్ లీటరు రూ.20కి ఇవ్వాలి.
6. స్వామినాథన్ సిఫారసు ప్రకారం (సి2+50) మద్దతు ధర ఇవ్వాలి
7. రైతు పండించిన పంటల మొత్తాన్ని ప్రభుత్వ ఏజెన్సీల ద్వారా కొనుగోలు చేయాలి.
8. కౌలు రైతులందరికీ పంట రుణాలు, నష్టపరిహారం, సబ్సిడీ పథకాలు రైతు భరోసా యివ్వాలి.
9. ఉపాధి హామీ పథకాన్ని 200 రోజులకు పెంచాలి.
10. వలస కూలీలకు నెలకు రూ.7500 లు చొప్పున ఇవ్వాలి.

రైతులకు అందని స్వాతంత్ర్య వృద్ధి ఫలాలు

ముత్యాల ప్రసాద్

ఎడిటర్, విశాలాంధ్ర

దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించి 73 ఏళ్లు పూర్తయి 74వ సంవత్సరంలోకి ప్రవేశిస్తున్నది. బ్రిటిష్ పాలకులనుంచి విముక్తి పొందిన భారత్ ఎన్నో రంగాల్లో ప్రగతి పథంలో సాగుతుందనడంలో సందేహం లేదు. ఈ ప్రగతి దేశంలో అసమానతలు పెంచినదే తప్ప తగ్గించలేదు. కొన్ని రంగాలు ముందుకు పోతుంటే, జాతికి జీవగర్భలాంటి వ్యవసాయ రంగం మాత్రం పడుతూ లేస్తూ ఉంది. స్వాతంత్ర్యం అనంతరం ప్రభుత్వాలు తీసుకున్న కొన్ని నిర్ణయాలు రైతుకు సాంత్వన చేకూర్చినా.. సగటు రైతుకు ప్రయోజనం చేకూర్చని నిర్ణయాలెన్నో ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా సరేంద్ర మోడీ నేతృత్వంలో ఎన్డీయే సర్కారు వచ్చిన తర్వాత చేపడుతున్న నిర్ణయాలు, చర్యలు దేశంలోని రైతాంగంలో తీవ్ర అలజడి, అసంతృప్తిని రగిల్చాయి. ఎన్నడూలేని విధంగా రైతులు వీధుల్లోకి రావడమే కాదు, సమ్మెకు కూడా దిగారు. వ్యవసాయాన్ని కార్పొరేటీకరణకు మోడి సర్కారు పన్నాగం పన్నింది. ఆ దిశగా అడుగులు వేస్తున్నది. ఈ నేపథ్యంలో స్వాతంత్ర్యం అనంతరం మన వ్యవసాయ రంగ పోకడలను ఒకసారి విహంగవీక్షణం చేద్దాం.

దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చే నాటికి జనాభా 35 కోట్లు. అప్పటి ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి 35 మిలియన్ టన్నులు. ఆ రోజుల్లో పౌష్టికాహార మాట అటుంచితే, పేదసాదలకు కడుపునిండా తిండి దొరికేది కాదు. ప్రజలందరికీ తిండి గింజలు సరిపోక దిగుమతులపై ఆధారపడ్డారు. రెండు దశాబ్దాల అనంతరం ప్రఖ్యాత వ్యవసాయ శాస్త్రవేత్త ఎంఎస్ స్వామినాథన్ నేతృత్వంలో హరిత విప్లవం ప్రారంభమై వ్యవసాయరంగంలో పెను మార్పులు వచ్చాయి. రసాయన ఎరువులు, పురుగుమందులు వాడి ఉత్పత్తి గణనీయంగా పెంచడమే హరిత విప్లవ సూత్రం. అప్పట్లో ఆ సూత్రం బాగా పనిచేసింది. దేశ ప్రజల ఆకలి తీర్చింది. వ్యవసాయోత్పత్తులు గణనీయంగా పెరిగాయి. ఫలితంగా రైతు ఆదాయం కూడా పెరిగింది. అనంతరం ఎన్నో విధానపరమైన నిర్ణయాలు భారత వ్యవసాయ రంగాన్ని అనేక మలుపులు తిప్పింది.

“రైతే దేశానికి వెన్నెముక” అని చెబుతూ ఆ వెన్నెముకనే విరగ గొట్టే విధానాలను వ్రస్తూతం కేంద్రంలోను, రాష్ట్రాలలోను కొనసాగుతున్నాయి. ప్రకృతి బీభత్సాలు, అతివృష్టి, అనావృష్టిలను రైతు ఎదుర్కొవాల్సివస్తుంది. సాగునీటి ప్రాజెక్టులు సకాలంలో పూర్తికాకపోవడం వల్ల భూగర్భజలాలపై ఆధారపడతామంటే అవి సైతం పట్టణీకరణ ఫలితంగా అడుగంటి పోతున్నాయి. ఈ పూర్వ రంగంలో రైతన్నలు వాన కోసం ఆకాశం వైపు చూడాల్సి వస్తోంది. దేశంలో సరాసరి రైతుకు ఉన్న భూమి 1.69 హెక్టార్లు (4 ఎకరాలు). దేశంలో 60-65 శాతం

వ్యవసాయం వర్షపాతంపైనే ఆధారపడి ఉంది. అవి ఎప్పుడొస్తాయో ఎప్పుడు రావో తెలియని అయోమయ పరిస్థితి. ఇతర దేశాలతో పోల్చుకుంటే మనదేశంలో ఉత్పత్తి సామర్థ్యం చాలా తక్కువ. విచిత్రమేమిటంటే సంవత్సరంలో 8 నెలలు మంచు పడే ప్రాంతాలలో కన్నా మన వ్యవసాయ ఉత్పత్తులను తక్కువ ఉత్పత్తి చేస్తున్నామంటే ఇంతకంటే దౌర్భాగ్యం ఏముంటుంది? ఒక రాష్ట్ర మంత విస్తీర్ణము కలిగిన వియత్నాం ప్రపంచంలోనే వరి ఉత్పత్తిలో రెండో స్థానాన్ని ఆక్రమించుకొంటే మనమెక్కడ ఉన్నామో బేరీజు వేసుకోవాలి. దేశంలో సాగుభూమి విస్తీర్ణాన్ని పెంచుకోవాల్సిందిపోయి. దాన్ని తగ్గించుకుంటున్నాం. వీటికి తోడు రెండు, మూడు పంటలు పండించే సారవంతమైన భూములను సైతం అప్పనంగా సెజ్లపేరిట పరిశ్రమల అధిపతులకు కట్టబెడితే వాటిని, వారు రియల్ ఎస్టేట్లుగా, మార్చడం జరుగుతున్నది. తత్ఫలితంగా వ్యవసాయానికి అక్కరకు వచ్చే భూముల విస్తీర్ణం నానాటికి కుంచించుకుపోతున్నది. దేశంలో మెజారిటీ ప్రజలు గ్రామాల్లో నివసిస్తూంటే వ్యవసాయాభివృద్ధిని నిర్లక్ష్యం చేస్తే దేశం ఏం బాగుపడుతుంది?

ఆర్థిక సంస్కరణలు చేపట్టిన తర్వాత వ్యవసాయరంగం నిర్లక్ష్యానికి గురైంది. దేశ ప్రజల ఆకలి తీర్చడంలో సఫలీకృతమైన రైతు.. మోడీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత తన ఆకలి తీర్చుకోలేకపోతున్నాడు. అందుకు ప్రధాన కారణం సాగు గిట్టుబాటు కాకపోవడమే. దేశంలో ఏ రాష్ట్రంలోనైనా రైతు పరిస్థితి ఇదే. పెట్టుబడి, ఖర్చులు పెరగడం, ప్రభుత్వాలు రైతు వ్యతిరేక విధానాలు అనుసరించడమే. అంతేకాదు, వ్యవసాయరంగ పరిశోధనలకు ప్రాధాన్యతనివ్వకపోవడం, అరకొరగా సాగుతున్న పరిశోధన ఫలితాలు రైతులకు చేరువకాకపోవడం. ఇటీవల కాలంలో వాతావరణంలో అనేక మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. అందుకు అనుగుణమైన పంటల సాగుకు రైతులను ప్రోత్సహించాలి.

కానీ ఆ దిశగా ప్రభుత్వాలు, పరిశోధన సంస్థల నుంచి రైతులకు ఏ రకమైన సూచనలు అందడం లేదు. దీంతో రైతులు ఆధునిక విధానాలు అందిపుచ్చుకోలేకపోతున్నారు. ఉత్పత్తి పెంచే విధానాలపై ప్రయోగాలు, కొత్తరకం పంటలు వేసే సాహసం చేయలేకపోతున్నారు. భూసారాన్ని పరీక్షించి, ఆ భూమిలో ఏ విత్తనాలు వేయాలి, ఏ పంట పండించాలనేది రైతులకు వివరించే నాథుడు కరువయ్యాడు. క్రమానుగతంగా పంటమార్పిడిని ప్రోత్సహించే పరిస్థితి లేకుండాపోయింది.

1967 నుండి 1990 వరకు వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల్లో పెరుగుదల కనిపించినా.. అనంతరం నిలిచిపోయింది. ఈ పరిణామమే రైతులకు కష్టాలు తెచ్చిపెట్టింది. పెట్టుబడి ఖర్చులు అంతకంతకు పెరుగుతున్నా దిగుబడి పెరగకపోవడం సాగుదార్లను నష్టాల పాలుచేసింది. వరుస నష్టాలు అన్నదాతల ఆత్మస్థైర్యాన్ని దెబ్బతీసింది. ఈ క్రమంలోనే ఆత్మహత్యల సంఖ్య పెరుగుతూ వచ్చింది. గడిచిన దశాబ్దకాలంలోనే దేశవ్యాప్తంగా లక్ష మందికిపైగా రైతులు ఆత్మహత్య చేసుకున్నారన్న వాస్తవం ఆందోళన కల్గిస్తోంది. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కనీసం సమన్వయాన్ని సైతం పాటించకుండా బడ్జెట్ కేటాయింపుల్లో వ్యవసాయాభివృద్ధికి అతితక్కువ కేటాయించి ఈ రంగానికి తీరని అన్యాయమే చేయడం చేస్తున్నాయి. వియత్నాం మొదట్లో పరిశ్రమలపై కేంద్రీకరించి వ్యవసాయరంగాన్ని తీవ్రంగా నిర్లక్ష్యం చేసింది. తదనంతరం అది చర్చించుకొని తన తప్పిదాన్ని తెలుసుకొని, పారిశ్రామికాభివృద్ధికై ముడి సరకుల అవసరాన్ని గుర్తించి వ్యవసాయ రంగాన్ని ప్రోత్సహించిన ఫలితంగా నేడది అత్యంత వేగంతో అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల్లో అగ్ర స్థానాన్ని పొందింది. మన దేశంలో విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీల వ్యవసాయోత్పత్తుల మార్కెట్ కు వీలుగా మన వ్యవసాయోత్పత్తులను ప్రభుత్వాలు ఉద్దేశపూర్వకంగానే దెబ్బతీస్తున్నాయి. విదేశాల నుండి అత్యంత ఆధునిక శాస్త్ర సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని దిగుమతి చేసుకుంటే అర్థం చేసుకోవచ్చు. అపారమైన భూ సంపద, జీవనదులు, మానవ వనరులన్న ఈ దేశానికి వ్యవసాయోత్పత్తులను ఎందుకు దిగుమతులు చేసుకోవాల్సి వస్తుందనేది మిలియన్ డాలర్ల ప్రశ్న:

దేశంలో వ్యవసాయరంగ సంక్షోభం రోజురోజుకూ తీవ్రతరమవుతున్నది. 18 రాష్ట్రాలలోని 5000 రైతు కుటుంబాలను విచారిస్తే 76శాతం మంది రైతులు వ్యవసాయానికి దూరం కావాలనే యోచనలో ఉన్నట్లు తెలిపారు. గిట్టుబాటు ధర లభించకపోవడం, మార్కెటింగ్ సౌకర్యాలు లేకపోవడమే దీనికి కారణం. మధ్య దశాబ్ద వ్యవస్థ వారిని పిందేస్తున్నది. ప్రకృతి విపత్తులు రైతును నిలుపునా ముంచేస్తున్నాయి. ఈ కష్టకాలంలో రైతులను ఆదుకోవాల్సిన వ్యవసాయ బీమా కాస్తా బోగస్ గా మారింది. చాలామంది రైతులకు వ్యవసాయ బీమా ఎలా చేసుకోవాలనే అవగాహనే లేదు. దేశ వ్యాప్తంగా 30శాతం మంది రైతులు కూడా వ్యవసాయ బీమా చేయించు కోవడం లేదు. ఫసల్ బీమా తీసుకు వచ్చినా పరిస్థితి అదే విధంగా ఉంది. వచ్చే రెండేళ్లలో 50 శాతం మంది రైతులకు బీమా కల్పిస్తామని కేంద్ర ప్రభుత్వం చెప్తున్నా

ఈసారి అమలు చూస్తే అది ప్రశ్నార్థకంగానే కనిపిస్తోంది. కష్టపడటం, పెట్టుబడి పెట్టడం, పంట పండించడం రైతు వంతు. మంచిధర పెంచుకోవడానికై వసతి కల్పించాల్సిన బాధ్యత మాత్రం ప్రభుత్వానికే. ఈ విషయంలో మాత్రం ప్రభుత్వాలు విఫలం అవుతున్నాయనే చెప్పాలి. దీనికి తోడు ఎగుమతి, దిగుమతి విధానం సరిగ్గా లేదు. ఉదా పామాయిల్ విరివిగా సాగుచేయాలని ప్రభుత్వాలు చెప్తున్నప్పటికీ పామాయిల్ దిగుమతి కారణంగా స్థానిక రైతుకు లాభాలు వచ్చే ధర లభించడం లేదు. ఇక రైతు ఎలా ముందుకు వెళ్తాడు? ఇలాంటి అస్వస్థ్య విధానాలతో రైతు ఆర్థిక పరిపుష్టి సాధించలేక పోతున్నాడు. ఈ క్రమంలో రైతుకు అండగా నిలవాల్సిన కేంద్ర ప్రభుత్వం రైతును ఇబ్బందులక గురిచేసే నిర్ణయాలు తీసుకుంటూ వారిని మరింత నిరాశా నిస్పృహలక గురిచేస్తున్నది. మోడీ అధికారంలోకి వచ్చిన ఏడాది కల్లా వివాదాస్పదమైన కేంద్ర భూ సేకరణ బిల్లును తెరమీదికి తెచ్చింది. దీన్ని దేశవ్యాప్తంగా రైతులు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. తాజాగా రైతులకు లబ్ధి చేకూర్చేందుకంటూ మోడీ సర్కార్ ఇటీవల తీసుకువచ్చిన మూడు ఆర్డినెన్సులు వారికి మేలు చేయకపోగా, మరింత దెబ్బతీసేలా ఉన్నాయి. మరోవైపు కేంద్ర వ్యవసాయ మంత్రిత్వశాఖ తాజా సేద్య గణన ప్రకారం ఐదేళ్ల వ్యవధిలో దేశీయంగా సాగు విస్తీర్ణం 60 లక్షల ఎకరాల వేర కుంచించుకుపోయింది. రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల్లోనే ఈ కుంగుదల ఎదు లక్షల 82వేల ఎకరాలుగా ఉంది. ఇవి మూడేళ్ల కిందటి లెక్కలు. ఏటా సగటున ఇంచుమించు 12లక్షల ఎకరాలకు పైగా విస్తీర్ణం పడిపోతున్నదని అంచనా. అంటే మూడేళ్లలో 37 లక్షల ఎకరాల దాకా భూముల్లో పంట దిగుబడులు నష్టపోయినట్లే! సాగు విస్తీర్ణ క్షీణతతోపాటు ప్రభుత్వ విధానాలు రైతులను నిలుపునా ముంచేస్తున్నాయి. మోడీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత కిసాన్ సమ్మాన్, వడ్డీ మాఫీ, ఫసల్ యోజన వంటి పథకాలు తెచ్చినా రైతులకు ఏ మాత్రం లబ్ధి చేకూర్చలేదు. కరోనా నేపథ్యంలో కేంద్రం ప్రకటించిన ప్యాకేజీలో ఒక్క రూపాయి కూడా రైతులకు అందించే ప్రయత్నం చేయలేదు. కార్పొరేట్ల లబ్ధికే ఆ ప్యాకేజీని కట్టబెట్టారు. తాజాగా తెచ్చిన మూడు ఆర్డినెన్సుల్లో ఒకటి మద్దతు ధరలు ఖరారు చేయడం, రెండోది ఒకే దేశం- ఒకే మార్కెట్ విధానం, మూడోది నిత్యవసరాల చట్టాన్ని సవరించడం. ఈ మూడు రైతుల కోసం కాదు, పెట్టుబడుదారుల ప్రయోజనం కోసమేనని స్పష్టమవుతున్నది. 2014 ఎన్నికల ప్రణాళికలో స్వామినాథన్ సిఫార్సులను అమలుచేస్తామని హామీ ఇచ్చింది. రైతుల ఆదాయాన్ని రెట్టింపు చేస్తామని ప్రధాని మోడీ చెప్పారు. రెండోసారి అధికారంలోకి వచ్చినా వాటిని అమలు చేయకపోగా ఉత్పత్తి ధరలను అశాస్త్రీయంగా నిర్ణయించి రైతులను మోసగించింది. రైతులు ఏటా వంద రకాల వ్యవసాయ ఉత్పత్తులను పండిస్తుంటే, కేంద్రం 14రకాల ఉత్పత్తులకే మద్దతు ధరలు ప్రకటిస్తున్నది. ఈ ధరల పట్ల రైతులు ఏటా మూడు లక్షల కోట్లు నష్టపోతున్నారని ఆర్థికవేత్తల అంచనా. నిత్యావసర సరకుల చట్ట సవరణ ఆర్డినెన్స్ ద్వారా వ్యవసాయ సంబంధిత

ఉత్పత్తులను నిత్యావసర సరకుల జాబితానుంచి తొలగించింది. ఉత్పత్తి, నిల్వలు, రవాణా, పంపిణీలపై స్వేచ్ఛ ఇవ్వడం వల్ల ఈ రంగంలోకి ప్రైవేటు, విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను ఆకర్షించవచ్చని ప్రభుత్వ భావన. ఒకే దేశం ఒకే మార్కెట్ నినాదంతో దేశవ్యాప్తంగా విస్తారంగా క్రమబద్ధీకరించిన వ్యవసాయ మార్కెట్లను తెరిచే దిశగా, చారిత్రక అడుగుగా ప్రభుత్వం చెబుతోంది. మూడోది రైతులు పంట వేసే ముందే వాటి కొనుగోళ్లు, ధరలపై ఎగుమతిదార్లు, వ్యాపారులతో ముందస్తు ఒప్పందాలు చేసుకునేది. అంటే కాంట్రాక్టు వ్యవసాయానికి చట్టబద్ధతను కల్పించడమే. వీటిలో ఏ ఒక్కటి కూడా రైతులకు మేలు చేయదు. భవిష్యత్తులో కనీస మద్దతు ధర విధానం కూడా ప్రశ్నార్థకమవుతుంది. పరిమితంగానైనా పంటలను కొనుగోలు చేస్తున్న సర్కారీ సంస్థలు తమ బాధ్యతనుంచి వైదొలుగుతాయి. రైతులకు ఇప్పుడున్న కొద్దిపాటి భరోసా, భద్రత కూడా ఉండవు. ప్రస్తుతం వరి సాగుకయ్యే నికర వ్యయం, సగటు దిగుబడి, వాస్తవంగా లభిస్తున్న ధరలు - అన్నింటినీ పరిగణనలోకి తీసుకుంటే తెలుగు రైతులు ప్రతి ఎకరాకూ పెట్టుబడిలోనే ఆరువేల రూపాయలదాకా నష్టపోవాల్సి వస్తోంది. ధరలు ఎక్కడ ఎక్కువగా ఉంటే అక్కడికి తమ ఉత్పత్తులను తీసుకువెళ్లి అమ్ముకోవడం చిన్న, సన్న, మధ్యతరగతి, కౌలు రైతులకు వీలుపడేదికాదు. రాష్ట్ర చట్టాల్ని, మార్కెట్ కమిటీల్ని కాదని రాష్ట్రాల అధికారాల్ని బలవంతంగా లాక్కునేందుకు అవకాశం కలుగుతుంది. రైతులకే కాదు, వినియోగదారులకు ప్రయోజనం ఉండదు. పరిమితులున్నప్పుడే బ్లాక్ మార్కెట్ను, కృత్రిమ కొరతను అడ్డుకోలేని ప్రభుత్వాలు, 1955నిత్యావసర వస్తువుల చట్టం తొలగిస్తే, ధరలను అదుపుచేయగలవా? ఇప్పటికే చిల్లర వర్తకంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను ఆహ్వానించడం వల్ల వాల్ మార్ట్లాంటి వ్యాపార దిగ్గజాలు గ్రామాల్లో ఏజెంట్లను పెట్టుకొని పంటలను సేకరిస్తున్నాయి. వ్యవసాయరంగంలో ఎగుమతి, దిగుమతి బాధ్యతలను దేశీయ గుత్తపెట్టుబడిదారులకు అప్పగించి రిలయన్స్లాంటి కార్పొరేట్ సంస్థలకు పెత్తనం ఇచ్చింది. ఈ విధంగా రైతులను, వినియోగదారులను దెబ్బతీసే చర్యలకు కేంద్రం పూనుకున్నది. ఇప్పటికే ప్రభుత్వాల ఉదాసీనత వల్ల సగటు రైతు ఆదాయం ఆరువేల రూపాయలకు మించడంలేదు. రోజూ కనీసం రెండువేల మంది రైతులు వ్యవసాయాన్ని వదిలి ప్రత్యామ్నాయాల వేటలో పడుతున్నారు. దీన్ని సరిదిద్దే చర్యలు చేపట్టకపోగా దేశ ఆహార భద్రతను ప్రశ్నార్థకం చేసే చర్యలను కేంద్రం చేపడుతున్నది. పాలక విధానాల వల్ల ఇప్పటికే స్థూల దేశీయోత్పత్తిలో సేద్యరంగ వాటా 51శాతం నుంచి 14శాతానికి పడిపోయింది. ప్రకృతి విపత్తులకు, విపణిశక్తుల దాష్టీకాలకు నష్టపోతున్న రైతులు చివరకు బలవన్మరణాలకు పాల్పడుతున్నారు. 1995-96నుంచి మూడు లక్షలమందికి పైగా అన్నదాతలు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నట్లు జాతీయ నేరగణాంకాల సంస్థ పేర్కొంది. అధికారికంగా నమోదుకాని ఆత్మహత్యలెన్నో! వచ్చే రెండున్నర దశాబ్దాల్లో జనాభా పెరుగుదలకు అనుగుణంగా భారత్లో ఆహారధాన్యాల దిగుబడులు 50-75 శాతం దాకా ఇనుమడించాల్సి ఉంది. కాని మన

వరి దిగుబడి ఇతర దేశాలతో పోల్చితే చాలా తక్కువగా ఉంటున్నది. మరోవైపు వంటనూనెలు, తృణధాన్యాలు తదితరాల వార్షిక దిగుమతికి రూ. లక్షా 60 వేలకోట్లు అవుతున్నది. మన కన్నా తక్కువ సేద్యభూమి ఉన్న చైనా తమ అవసరాల్లో 95శాతం ఉత్పత్తి చేసుకోగలుగుతున్నది. వియత్నాం, థాయ్లాండ్, మియన్మార్ వంటి చిన్నదేశాలూ వ్యవసాయోత్పత్తుల ఎగుమతుల్లో విశేషంగా రాణిస్తున్నాయి. వాటితో పోలిస్తే ఎన్నో అనుకూలాంశాలున్న భారత్ పాలకుల వ్యవస్థాగత అలసత్వం, తప్పుడు నిర్ణయాలతో సేద్య సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాం. మరోవైపు నుంచి వ్యవసాయరంగం కొత్త సవాలు ఎదుర్కొంటున్నది. సంస్కరణలు, అంతర్జాతీయ పెట్టుబడి మద్దతు దారులు సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, స్వేచ్ఛా మార్కెట్ కొరకు ఒత్తిడి చేస్తున్నారు. వారు గురిపెట్టిన వాటిలో వ్యవసాయం ఒకటి. కాంట్రాక్టు వ్యవసాయం ద్వారా అనేక బడా కార్పొరేట్లు వ్యవసాయ రంగంలో ప్రవేశించాయి. కార్పొరేట్ వ్యవసాయం పేరుతో ఏహ్యమైన జమీందారీ (భూస్వామ్య) వ్యవస్థ పునరుద్ధరణ పొందుతున్నది. వ్యవసాయరంగంలోపల, రైతులకు వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న పన్నాగాలను గుర్తించే తమిళనాడు, మహారాష్ట్ర, పంజాబ్, ఉత్తరప్రదేశ్ రైతులు ఢిల్లీలో గొప్ప నిరసన ప్రదర్శన జరిపారు. అనేక వినూత్న పద్ధతుల్లో తమ నిరసన వ్యక్తంచేశారు. మహారాష్ట్రలో రైతులు పెద్ద ఎత్తున పాదయాత్ర జరిపారు. ఉత్తరాది రాష్ట్రాల్లో కొన్ని చోట్ల రైతులు, పాడిపరిశ్రమదారులు సమ్మె చేశారు. రైతులు ఇంతగా నిరసన వ్యక్తం చేస్తున్నా మోడీ సర్కారులో కదలిక లేదు. పైగా రైతులను మోసగించే విధానాలు, నినాదాలతో కాలక్షేపం చేస్తున్నది.

“ఆహారభద్రతకు ఆవలివైపు గురించి ఒక్కసారి ఆలోచించాల్సిన అవసరం వుంది. అందుకు ఆదాయభద్రత భావనను, దైర్యాన్ని రైతుకు అందివ్వాలి” అని అరుణ్ జైట్లీ 2016-17 బడ్జెట్లో పేర్కొన్నారు. అంతవరకు బాగానే వుంది. ఆ మాట విని మనలో ఆశలు రేకెత్తక మానవు. అయితే, 2022 సంవత్సరం నాటికి రైతుల ఆదాయాన్ని రెట్టింపు చేయాలని కూడా ఆయన పేర్కొన్నారు. అప్పటికి రైతు ఆదాయం 1,666 రూపాయలు. ఐదేళ్ళలో రైతు ఆదాయాన్ని రెట్టింపు చేయడమంటే నెలకు 3,332 రూపాయలు అవుతుం దన్నమాట! ఆయన చెప్పినట్లు ఇలా రెట్టింపు అయినా రైతు బతకగలడా? ఈ ఆదాయంతో ఆయన బతకగలరా? వాస్తవ పరిస్థితిని చూస్తే, 2022 నాటికి ద్రవ్యోల్బణాన్ని కూడా సరి చేసి పోల్చితే, అప్పటికి రైతు ఆదాయం రెట్టింపయినా, అతను ఇప్పుడు పొందిన ఆదాయానికి అది సరిపోతుంది. అప్పటికి పెరిగిన ధరలతో బతుకు మరింత కష్టాలపాలవుతుంది. మోడీ సర్కారు ఇచ్చిన ఆదాయభద్రత హామీ ఇదేనేమో!

ప్రతి బడ్జెట్ ప్రసంగంలోనూ ఎంతో సర్వసాధారణంగా వ్యవసాయ రంగాన్ని ప్రస్తావిస్తూవుంటారు. కానీ ఒక్క ఉపకారం కూడా చేయరు. ఇంత నిర్లక్ష్యం, ఉదాసీనత ఇంకే రంగంపైనా ఉండదు. ఈసారి బడ్జెట్లోనూ అదే జరిగింది. బడ్జెట్ అంతా వ్యవసాయానికే కేటాయించినట్లు కన్పిస్తుంది. వాస్తవానికి వెళ్తే ఏమీ ఉండదు.

సాంఘిక దురాచారాలపై కలం కరవాలంగా సంధించిన

నవయుగ వైతాళికుడు గురజాడ

గురజాడ అప్పారావు పేరు వినగానే మనకు గుర్తుకువచ్చేది “దేశమును ప్రేమించుమన్నా, మంచి అన్నది పెంచుమన్నా, వట్టిమాటలు కట్టిపెట్టోయ్, గట్టిమేల్ తలపెట్టవోయ్” దేశభక్తి గేయం; మూఢవిశ్వాసాలు, సాంఘిక దురాచారాలను దునుమాడిన కన్యాశుల్కం నాటకం, పుత్తడిబొమ్మ పూర్ణమ్మ గేయం. సమాజంలో పాతుకుపోయిన ఛాందసవాద భావాలను, ఆచారాలను, స్త్రీలపై జరుగుచున్న అన్యాయాలను ఎదిరించిన నవయుగ వైతాళికుడు అప్పారావు. సాంఘిక సంస్కరణోద్యమంలో సనాతన సాంప్రదాయాలను ఎదిరించిన కందుకూరి వీరేశలింగంతో పాటు అప్పారావు గారు కూడా ఆధ్యులే. “నాది ప్రజల ఉద్యమం ఎవరిని సంతోషపెట్టడానికైనా దానిని ఒదులుకోలేను..” అన్న ఉద్ఘాటనతో తెలుగు సాహిత్య రంగంలో ప్రజాస్వామిక భావాలను ప్రవేశపెట్టిన ఘనత అప్పారావు గారిదే అనుటలో సంకోచం అవసరంలేదు. ఆయన రచించిన కవితలు, గేయాలు, కథలు, నాటకాలు, సాహితీ వ్యాసాలు సాంఘిక ప్రయోజనానికి ప్రతిబింబాలు.

అప్పారావు 1892 సెప్టెంబరు 21న విశాఖ జిల్లా యలమంచిలి తాలూకా రాయవరంలో జన్మించారు. తండ్రి గురజాడ వెంకట రామదాసు, తల్లి కౌసల్యమ్మ అప్పారావుకు శ్యామలరావు స్వయానా తమ్ముడు. బుద్ధికుశలతలోను, సాహిత్య రంగంలోనూ అన్నకు తగ్గ తమ్ముడుగా గుర్తింపు తెచ్చుకున్నాడు. 1885లో అప్పల సరసమ్మతో వివాహమయింది. వీరికి ఇద్దరు కుమార్తెలు, ఒక కుమారుడు. వాస్తవానికి వీరిది కృష్ణాజిల్లా గన్నవరం తాలూకా గురజాడ గ్రామం.

గురజాడ అప్పారావు చిన్నతనం నుండే సాహిత్యాభిలాషి. పఠనాశక్తి ఎక్కువ. విజయనగరం క్లాక్ టవర్ దగ్గర పాఠ పుస్తకాలు కొని చదివేవాడు. ఎన్ని పుస్తకాలు చదివినా తృప్తి ఉండేదికాదు. తనివితీరని దాహం, కొత్త విషయాలు తెలుసుకోవాలన్న ఆసక్తి. చిన్నప్పటి నుంచి పరిశీలనాదృష్టి ఎక్కువ. చిలిపితనం, హాస్యం అప్పారావుకి సహజగుణం.

ఐదవ సంవత్సరం నుండే విద్యాభ్యాసం ప్రారంభించిన అప్పారావు తెలుగు, ఇంగ్లీషు, సంస్కృత పాఠాలు నేర్చుకున్నాడు. విజయనగరం సంస్థానం వారి సహాయంతో విజయనగరం సెకండరీ హైస్కూల్లో చేరాడు. అత్యంత తెలివిగల విద్యార్థిగా ఉపాధ్యాయుల మన్ననలను పొందాడు. తనకు 10వ సంవత్సరంలోనే ఇంగ్లీషు పాఠశాలలో ప్రవేశించి ఇంగ్లీషు భాషపై ప్రావీణ్యం సంపాదించిన విద్యార్థి. మెట్రిక్యులేషన్ చదివేటప్పుడు ‘కోకిల’ అన్న గీతాన్ని ఆంగ్లంలో రచించి ప్రముఖుల ప్రశంసలం దుకున్న ప్రజ్ఞాశాలి అప్పారావు. ‘అఖండ మేధా

సంపత్తి గల కొద్దిమంది విద్యార్థుల్లో అప్పారావు ఒకడు’ అని కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ చంద్ర శేఖరరావు కొనియాడాడంటే ఆయన కున్న మేధా సంపత్తికి నిదర్శనం.

సమాజంలో నైతిక భావాలను వ్యాపింప చేయడం కన్నా ఆయన లక్ష్యం, ప్రయోజనం

వేరొకటి లేదని అప్పారావు గారు నిశ్చయించుకున్నారు. కానీ ఆ రోజుల్లో చదువుకున్న వారు తక్కువ. మరోపక్క సాహిత్యంలో ఛాందసత్వం పాతుకుపోయింది. ఈ పరిస్థితుల్లో సమాజంలోని దురాచారాలను, ఛాందసభావాలను, దురాగతాలను ఎండగట్టి ప్రజల్లో చైతన్యాన్ని మేల్కొల్పడానికి బహుళ ప్రజానీకానికి తన సందేశాన్ని ఇవ్వడానికే దృశ్యకావ్యానికి, నాటక రచనలకు పూనుకున్నారు. అనాడు గురజాడ రచించిన కన్యాశుల్కం నాటకం సాహిత్య రంగంలో సంచలనం కలిగించింది. ఈనాటికీ కన్యాశుల్కం ప్రదర్శిస్తే ప్రేక్షకులకు కరుణ లేదంటే ఆ నాటకానికున్న విలువ ఏమిటో చెప్పనవసరం లేదు. మహాకవి నాటకాలతోపాటు కవితలు, గేయాలు, కథలు, సాహితీ వ్యాసాలు, ముత్యాలసరాలు లాంటి అనేక రచనలు అభ్యుదయ సాహిత్యోద్యమంలో గురజాడ తన ప్రత్యేకతను చాటుకున్నాడు.

జీవితంలో అనేక ఇబ్బందులను కూడా ఎదుర్కొన్నాడు. ఆర్థిక ఇబ్బందుల వలన 1884లో నెలకు 25 రూపాయలతో హైస్కూలు ఉపాధ్యాయుడుగా చేరిన అప్పారావు అంచెలంచెలుగా విజయనగరం డిప్యూటీ కలెక్టర్ గా, కచేరిలో హెడ్ గుమస్తాగా, విజయనగరం మహారాజా కళాశాలలో అసిస్టెంట్ లెక్చరర్ గా అనేక బాధ్యతలు నిర్వర్తించాడు. విజయనగరం సంస్థానాధిపతుల మన్ననలు పొందిన గురజాడ అప్పారావు 1915 నవంబరు 30వ తేదీన అస్తమించాడు. సాటిలేని సాహితీవేత్త, బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతుడు, రాజనీతిజ్ఞుడు అయిన గురజాడ అప్పారావు మరణించినా తెలుగునాట ఆయన వెలిగించిన సాహిత్య వెలుగులు విరజిమ్ముతూనే ఉన్నాయి.

KLVA 102M195

R.N.I. Regd.No. 27682/75

Postal Regd.No. VJ/171/2018-2020

Communism (Telugu Monthly)

Vol : 45 No. 9

September 2020

Postage Date : 2, 3

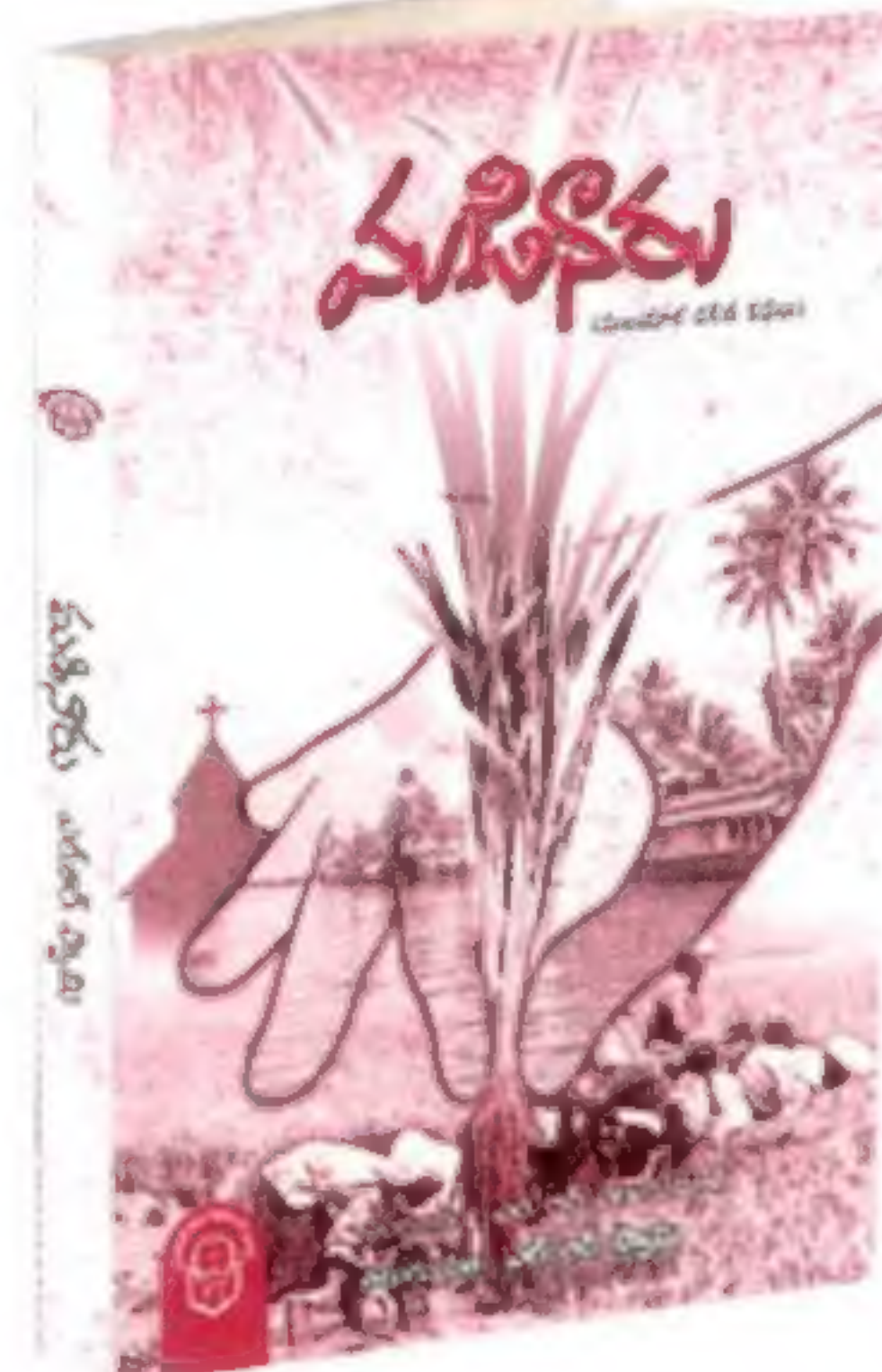
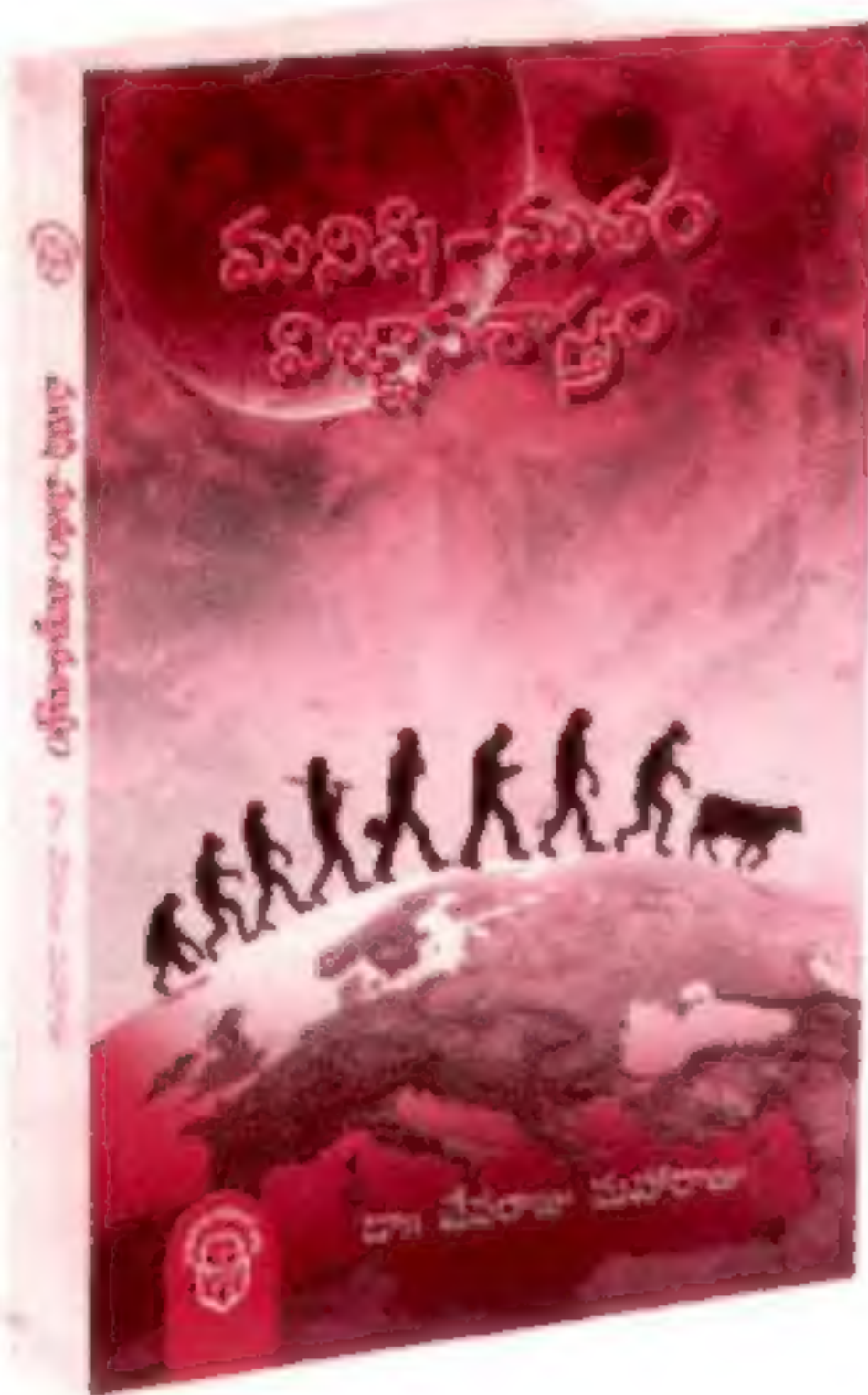
Pages 44

Publishing on 28th

కమ్యూనిజం

విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్

కొత్త పుస్తకాలు

పత్రికలో వెలువరించిన వ్యాసాల్లోని అభిప్రాయాలు ఆ వ్యక్తులకు మాత్రమే పరిమితం. సి.పి.ఐ.కి వివిధమైన సంబంధం లేదు.

సమకాలీన రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక, సాంస్కృతిక, తాత్విక, చారిత్రకాంశాలపై మార్క్సిస్టు దృక్పథం నుండి అమూల్యమైన వ్యాసాలను అందించే "కమ్యూనిజం" పత్రిక చందాదారులుగా చేరండి.

వివరాలకు సంప్రదించవలసినవారు

మేనేజర్, కమ్యూనిజం, 0866-2431301; Cell : 8121223457, 9492366328

చందా వివరాలు

విడి ప్రతి	రూ.	15-00
సంవత్సర చందా	రూ.	150-00
జీవిత చందా	రూ.	1500-00

Email : editorcommunism@gmail.com
editcommun@gmail.com

చందాను ఎం.ఐ. లేక డి.డి. లేక పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంక్ ఆన్లైన్
అకౌంట్ నెం. 3629002100011823 ద్వారా పై అడ్డను పేర పంపగోరుతాం.

Printed and Published by E. Nageswara Rao for Visalaandhra Vignana Samithi
at Visalaandhra Press, Chandram Buildings, Vijayawada-520 004
Editor : M.C. Venkateswarlu

ಕುಟುಂಬ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಸಂಕೇತವಿಲ್ಲ

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸಂಖ್ಯೆ	KLVA102M195
ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೆಸರು	ಕುಟುಂಬ
ತಾರೀಖು	07 February 2025
ಮುಂದುವರಿದಿದೆ	Yes
ನಿರ್ಮಿತ	Yes
ಮುಕ್ತ ವೆಚ್ಚ	Yes
ಪರಿಶೀಲನೆ	No
ಪರಿಶೀಲನೆ	No
ಲೆಖ ವೆಚ್ಚ	No
ತಯಾರು ವೆಚ್ಚ	Sharmila
ವೆಚ್ಚ ಖರ್ಚು	Sharmila
ಪಾವತಿ ವೆಚ್ಚ	Akshaya
ಪರಿಶೀಲನೆ	LAKSHMI
ವೆಚ್ಚ ಪರಿಶೀಲನೆ	
ಲೆಖ ವೆಚ್ಚ	
ಪರಿಶೀಲನೆ	
ಪರಿಶೀಲನೆ	Good